

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/ València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 533

Setmana del 10 al 16
de desembre del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"La restauració promesa
que esperem ja ha
començat en Jesucrist,
avança amb la missió de
l'Esperit Sant i per
ell continua en l'Església,
que ens ensenya el sentit
de la nostra vida
temporal, mentre
realitzem amb
l'esperança dels béns
futurs l'obra que el Pare
ens encarrega en aquest
món".*

"Lumen Gentium" del
Conc. Vat. II

Amb fruits concrets, entre d'altres, de l'establiment de relacions diplomàtiques

Cimera Joan Pau II-Gorbatxev: fi de la guerra freda espiritual

El col·loqui privat que va durar una hora i quart entre el papa Joan Pau II i el president soviètic, Mikhaïl Gorbatxev, el passat 1 de desembre, passarà a la història com una de les dates més destacades del segle XX.

El reconeixement explícit per part de Gorbatxev de l'autoritat espiritual del Sant Pare —amb l'establiment de relacions diplomàtiques— i del pes específic que en la societat moderna té la dimensió religiosa, constitueixen les primeres conseqüències d'aquesta entrevista que té també connotacions polítiques en la sort dels deu milions de catòlics ucraïnesos de ritu bizantí, obedients a Roma, i lituans que han sobreviscut a les persecucions marxistes. Són temes que podrà resoldre la llei de llibertat religiosa promesa pel líder soviètic a Joan Pau II.

Mikhaïl Gorbatxev ha estret la mà a Karol Wojtyła, com a símbol d'entesa, de diàleg i de cooperació i desig per aconseguir un món més lliure, més humà i més pacífic.

(Més informació a la
pàgina 6)

AFINANT

A l'altra banda del mur

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

Deixant de banda la discussió bizantina de si el comunisme —el socialisme real— ha fracassat o ha "madurat" fins a donar el fruit previst per la teoria marxista, és indiscutible que el màxim dirigent del país fins ara líder en la realització i la implantació mundial —"teòricament" fins per la força revolu-

cionària— d'aquest sistema basat en l'ateisme militant ha anat a demanar al Papa la força moral i el guiatge espiritual que els diners d'Occident no li donaran pas. Aquesta inqüestionable obertura també —sobretot?— als valors evangèlics del món fins ara comunista ens responsabilitza als que ens

honorem amb el nom de cristians. Per dir-ho amb una imatge: els nostres germans del l'Est, en creuar els murs ja enderrocats, ja l'altra banda hi trobaran esglésies obertes i comunitats de pobres en l'esperit o només supermercats i discoteques?

Artesania dels Monestirs de Bethleem

Les monges de clausura "Germanetes de Bethleem" produeixen estatuetses, pessebres, baixos relleus... executades en dolomia —pedra dels Pirineus— reconstruïda, amb pàtines de marfil vell o terracotta policromada fetes a mà, que donen a cada peça un caràcter únic. En disposem d'una quantitat molt limitada, que posem a disposició dels amics, lectors i subscriptors de CATALUNYA CRISTIANA, com a obsequi molt adient per les properes festes de Nadal i Reis. Es poden veure a l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana; també les trobarà, a més de medalles, santcrists, icones, etc., a la llibreria LA FORMIGA D'OR.

1. NAIXEMENT - Terra policromada
10 a 16 cm. 8.160 ptes.
2. NEN JESÚS
Terra policromada
13 cm. 2.720 ptes.
3. NAIXEMENT "SAGRADA FAMÍLIA"
Terra policromada
12 a 17 cm. 30.350 ptes.
4. MAREDEDEU I SALVADOR
Díptic Marfil
5 cm. 5.200 ptes.
5. SANTA ANNA I VERGE MARIA - Marfil
24 cm. 9.480 ptes.
6. MAREDEDEU AMB L'INFANT
Terra policromada
30 cm. 12.200 ptes.
7. MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
Marfil - 16 cm. 9.000 ptes.
8. SANT FRANCESC D'ASSÍS
Terra policromada - 25,5 cm. 9.400 ptes.
9. ANUNCIACIÓ - Terra policromada
16,5 cm. 5.400 ptes.
10. SANT JOSEP - Terra policromada
21,5 cm. 9.480 ptes.
11. MAREDEDEU AMB L'INFANT
Terra policromada - 19,5 cm. 7.800 ptes.
12. SANTCRIST - Marfil - 11 cm. 4.200 ptes.
13. SAGRADA FAMÍLIA DE VIATGE
Marfil - 19 cm. 7.120 ptes.

Tenim a la seva disposició el Catàleg, amb la fotografia d'aquestes imatges.

Felicitacions de Nadal

Hem editat dos models de felicitacions de Nadal i Any Nou, reproduint unes delicioses imatges de la Mare de Déu, del Nen Jesús i del pessebre, fetes per les "Germanetes de Bethleem". Creiem que són uns "christmas" molt personals i d'un caràcter marcadament artístic i religiós. Enguany... tots hem de felicitar amb aquests "christmas"! Així ajudarem CATALUNYA CRISTIANA.

14. PAQUETS DE 5 CHRISTMAS 350 ptes.
15. PAQUETS DE 10 CHRISTMAS 650 ptes.
16. PAQUETS DE 25 CHRISTMAS 1.675 ptes.

Calendari Catalunya Cristiana 1990

Enguany el CALENDARI 1990 està il·lustrat amb goigs de la Mare de Déu de Núria, Mare de Déu de Lourdes, Mare de Déu de les Pinyeres, Mare de Déu de Montserrat, Mare de Déu de la Serra, Mare de Déu del Merli, Mare de Déu de la Cinta, Mare de Déu de Misericòrdia, Mare de Déu de la Mercè, Mare de Déu del Roser, Mare de Déu de les Sagues, Mare de Déu del Coll. Això li dona un atractiu més particular. També hi figuren sants dels Països Valencians i de les Illes, a més de les lectures de la missa, la intenció mensual, i un espai exprés per a anotacions diàries. Estigui present tot l'any a casa dels seus amics i familiars obsequiant-los amb l'original Calendari de Catalunya Cristiana. Els subscriptors en rebran un exemplar gratuït.

17. CALENDARI CATALUNYA CRISTIANA 600 ptes.
18. PAQUET DE 5 CALENDARIS 2.700 ptes.

PERSONALMENT:

A l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana, plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A, i també a la llibreria La Formiga d'Or, Avda. Portal de l'Àngel, 5.

PER TELÈFON:

Truqui al número (93) 301 37 18, de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana.

PER CORREU:

Ompli la Butlleta de comanda i envii-la a l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana, plaça d'Urquinaona, 11, 3er. 3a. A, 08010 Barcelona. Ens permetrem carregar-li 450 ptes. per despeses d'embalatge i tramesa per correu.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE
CATALUNYA CRISTIANA
Plaça d'Urquinaona, 11, 3er. 3a. A
08010 BARCELONA - Tel.: 301 37 18

POT FER LA SEVA COMANDA:

Nom: _____ Cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____ Codi Postal: _____

Província: _____ Telèfon: _____

☐ Indico el número, el nom i l'import del que desitjo que m'enviïn per correu:

N.º	Import	Ptes.	TOTAL PTES.
N.º	Import	Ptes.	

(Càrrec de 450 ptes. per despeses d'embalatge i tramesa per correu.)

☐ Adjunto xec barrat a nom de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ En farei l'abonament per reemborsament (l'hi carregarem, a més despeses de cobrament).

☐ Desitjo que m'enviïn el Catàleg d'artesanía.

Signatura _____

de _____ de 1989

EDITORIAL

Temps era temps, va fer-se famós un dilema recurrent convertit per més d'un orador en el pinyol final dels seus discursos: "O Roma... o Moscou". Era l'expressió de la incompatibilitat radical de dos sistemes de pensament i de vida. En anys més propers, la distància entre els sistemes representats per aquelles capitals tendia a reduir-se entre les bases militants dels països llatins, però ningú no hauria gosat apostar res per un retrobament previsible de les respectives cúpules... En termes més estrictament religiosos, s'al·ludia a la conversió de Rússia com a il·lusió de futur que alguns relacionaven amb el missatge de Fàtima, sempre evocat amb un punt de misteri. És a dir, que sobre la reversibilitat del fenomen soviètic, només existien dues opinions: la dels més escèptics que la consideraven simplement impossible i la dels més esperançats que la creien viable... mitjançant un miracle.

És bo recordar-ho per tal d'adonar-nos ben bé del que està passant i de saber-hi besllumar la significació transcendent.

Tres anys després de la revolució d'octubre, i quatre abans que Stalin aconseguís el poder, naixia un polonès que seria el primer Papa eslau. El 1945, quan la generació soviètica totalment educada en l'ateisme militant ja fregava la trentena, el dictador rus assolí un nou èxit: el control de nombrosos pobles de l'Est, entre ells Polònia, li permetia d'estendre-hi el seu sistema de

Gorbatxev a Roma, un camí preparat per la Providència

pensament. Noves perspectives s'obrien al progrés de l'ateisme.

El 1948 començava la comunistització de Polònia. Aleshores un tal Woityla, antic obrer de la Solvay, que havia deixat la seva afició al teatre per fer-se capellà, feia de vicari a la petita parròquia rural de Niegowic... Però tots sabíem qui era Stalin i ningú no sabia qui era Woityla. El gegant moriria i els seus successors acabarien condemnant-lo i foragitant el seu cadàver del mausoleu de Lenin. Deien que havia fet morir més d'un milió de compatriotes...

Quan Woityla esdevingué Papa a Roma —un estat sense divisions militars com havia ironitzat Stalin— les coses ja començaven a ser clares: l'eradicació de la fe de l'òrbita soviètica havia fracassat fins al punt que d'ella precisament en sortia el nou cap de l'Església.

Però a l'occident no sabíem gaire de què anava. Encara enjogassats amb el mite progressista, molts trobaven aspre aquell Papa d'un "paese lontano" que havia picat pedra i havia hagut de resistir primer Hitler i després Stalin. La vigoria de la seva fe que el duia a un anunci clar i sense concessions de la veritat evangèlica, sobtava. Que reclamés, al mateix temps, els drets de l'home i, especialment els del treballador, desconcertava: no haviem quedat que la fe fervorosa i el sentit social pertanyien a esquemes diferents?

Després vam conèixer Walesa... el sindicalista deixeble del Papa que aconseguiria el primer canvi important dels països de l'Est. Era natural que Gorbatxev anés a trobar el papa Woityla. No de passada: ell ja no és Stalin i sap que les divisions militars no ho són tot. Per això abans de Malta, on trobaria Bush, el de les divisions, ha anat a Roma a dir al Papa: "Som conscients que estem parlant —ell i la seva muller— amb la més alta autoritat religiosa del món, però que també és un eslau". "Sí, sí, va respondre el sant Pare: el primer Papa eslau: penso que la Providència ha preparat el camí per a aquest trobament".

Podem ben dir —sobretot els qui tenim prou anys per una visió amb perspectiva—: el Senyor continua obrant meravelles. Ho hem vist amb els nostres ulls.

Situem-nos tot seguit en el cor de la Carta apostòlica de Joan Pau II amb motiu del 50è aniversari de l'inici de la Segona Guerra Mundial. Es tracta incontestablement del tema de "l'home menyspreat": que li ha forní la seva qualificació ètica d'aquest terrible moment de la nostra història i li permet d'esbossar una anàlisi de les seves causes, i desprendre'n les lliçons per al present i plantejar el problema de l'evangelització d'Europa.

El judici ètic és peremptori. Si contempla sobretot els agressors, també concerneix per altra part, els defensors (per exemple, amb l'al·lusió explícita a l'holocaust nuclear de dues ciutats japoneses): "Quan es contempla la història d'aquests sis anys terribles, declara Joan Pau II, hom no pot més que horroritzar-se del menyspreu del qual l'home ha estat objecte." ¿És possible no estar-hi d'acord?

En suport de la seva reprovació, Joan Pau II enumera uns quants fets especialment significatius: el destí cruel infligit a les poblacions de les grans planures de l'Est (del qual precisa ser-ne ell

mateix "testimoni trasbalsat"), els desplaçaments forçats de poblacions, els tractaments durs, infligits als presoners de guerra així com la creació de governs imposats per l'ocupant als Estats de l'Europa central i oriental. I insisteix fortament sobre les persecucions nazis contra els jueus. El seu llenguatge és d'una vigoria impressionant: "De totes aquestes mesures antihumanes, n'hi ha una que serà per sempre una vergonya per a la humanitat: la barbàrie planificada i acarnissada contra el poble jueu." Encara més quan conclou aquest passatge que li consagra, amb aquesta declaració de principi fonamental que recull, el consens ecumènic de les Esglésies: "Desitjo repetir aquí, amb força, que l'hostilitat i l'odi vers el judaisme estan en total contradicció amb la visió cristiana de la dignitat de l'home."

L'home menyspreat

RENÉ COSTE
Professor de l'Institut Catòlic de Toulouse

Com explicar que Europa s'ha fet culpable d'un tal menyspreu de l'home? Joan Pau II acusa el "paganisme nazi" i el "dogma marxista" que "tenen en comú —precisa— el ser ideologies tota-

Com ha estat possible a Europa semblant menyspreu?

litàries amb una tendència a esdevenir unes religions de substitució". El "paganisme nazi" n'és una justa expressió. El nazisme, en efecte, no és de cap manera

una "heretgia" cristiana com alguns han pretès, sinó un ressorgiment del vell paganisme indo-europeu, combinat amb una ideologia racista paranoica. Quan es refereix al "dogma marxista", seria útil precisar: el marxisme-leninisme, sobretot de tipus stalinista, que ha fet del marxisme un veritable "dogmatisme" rígida i fanàtic. La qualificació comuna d'ideologies totalitàries i de religions de substitució aplicades al nazisme i al dogmatisme marxista és totalment justificat. Encara que marcades per problemàtiques contradictòries, les dues ideologies es troben en el seu menyspreu de l'home.

Hom podria remuntar-se més lluny en l'anàlisi històrica. En efecte, ¿com explicar que aquestes ideologies hagin nascut sobre el sòl cultural europeu marcat pel cristianisme? L'ateisme i el deisme (que és un ateisme pràctic)

han jugat una causalitat essencial que no sempre es valora: volien exaltar l'home fent abstracció de Déu; en realitat el lliuraven al caprici del seu semblant. Una altra causalitat essencial ha estat l'opressió i l'explotació de la massa de la població: per la burgesia industrial i financera a l'Oest (sense oblidar el ressentiment del poble alemany contra el Tractat de Versalles) i per les classes dirigents ultraconservadores a l'Est.

Quines lliçons guardar-ne pel present? És que en el menyspreu de l'home roman un perill molt actual. Joan Pau II acusa els mitjans de comunicació (pels "espectacles de violència o de depravació" que difonen massa sovint), l'ateisme pràctic del qual ja n'hem fet al·lusió (i per la mateixa raó) i, més generalment, "l'odi racial, el menyspreu de l'estranger, la marginació del malalt o del vell, l'exclusió del pobre, el recurs a la violència privada o col·lectiva". El diagnòstic és dur, però, ¿no cal reconèixer que es recolza en fets ben reals?

(de "la Croix")

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

MEMBRE DE LA UCH

Director: Joan E. Jaume i Juglar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Edició: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Disseny: Josep Samper i Alejo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 06 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

RESPIR

DUES PREGUNTES

Em sembla que fou Martin Luther King que rebutjava d'usar una pregunta que solem fer i en proposava una altra per a substituir-la. Ell s'imaginava una persona en necessitat, una necessitat seriosa de l'ordre que es vulgui; una necessitat, d'altra banda, en què ell podia ajudar. Abans de prendre una decisió en una situació així, ens fem instintivament aquesta pregunta: "Què em passarà, si jo em fico a ajudar aquesta persona?" És la pregunta que Luther King rebutjava i que no hauria volgut fer-se mai. L'altra, la que proposa com a alternativa, és la següent: "Què li passarà, a aquest, si jo no l'ajudo?" Quina de les dues preguntes ens hauriem de fer, és fàcil de respondre. Quina de les dues preguntes ens solem fer, és vergonyós de confessar-ho.

MIQUEL ESTRADÉ

No sé si vau veure "La vida en un xip" que formulava la pregunta sobre si els pares es podien separar sense tenir en compte els fills. A mi em va resultar un espectacle penosíssim. "Si això és una mostra fiable de la nostra societat —vaig pensar— realment estem molt malament".

Moltes persones —feia la sensació que la majoria— defensava la llibertat dels pares per separar-se, sobretot "si les coses no anaven bé"; i els qui hi posaven objeccions no sabien argumentar la seva postura.

Ja només aquest fet fa pensar. Perquè, al llarg dels dies, de les setmanes, dels mesos i dels anys, rebem milers d'arguments contra tota moral, sobretot familiar, i pràcticament mai no sentim arguments per defensar-la. Per altra banda, l'exigència moral costa; mentre que la permissivitat és fàcil. D'aquesta forma, com que "carregar-se" —així es diu ara— les realitats dignes i exigents ho sap fer tothom, encara que només sigui fent ganyotes, mentre que la seva defensa requereix una certa qualitat personal, que precisament no abunda, resulta que el clima que es produeix en aquest tipus d'esdeveniments culturals és realment negatiu. Intentar viure la vida en funció de les exigències que sobre la parella —poca gent s'atreveix a parlar de matrimoni— té l'educació dels fills queda com una cosa superada i ridícula.

Fins i tot alguns fills i filles que patien la separació dels seus pares van donar testimoni de la seva joia i de la seva felicitat en la situació en què es trobaven.

Confesso que jo també m'he trobat, en la meua vida d'educador, amb adolescents i joves que se m'han manifestat així de comprensius i joiosos davant la separació dels pares. Però també he de dir que, quan els he tractat més a fons, sempre he descobert en ells unes mancances, unes angúnies, unes penes que no puc atribuir a altra cosa que a la separació dels seus pares.

Naturalment, que si els pares s'estan matant cada dia, la situació pot arribar a ser insostenible per als fills. Però això de cap manera no nega que el que la dignitat humana exigeix és que els fills siguin atesos i educats pel pare i per la mare junts en una llar. I junts no momentàniament, sinó de forma permanent.

És trist que, en públic, ja pràcticament ningú no s'atreveixi a parlar de l'espòs o de l'esposa —si de cas, del company i de la companya—. Molt poca gent gosa afirmar que

Pares i fills

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

la fusió corporal d'un home i d'una dona —el lliurament mutu del cos en l'acte sexual— només té sentit humà com a manifestació de la donació mútua de les vides, compromís que es contrau en el que se'n diu casar-se. I, com a conseqüència, molt poca gent recorda que la donació de la vida, si és tal no es pot reduir a un tros d'ella o a un temps, perquè ja no seria donació de la vida.

Tot això ve a tomb dels fills; evidentment, no és igual considerar el fill com a fruit de la simple unió corporal o com a conseqüència de la unió de les vides que és manifesta en la unió dels cossos. En el primer cas, la relació dels pares amb el fill no té la serietat del compromís que el segon cas comporta necessàriament.

Una qüestió tan important com aquesta a mi no em sembla adequat ni just tractar-la simplement a partir de com li ha anat "la cosa a cadascú, ni em sembla que es pugui reduir simplement a l'equilibri emocional amb que cada parella" s'ho plantegi.

Crec que els catòlics hem de dir ben clarament —com diu el Magisteri de l'Església— que la dignitat humana exigeix que el fill sigui fruit de la unió amorosa i compromesa de les vides del pare i de la mare. Ésser pare humà no és simplement haver assolit el fruit de deu minuts de plaer, d'un procés de nou mesos i d'una estona més o menys llarga de dolor, que és el part. Ésser pare humà comporta donar la vida en el sentit més ampli de la paraula, que no és pot limitar a la vida biològica, sinó que necessàriament ha de referir-se a tota la vida personal. I de la mateixa manera que, per naturalesa, l'inici biològic de la vida exigeix la col·laboració corporal del pare i de la mare, així també la dignitat del fill demana que l'ajuda al desenvolupament de la seva persona sigui obra de la mare i del pare, foscos com un sol principi en la donació mútua de la vida que, alhora, s'entrega al fill.

No és perquè si que la separació del pare i de la mare

produeix un dolor immens en el fill. Quan el pare i la mare se separen, alguna cosa, profundament lligada a la seva dignitat, queda trencada en el fill.

La paternitat realment humana és molt més que mera biologia. De tal manera que fins i tot poden ser molt més pares uns pares adoptius que uns pares naturals. Perquè la paternitat humana es manifesta en la donació, inseparablement conjunta, de la vida. I per fer-ho així no és suficient l'acte sexual. És tota una vida la que fa dels pares naturals uns veritables pares humans.

Els fills necessiten la convivència dels pares, amb les seves dificultats, els seus dolors, sovint les seves incomprendiments mútues. No és cert que els pares que no ens hem separat no ho hàgim fet perquè la cosa ens ha anat bé. La fidelitat entre els esposos —jo estic convençut que no es pot ser bon pare essent mal espòs— no sempre és fàcil. Però aquesta dificultat —que, evidentment, pot tenir molts graus i es pot presentar de moltes maneres— també pot ser una forma d'oferir vida al fill.

¿Algú pot creure que el que els fills necessiten és tenir uns pares angelicals? ¿D'uns pares que tot ho fessin bé, que no s'equivoquessin mai en res, que sempre estiguessin encertats, que en la seva relació no hi hagués hagut mai res menys humà, etc., etc. en podrien sortir uns fills normals?

El que els fills necessiten dels pares és l'exemple d'honradesa que significa la lluita per la fidelitat, la disposició al sacrifici i a la renúncia en bé de la família, l'acceptació humil de les pròpies limitacions, i per sobre de tot una generositat digna del que exigeix aquesta capacitat meravellosa de donar la vida a una persona.

Naturalment, si el nostre ideal és passar-s'ho bé, tots aquests plantejaments són un absurd. Però, de veritat, no entenc com pot lligar voler tenir un fill amb l'ideal de passar-s'ho bé.

Tot això és tan vàlid per al pare com per a la mare. Quan un dels dos no ho vol entendre o no ho vol acceptar, a l'altre li cau a sobre una creu tant més gran com més vol servir la vida del fill. Ajudar els pares o les mares separades malgrat les seves ànsies, jo crec que és una forma d'apostolat que no podem oblidar. Però aquesta ajuda tampoc no pot consistir a fer passar gat per llebre. La separació dels pares sempre és un mal, encara que de vegades es faci necessària per evitar un mal major.

El meu amic va per les còmodes tortuositats de l'agnosticisme. Però ha vingut a dir-me que posarà la famosa creueta en la seva declaració de renda.

¿Per què la posarà?

Al meu amic l'inquieta el deteriorament moral que els atacs a la religió han produït a la societat espanyola. Pensa sobretot en la bona i senzilla gent enganxada tarda i nit a la tele: "Li treuen al personal tota referència al més enllà i l'estímulen perquè, sigui com sigui, guanyi diners. Jo et prometo que a l'hora de prendre resolucions a soles, les músiques de la moral laica no et serveixen per res; les passes per l'arc de triomf". Al meu amic li ha vingut de cop i volta una gran estimació vers els que anomena capellans de poble: "Són fenomenals; animen la gent perquè portin una vida honrada".

Aquests al·legats del meu amic són semblants als que em féu el meu oncle Tomàs quan jo estava de capellà jove pels pobles

Herois silenciosos de la democràcia

JOSÉ MARIA JAVIERRE

del Pirineu. Tres o quatre capellans de la rodalia volíem permís del bisbe per aplegar-nos a viure en un dels nostres pobles i amb un parell de motocicletes acudir a cada poble quan calgués. Intentàvem evitar la soledat i que la mare d'un tingués cura de tots. Vaig explicar-li al meu sagristà, l'inoblidable vell Tomàs, el projecte que portàvem entre mans. No li va plaure.

—Per què, oncle Tomàs?

Calmosament, va respondre:

—Miri, mossèn, la sotana del capellà fa molt en el poble.

Ja no porten sotana; però l'ombra del capellà continua protegint moralment els nostres pobles.

Aprofitant que estaven reunits a Madrid, he preguntat a mitja dotzena de bisbes com viuen els seus capellans de les zones rurals d'Espanya: pobles de Palència, de Zamora, Osca, Ciudad Real, Plascència, Málaga; a aquests sis bis-

bes els he preguntat. Les respostes són bones del tot; llàstima que no càpiguen en quatre ratlles. Actualment els bisbes coneixen un per un els capellans de la seva diòcesi, viuen colze a colze amb ells. Ha passat a la història el bisbe encastellat al seu palau.

—¿Com viuen els capellans?

—Pobrament. Amb extrema senzillesa. Alguns estaven en veritable misèria i la solidaritat diocesana els ha aixecat. Hi ha rectors vellets i capellans joves, nats a vegades de famílies benestants de la capital; hi han vingut a compartir la pobresa dels campecols. Gairebé tots ells són sostinguts per una mística forta. Miren d'adaptar el seu to d'existència al poble, sectors de població indigent. Els sap greu que el sou mensual sigui una mica més llarg per-

què tenen cura dels necessitats, i dels aturats, i de nois que estudien, els pocs nois que resten als pobles. Cada capellà sol estar voltat d'una colla de vellets, treballadors fracassats, malalts. Ni és poesia ni cap conte nadalenc: un bisbe ha trobat el capellà partint llenya per la cuina d'un vell; un altre els ha vist arranjant les goteres de l'escola, o venint a la ciutat a la recerca de robes, de cara l'hivern. Són a la bretxa on ningú no vol estar, i jo dic que caldrà que algú atengui aquests ciutadans espanyols donats per vells i inútils a la vora de l'Europa brillant del Mercat Comú.

—Els seus capellans, ¿estalvien?

El bisbe somriu.

—T'explicaré. En l'última visita pastoral a un poble de cinc-cents habitants, els homes, amb el seu alcalde al davant, m'invitaren a prendre amb ells una copa en el

bar. Hi anàrem. L'alcalde m'explicà la vida del poble: "Anem fent, entre el diner del'atur, el que dona l'horta i algun adob, la veritat és que entra diner. Aquí el qui ho passa malament és el capellà; ni tan sols té televisor, i no sé pas com s'ho fa amb les quaranta-cinc mil pessetes que vostès li envien des del bisbat."

Vull anotar l'últim comentari del bisbe: "Les paraules de l'alcalde m'apesararen i al mateix temps m'alegraren. La situació, injusta, hem d'arranjar-la. Però el capellà ja no és un senyor que treballa poc i menja millor en bona casa; ja és el pobre del poble".

Jo no sé si en omplir la declaració de renda molts espanyols pensaran en els herois desconeguts de la nostra democràcia: capellans que per pobles i suburbis de grans ciutats duen a terme sense fer soroll una tasca exemplar. Ells continuaran sigui com sigui...

(de "YA")

ACUDIT

Francesco

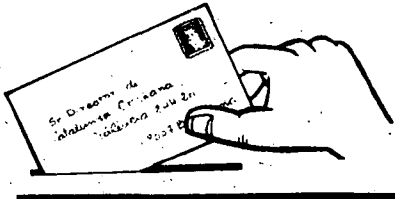
Sr. Director:

M'encoratja urgentment assistir a la projecció, ja que m'intriga la meua inquietud per l'ésser humà, en totes les seves facetes, m'interessen i també en la recerca de la possibilitat d'estudiar un nou plantejament de la vida d'un home sant —sant Francesc d'Assís en 1989—; on tot sembla acabat i per a molts, una utopia creure en l'home bo...

La pel·lícula, els entesos diran perfecta, o com a mínim molt aconseguida.

El missatge, actualitzat, sense cap omissió.

Els qui es varen afanyar per veure "La última tentación de Cristo" ara haurien de córrer per contrarestar i reconèixer el Crist en els seus semblants...

La temptació de FRANCESCO en el film de Liliana Cavani, molt bé, molt digne i clar, sense deixar dubtes.

Tant de bó! siguin molts els que vegin FRANCESCO, estic segur que hi trobaran el plaer espiritual i ganes de viure en pau amb tots els homes.

En acabar el film i encendre els llums de la sala, els rostres dels assistents a la projecció, semblaven transformats i nets —els pensaments corren com un corrent magnètic.

En sortir al carrer, en pujar al metro, en trobar-nos amb les altres persones que acaben el seu treball, els

mirava com a germans, amb ganes de dir ¡Hola! amic.

MANUEL ALCOLEA MARIN

Gràcies a Rosa Mª Recasens

Sr. Director:

Dues assidues lectores de Catalunya Cristiana coincidint amb les idees tan ben clarificades de la persona que signa Recasens volem, per mitjà de la nostra revista o setmanari fer-li pública la nostra adhesió i la nostra felicitació per la seva defensa tan autoritzada com encertada en favor del col·lectiu femení des de tots els estats. Moltes gràcies!

Veiem clar, molt clar que voler classificar la pluralitat del sexe, sigui el que sigui, és voler matar les singularitats. Les diferències hi són.

ARA MATEIX

El 1991 s'escaurà el centenari de la publicació per Lleó XIII de l'encíclica "Rerum Novarum". Serà una data propícia per al balanç d'un segle, probablement, d'un cicle històric del qual els últims esdeveniments, encara en curs, fan pensar que som a la fase conclusiva. Quan l'Institut Internacional "Jacques Maritain" va decidir de commemorar aquest centenari, mitjançant una investigació quinquennal (1987-1991) sobre la contribució de les Esglésies locals al debat ètica-economia, no podia preveure fins a quin punt resultaria d'una actualitat viva i apassionant...

Això s'ha comprovat, però, la setmana passada, en el seminari internacional que, seguint el projecte esmentat, ha tingut lloc a Madrid. La seva temàtica ha estat centrada en la contribució de les comunitats cristianes al desenvolupament de l'Amèrica Llatina. Els ponents —de El Salvador, República Dominicana, Mèxic, Xile, Brasil, Veneçuela, Equador, Suïssa, França, Itàlia i Espanya— i els participants s'ha mogut, lògicament, inevitablement, dins el context de l'Amèrica Llatina i de l'Europa Oriental, que acapara l'atenció d'aquests dies. Tots eren conscients que, com ha dit a la conclusió el secretari general de l'Institut Roberto Papini, "estem vivint una hora històrica". Tothom s'adonava que la frase, aquesta vegada, no era cap tòpic...

La conjunció de la doble perspectiva, declivi dels règims comunistes a l'Est, i recerca de camins per a l'Amèrica Llatina, ha donat molt de joc i fins algun moment de polèmica encesa, com quan, en el col·loqui final, ha demanat la paraula el director de l'associació de la banca espanyola Rafael Termes i ha fet una defensa massa incondicional de l'economia de mercat i ha blasmat, també sense matisacions, la

Dels canvis de l'Est a l'Amèrica Llatina. Notícies d'un seminari

J. CARRERA PLANAS

teologia de l'alliberament... Però la tònica general ha estat de ponderació no exempta, això sí, d'interrogants punyents.

¿Ha esta lògic, per a esmentar-ne alguns, que molts, davant la situació desastrosa de l'Amèrica, hagin pensat més a reformar la teologia que a reformar l'economia? ¿Es pot dir que la reivindicació explícita de la justícia ha tingut lloc en una banda —la que sol anomenar-se globalment "esquerra"— i que, en canvi, el mètode o la mediació més eficaç per a assolir-la ha estat a l'altra banda, la del lliure mercat? Aquest tema de la forma millor d'aconseguir una assignació de recursos a la població ha estat analitzat repetidament. Entre planificació estatal i mercat, aquest segon s'ha emportat les preferències unànimes. L'espectacle que presenta avui el "socialisme real" resulta incontestable. Ara bé, el perill d'una rebrotada econòmica amb la seva inevitable seqüela de desi-

gualdats. En aquest sentit ha estat assenyalada la importància de dos correctius bàsics de l'economia de lliure mercat: la redistribució de recursos que té lloc per la via fiscal i el desenvolupament d'un sindicalisme prou fort per compensar els criteris merament econòmics. Tampoc no ha mancat una distinció més subtil i més propera a la perspectiva marxista: la del professor veneçolà Pérez Olivares que advertia que el que ha fracassat és el marxisme d'Estat i resta encara la possibilitat, si més no teòrica, d'un marxisme més "soviètic", en el sentit de més gestionat pels "soviets" o consells i, per tant, descentralitzat.

A la sessió de clausura, amb la presència de Mons. Jorge Mejía, Vice-president de la Comissió Pontifícia "Iustitia et Pax", ha estat abordat el problema del deute dels països llatinoamericans des d'una perspectiva ètica. Una temença planava entre els ponents: que l'obertura dels països de l'Est atregui els capitals occidentals en detriment de l'ajut als països americans. Moltes circumstàncies, entre elles les millors perspectives de rendibilitat, pesen en aquest sentit. S'arribaren a dir paraules tan greus com aquestes: l'Amèrica Llatina pot sortir de la història amb la nova estructuració d'Europa. Un perill que tots, naturalment, estaven d'acord que cal evitar de totes passades.

L'Institut Internacional "Jacques Maritain", que ha complert ja quinze anys de vida, presidit pel català Ramon Sugranyes de Franch, acredita, amb aquest cicle de cinc anys dedicat al centenari de la "Rerum novarum", un alt nivell de competència, d'obertura i de responsabilitat. En aquesta sessió de Madrid ha comptat amb la col·laboració eficaç de la "Fundación Universitaria San Pablo CEU".

Aprofitant-les hi guanyarem tots.

Qui és capaç d'arribar al fons, al fons pregó de l'intimitat humana?

No volent jugar a la competició de Samsó i Dalila, respectem-nos i amb les diferències fent camí units, que ens necessitem.

Creiem fermament que la manera més delicada d'estimar és respectar-nos.

Aprofitem, pensant que serà plaent per tot l'equip que treballa al nostre setmanari que a més de subratllar molts articles, alguns són retallats fotocopiats i inclosos a dintre la correspondència de les dues firmants.

CARME i ANGELA

Necessitem capelletes ambulants

Sr. Director:

En el número 526 de C.C., el Sr. Josep Bosch ens parlà que en les comarques de Girona encara també circulen capelletes ambulants. I servidora dic que aquí al nostre poble de Salient també afortunadament en circulen unes quantes. En Josep Bosch, diu que desapareixen aquestes tradicions,

com ha desaparegut el Sant Crist del capçal del llit, o una Verge de la calaixera, que ja tampoc no es posa. I és una veritat molt trista per als cristians que sentim l'estimació per dites imatges com la que sentim per un retrat dels nostres estimats pares.

Entrar en una llar i no veure en cap lloc ni una imatge?... Es com no veure'hi cap retrat de la família estimada. Crec que els que o creiem així, tenim un paper molt important perquè aquestes tradicions i devocions no es perdin. Almenys una vegada al més, aquells infants que pot ser no saben que és una imatge veurien resar junts els pares i avis solament uns minuts davant aquesta petita capelleta. Recuperariem uns grans valors.

Ja se que és molt pobre aquesta poca oració, el Senyor mereix molt més, però és molt més no fer-ho mai com succeeix en tantíssimes llars.

MONTSERRAT CLOTET

I al pròxim com a mi mateix

Sr. Director:

Vaig entretenir-me a sumar les 17 peticions urgents —a Barcelona

únicament— que en el núm. 529 de C.C. 12 Nvbre. figuraven en el finestral de caritat (lectura que acostumo passar per alt). Totalitzaven 1.140.646 pessetes. Reconeix que vareig quedar tan sorprès com per ferit o més ben dit utilitzant altres termes, que aquest sofriment dels germans m'arribà a l'ànima. Hem portat això a la següent reflexió. A la vista d'aquestes misèries a les que podem afegir tantes i tantes que esperen solució amb successió inacabable. Jo dic. ¿El meu procedir és correcte? ¿Es això, el que espera Jesús de mi? ¿Que haig de fer? Primerament cal que estableixi un ordre de valors pel que respecte a les despeses superflues entre les quals per citar-ne algunes: espectacles, sorteigs, sports, costellades, modes, joies, viatges i turisme, incloent-hi fins i tot els de caràcter pietós.

Tinc la sensació que si no rectifico, el dia que hem cridin a comptes hem sentirem culpable, angoixós, confós i esmaperdut. Una realitat ben merescuda per haver adoptat una religió acomodaticia.

¡Quantes oracions i actes pietosos esmerçats en va!

GENIS DE TERA TEIXIDOR

«EL MESTRE ÉS AQUÍ I ET DEMANA!»

(Jo. 11,28)

«MARIA ASSEGUDA ALS PEUS DEL SENYOR, N'ESCOLTAVA LA PARAULA»

(Lc. 10,38)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de S. Ignasi, en règim d'internat i silenci

Organitza: LUMEN DEI

Dates:

16-17 desembre (Barcelona)
6-7 gener (Seu d'Urgell)

Informació: Tel. 301 31 94
Tel. 317 88 07

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

Els caps de l'Estat més petit i de l'Estat més gran del món

Joan Pau II a Mikhaïl Gorbatxev cara a cara

Durant els 75 minuts de l'audiència en la biblioteca privada del Pontífex, Gorbatxev i Joan Pau II abordaren tota classe de temes d'actualitat en un ambient que el mateix Vaticà ha qualificat com "obert i cordial". D'aquesta cordialitat va donar testimoni l'ample somriure d'un Papa radiant que veia fer-se realitat una de les seves més íntimes il·lusions.

El Papa altera el protocol

En contra d'allò habitual, Joan Pau II va sortir personalment a rebre Gorbatxev a la denominada sala del Tron i el va acompanyar fins a la biblioteca, quan hauria estat normal que els esperés dins. Però més inaudit encara fou que després de l'audiència i els discursos, Joan Pau II va acompanyar Mikhaïl Gorbatxev i la seva esposa Raïssa fins a la sala Clementina, pràcticament fins al peu de l'automòbil.

Joan Pau II i Gorbatxev dialogaren en rus absolutament només durant els cinc minuts primers de l'audiència. Després, com estableix el protocol, comptaren amb l'ajuda de dos intèrprets. Acabada la reunió, feren entrar a la biblioteca, Raïssa i durant uns minuts dialogaren tots tres. "Som conscients —va dir Gorbatxev en presentar-li Raïssa— que estem parlant amb la més alta autoritat religiosa del món, però que també és eslau". "Sí, sí; el primer Papa eslau, penso que la mateixa Providència ha preparat el camí per aquesta trobada", va contestar.

El restabliment de les relacions, enunciat pel líder soviètic

Dels discursos que ambdós pronunciaren al final de l'audiència es desprèn que ha satisfet les expectatives d'un i de l'altre. La invitació al Papa i l'establiment de relacions oficials foren anunciats pel mateix líder soviètic. El Papa desitjava ardentment aquest canal de diàleg, que permetrà abordar oficialment i de forma més concreta els problemes dels catòlics soviètics. Fonamental entre tots ells és el dels quatre milions de catòlics ucraïnesos de ritu bizantí (uniates).

L'1 de desembre del 1989 figurarà entre les dates més destacades del segle XX. Per primera vegada es reunia un Papa, Joan Pau II i el líder de l'URSS, Mikhaïl Gorbatxev.

Després d'un col·loqui privat que va durar una hora i quart, el Sant Pare i el president anunciaren un principi d'acord per al restabliment de les relacions diplomàtiques entre el Vaticà i la Unió Soviètica, així com la possibilitat que Joan Pau II realitzi pròximament una visita a l'URSS.

L'emoció joiosa s'observa en tots dos.

L'esposa de Gorbatxev visita els museus vaticans

Mentre durava el col·loqui Raïssa Gorbatxev va realitzar una ràpida visita a alguns dels múltiples tresors artístics del Vaticà: les estances de Rafael, la capella del beat Angelico, la Sixtina..., demostrant un superlatiu interès (havia abandonat en entrar el seu abric gris i vestia un conjunt vermell-granat amb voravies negres al coll), per tot el que li explicava el director dels museus i galeries pontificies.

Col·loqui de Casaroli amb el ministre Shevernadze

En una sala contigua a la bi-

blioteca privada, el cardinal Casaroli, secretari d'Estat, acompanyat de monsenyor Cassidy substitut de la Secretaria d'Estat i dels monsenyors Sodano i Jean Louis Tauran, de la secció de relacions amb els Estats, mantingueren un col·loqui amb el ministre Shevernadze, el vice-president del Consell de Ministres, Sitarian; el president de la Comissió d'Afers Internacionals del Soviet Suprem, Yakovlev i l'ambaixador rus a Itàlia, Lunkov.

"Sóc el primer Papa eslau"

Quan el Papa i Gorbatxev van

posar punt i final a la seva conversa, Raïssa va ser conduïda a la biblioteca, i després d'ella les personalitats del seguici. En aquest moment es va produir un interessant diàleg: "Som conscients —digué el líder soviètic— que estem tractant amb la més gran autoritat religiosa del món, que és a més un eslau". A la qual cosa Karol Wojtyla va respondre: "Sí, sí, el primer Papa eslau. Penso que la Providència ha preparat el camí per aquest nostre primer encontre amb el President Gorbatxev..., i també amb la seva esposa". En presentar-li la nombrosa delegació que l'acompanyava, el número u de l'URSS va comentar el Papa: "Ja es veu que es tracta d'un nou esdeveniment".

Cinquanta televisions

La lectura dels discursos —i una bona part anterior de la visita— fou retransmesa en directe per més de cinquanta televisions, amb una audiència estimada en més de cinc-cents milions d'espectadors. Primer va parlar el Papa, que estava inusualment emocionat, demostrant per un lleuger tremolor de mans, que va corregir de seguida. Va finalitzar les seves paraules en rus. Gorbatxev, per contra, va llegir amb fermesa el seu breu text en rus, traduït quasi simultàniament a l'italià. Quan el text escrit de les seves paraules hagué acabat, afegí, improvisant, el paràgraf relatiu al viatge del Papa a l'URSS, i un darrer reconeixement a la cordialitat de la trobada.

Intercanvi de regals

L'intercanvi de regals es féu, amb una mica de pressa. Joan Pau II oferí al seu hoste la reproducció d'un mosaic paleocristià que hi ha a la cripta de la basilica i que representa Jesucrist amb la llegenda: "Jo sóc el camí a la veritat i la vida. Qui em segueixi viurà eternament". El líder del Kremlin regalà dos volums que reproduïen en facsimil un salteri de Kiev del segle XIV. Raïssa Gorbatxeva intervingué en aquest moment afirmant que hi havia a Rússia llibres de salms anteriors de gran valor. Abans, ella mateixa havia rebut un rosari, que contemplà en el seu estoig amb certa curiositat, mentre els altres soviètics presents eren obsequiats amb medalles del Pontificat.

Prop de la una del migdia Joan Pau II va acompanyar els seus invitats fins a la sala clementina. El comiat fou, una vegada més, calorós. Acabava, sota la llum daurada d'un sol tardor, una visita davant la qual gairebé calia fregar-se els ulls per la viva emoció de tothom.

Els dos transcendents discursos

En el promer número de C.C. publicarem íntegres els dos transcendents missatges que s'adreçaren el papa Joan Pau II i Mikhaïl Gorbatxev al Vaticà.

L'audiència entre tots dos mandataris va durar una hora i quart, estant sols, sense intèrprets, durant uns deu minuts.

Advent i Nadal

Més de 100 suggeriments
texts i tècniques
per a trobades
de joves

NOVETAT / 1 de desembre

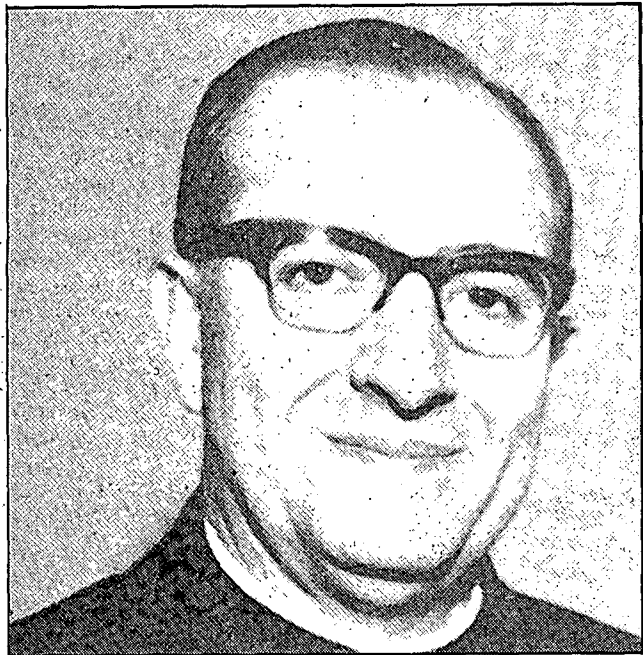
Edició a
cura de les
Delegacions Diocesanes
de Pastoral de Joventut
de Catalunya

Demaneu-ho a les respectives Delegacions
o bé a les llibreries especialitzades

VATICÀ DIA A DIA

**Anunciat per l'arquebisbe de Lima,
cardenal Landázuri**

Perú: Congrés Missioner d'Amèrica Llatina

L'arquebisbe de Lima i primat del Perú, cardenal Juan Landázuri, ha confirmat que el IV Congrés Missioner d'Amèrica Llatina (COMLA 4) es realitzarà del 4 al 8 de febrer del 1990 a aquesta capital.

L'important trobada eclesial, que compta amb l'auspici i la participació de la Sagrada Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, reunirà destacats representants de les conferències episcopals, membres de les Obres Missionals Pontificies de cada país i congregacions i instituts religiosos de tot Amèrica Llatina.

El cardenal Landázuri va explicar que l'objectiu principal del COMLA 4 és "anunciar la fe, que hem rebut els d'Amèrica Llatina fa 500 anys, als pobles no cristians, projectant-nos més enllà de les nostres fronteres". Per això, la trobada missional cercarà de coordinar accions concretes amb la finalitat primària de despertar vocacions missioneres que multipliqui les ja existents i que contribueixin al mateix temps a assegurar els mitjans indispensables per als cristians en terra de missió.

Segons els organitzadors del COMLA 4, Amèrica Llatina compta amb prop de 2.000 missioners que treballen fora dels seus propis països. Dels quals 900 són mexicans, 400 brasilers 230 provenen d'Argentina, prop de 200 de Colòmbia, 133 del Perú i 95 de Xile. Els experts consideren, però, que l'esmentada xifra és encara exigua si es té en compte que gairebé el 50 per cent de la població catòlica del món viu en aquesta regió.

El COMLA 4 serà el quart dels Congressos Missioners realitzats a Amèrica Llatina. El primer fou a Torreon, Mèxic, l'any 1977; el segon va tenir com a seu la ciutat mexicana de Tlaxcala, el maig del 1983, i el tercer va tenir lloc a Bogotà, el juliol del 1987. Fou precisament durant aquesta última trobada missional en la qual va proposar Lima com a seu del quart congrés, de cara al V Centenari de l'Evangelització del continent.

S.F.

Taranto: El Papa entre els obrers

Joan Pau II, durant la visita pastoral a Taranto, va insistir molt en la necessitat de fomentar el sindicalisme catòlic, sobretot de cara a les noves necessitats i injustícies que sofreix el món del treball. Els grans Alts Forns de Taranto sofreixen les interrupcions imposades per la CEE i milers d'obrers es queden sense feina. Amb la congelació de la immigració a Centre-europa i al Nord d'Itàlia, la desocupació està superant a Taranto el 20 per cent. Joan Pau II va insistir en la necessitat de moure les consciències dels catòlics al servei dels nous pobres de la societat industrial moderna i el voluntariat al servei dels marginats i febles, com les comunitats terapèutiques per a la "recuperació i guaiement dels drogaaddictes", per a l'assistència als ancians i malalts.

Parlant de la religiositat popular, el Papa va insistir en la importància d'aquesta experiència del poble amb la finalitat que sigui enriquida contínuament amb una nova evangelització. Per a Joan Pau II, la religiositat popular és un obstacle contra la laïcització, pèrdua del sentit religiós i del pecat i agnosticisme que és la porta d'entrada en l'ateisme total.

Nou Tribunal en el Vaticà

Des d'ara funcionarà en el Vaticà un tribunal de primera instància per a la Ciutat del Vaticà. Fins ara hi havia el Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica. Des d'ara totes les causes, de tot tipus, seran jutjades pel nou tribunal. Un dels seus jutges és el dominic espanyol, pare José Maria Castaño. Els més de mil ciutadans del Vaticà més els que treballen en les seves oficines podran adreçar-se al nou tribunal, que a més a més jutjarà en primera instància les diferències que sorgeixin dins la Ciutat-Estat del Vaticà.

Mèxic: Capítol General dels Dominics

El proper Capítol General dels frares predicadors, "dominics", se celebrarà a Mèxic, la primera setmana de juliol del 1992. Així ho ha establert el capítol reunit recentment a Oakland (Califòrnia, EE.UU.). La celebració d'aquesta important reunió ha estat prevista

en coincidència i sintonia amb la commemoració del V Centenari de l'arribada dels dominics a Amèrica.

Itàlia: Congrés sobre "Fe, ètica i esport"

Amb motiu de celebrar-se l'any que ve a Itàlia la XIV edició del Mundial de Futbol, els responsables pastorals de les 12 ciutats italianes que han estat designades com a seu per a aquest esdeveniment esportiu, anunciaren fa uns dies la pròxima realització, abans de cap d'any, d'un Congrés Nacional sobre el tema: "Fe, ètica i esports".

Els organitzadors explicaren que l'objectiu d'aquest Congrés, que reunirà els representants de les associacions catòliques actives en el sector de l'esport i oci, és el de reflexionar no solament sobre els valors de què és portador el futbol —festa, alegria de viure, espectacle i superació pròpia— sinó també sobre el costat negatiu que presenta el més popular dels esports, com és la violència en els camps de joc, la idolatria i el fanatisme. Es discutirà, al mateix temps, sobre el tipus de compromís pastoral, cultural i educatiu que assumirà l'Església amb motiu del Mundial d'Itàlia 90, i sobre l'acollida que prepararà la comunitat eclesial a tots aquells jugadors, acompanyants, periodistes i espectadors que hi seran presents en aquest esdeveniment esportiu.

Indonèsia: L'Església catòlica s'arrela

La recent visita del papa Joan Pau II a l'Església d'Indonèsia ha estat motiu oportú per destacar que la comunitat catòlica d'aquesta nació —la més nombrosa pel que fa als seguidors de l'islamisme— està arrelant-se fermament en el país. Amb gairebé dos mil sacerdots, més de les dues tercers parts són nadius indonesis i només en el curt termini de 1980 a 1985, 234 joves indonesis han rebut l'ordenació sacerdotal. De les 5.000 religioses, únicament 200 són estrangeres. Totes les 34 diòcesis són regides per bisbes autòctons. Els textos de la litúrgia han estat versats a la llengua nacional i a moltes de les llengües locals. Els positius resultats obtinguts d'aquest procés d'inculturació, animen els representants de l'Es-

glésia a continuar-lo o intensificar-lo.

Preocupació per als cristians de Terra Santa

Els cristians que viuen a Terra Santa són la garantia que la Terra Santa és un "lloc de pregària" i no un museu. Això és el que va manifestar, en una missa a Stephansdon de Viena, el Gran Mestre de l'Orde dels Cavallers del Sant Sepulcre de Jerusalem, el cardenal Giuseppe Caprio, i el Prior de la branca austríaca de l'Orde, l'Abat general Gebhart Koberger. Ambdós han insistit sobre la necessitat de custodiar les comunitats de cristians a Terra Santa i no deixar solament els monuments del cristianisme. Cal fer-ho tot per aturar l'exili dels cristians de Terra Santa, ha declarat el Cardenal. L'abat general Koberger, per la seva part, ha esmentat les escoles catòliques de Gaza, de les quals s'ocupen els cavallers del Sant Sepulcre austríacs, que malgrat la repressió israeliana, encara són obertes als infants de totes les confessions.

Alemanya de l'Est: Joan Pau II exhorta els catòlics a participar en la transformació de la societat

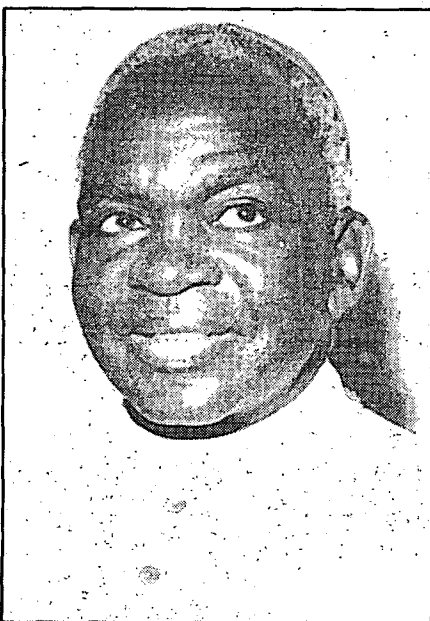
ROMA.— El papa Joan Pau II, en un breu missatge adreçat a monsenyors Georg Zterzinsky, bisbe de Berlín, ha invitat a tots els catòlics de la República Democràtica Alemanya (RDA) a unir-se als esforços dels seus compatriotes per transformar la societat de l'Alemanya de l'Est.

"En aquests dies de profunds trasbalsos de la vostra pàtria, ha escrit el Papa, m'uneixo a vosaltres i a tots els vostres compatriotes, en la solidaritat cristiana. Amb vosaltres, prego Déu perquè a través de la intercessió de la Mare de Déu es realitzin les esperances dels homes en la justícia, la llibertat, la pau interior i exterior".

Joan Pau II, que a través de monsenyor Sterzinsky, s'adreça als pastors i fidels catòlics de la RDA, exhorta la comunitat catòlica a esforçar-se, encara que sigui minoritària, a unir les seves forces a "tots els homes de bona voluntat, en particular els cristians evangèlics, a fi que gràcies a l'ajuda de l'Esperit de Déu, la faç de la terra es renovi en el vostre país".

Fa cinquanta anys: Els dos primers bisbes negres

Aquest mes d'octubre es compleixen els cinquanta anys de la consagració dels dos primers bisbes negro-africans dels temps moderns: el malgaix monsenyor Ignace Ramarosandratana (esquerra) i l'ugandès monsenyor Joseph Kiwanuka (dreta). Ambdós foren consagrats bisbes per Pius XII a Roma el 28 d'octubre del 1939. La data marca una fita important en la història de l'Església africana que cinquanta anys després compta ja amb 362 bisbes autòctons.

Regalen un globus al Papa

El papa Joan Pau II sosté un globus que li va regalar un infant, durant la visita que va realitzar el diumenge, dia 5 de novembre, a l'església de Santa Agnès, a Roma.

BARCELONA

Les escoles cristianes volen ser gratuïtes per a tots els infants des dels tres anys

BARCELONA.— "Les escoles cristianes volen obrir-se gratuïtament a totes les famílies des dels tres anys. Això és per a nosaltres una cosa irrenunciable", ha declarat el pare Francesc Riu davant la situació creada per la reforma anunciada del sistema educatiu.

"Reivindiquem uns principis, alguns dels quals ja són en la reforma i d'altres no tant. Ja que la reforma està en procés de debat, nosaltres afegim quelcom per millorar-la. Per exemple, un element determinant de la bondat de la reforma és que l'educació infantil es generalitzi i es faci assequible a totes les famílies en tot tipus d'escoles que no tinguin afany de lucre".

Les 530 escoles cristianes de Catalunya (que tenen 305.000 alumnes) han celebrat diverses reunions de treball els passats mesos per estudiar la reforma del sistema educatiu. Aquests últims dies hi ha hagut trobades de les comunitats educatives cristianes a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona. L'acte de clausura del IV Congrés de l'Escola Cristiana tingué lloc el dissabte 2 de desembre, en el col·legi La Salle-Bonanova, presidit pel cardenal Jubany i pel conseller d'Educació, Josep Laporte.

El pare Francesc Riu, director del Secretariat de l'Escola Cristiana, ha estat l'ànima d'aquest treball previ i dels quatre congressos celebrats fins ara.

El campanar de la Torre de Claramunt surt a la televisió alemanya

LA TORRE DE CLARAMUNT.— El dia 15 de novembre la cadena de televisió de la "SUDDEUTSCHE RUNDFUNK" de Stuttgart va emetre un espai de les darreres realitzacions de la foneria BACHER de Heilbronn dedicada a la fosa de campanes des de fa 150 anys. Es van presentar escenes de la fosa d'un joc de campanes destinades a la ciutat suïssa de Lucerna amb un pes total de 20 tones de bronze. La campana major té un pes de 8 tones.

També es va presentar el muntatge del joc de campanes que fa tres mesos toquen a la Torre de Claramunt (Anoia) amb unes

imatges de l'església, i del poble en el dia de la benedicció de les campanes pel Sr. Cardenal Dr. Jubany, Arquebisbe de Barcelona.

Es remarca que aquest campanar està equipat amb els elements més moderns de comandament electrònic i programat per ordinador. La sincronització del rellotge va regulada per ràdio a través de l'emissora de control horari que des d'Alemanya Federal precisa l'hora d'Europa. Fins i tot els canvis d'horari d'estiu i d'hivern es fan automàticament.

G.V.C.

A V I S O S I C O M U N I C A T S

• **Centre Cristià dels Universitaris.**— (c/ Villarroel, 81. Tel. 323 33 68). **Dissabte, dia 16.** MUNTANYA. Fem la ruta de Castells de la zona de Sant Martí de Centelles i La Popa. Ens arribarem a la Font de la Sauva Negra. Si hi esteu interessats truqueu al CCU, de dilluns a divendres, de 5 a 9, abans de l'11 de desembre. **TALLER DE TEOLOGIA.** **Dissabte, dia 16** a les 10 del matí. A càrrec d'Antoni Bentué, teòleg. Antropologia i fe cristiana. **ESPAI DE PREGÀRIA.** **Cada dijous de desembre**, excepte el 21, de 8 a 9 del vespre, us convidem a compartir la pregària, que inicia el cicle del Peregrinatge, coincidint amb la trobada europea de Taizé, a Polònia. **RECORDA:** Eucaristia, tots els diumenges i dies de festa, a les 8 del vespre.

• **Unió Eucarística Reparadora.**— Diumenge, 17 de desembre, tindrem la convivència de fi d'any, dirigida per Mn. Francesc de P. Sala. Començarà a les 10.30 del matí, i a la tarda a les 4.30, acabant amb la celebració de l'Eucaristia. Les que desitgin quedar-se a dinar cal que ho comuniquin amb antel·lació. **Lloc:** Mare de Déu de la Salut, 26. Tel. 213 01 82. Poden participar-hi totes les persones que desitgin tenir un millor coneixement i amor a l'Eucaristia.

• **Unió Espiritual de Mares.**— Dimecres, 20 de desembre, trobada mensual. **Lloc:** Riera de Sant Miquel, 1 bis. **Horari:** a 2/4 de 5, celebració de l'Eucaristia. A 1/4 de 6, Conferència: "Per reunir totes les coses en Crist, tant les del cel com les de la terra", a càrrec de Josep Massana.

• **Celebració en Cant Gregorià.**— **Dia 17, III diumenge, d'Advent.** A les 10.30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona, Plaça de Sant Felip Neri, 5.

• **III CAMPANYA "GANA, AQUÍ?" CONCERT DE PIANO.**— Les CCASF (Comunitats Cristianes de l'Arxiprestat de la Sagrada Família), l'MTA (Teresianes), i el Grup Marista, organitzen del 14 al 19 d'aquest mes, la III Campaña GANA, AQUÍ? de recollida d'aliments, joguines i diners per a les famílies més necessitades del barri. Com a acte central d'aquesta Campaña, es complaen a invitar-vos al **CONCERT DE PIANO**, interpretat per Emili Blasco i Miquel Villalba, amb repertori format per obres de Beethoven, Bach i Chopin, que s'oferirà el **diumenge dia 17**, a les 19 h, a la Sala d'Actes del Col·legi de Santa Teresa de Jesús (Teresianes) de la Travessera de Gràcia, 260-262 (xamfrà Nàpols). Si al mateix temps voleu col·laborar econòmicament a la Campaña, podeu fer-ho mitjançant aportació al compte n° 01/050001/1, del Banc de Bilbao-Biscaia, Ag. Urbana Pare Claret, 41, a nom de l'Arxiprestat de la Sagrada Família. Us ho agraïm de tot cor.

• **COMUNITAT CRISTIANA - CARMELITES DESCALÇOS** (Diagonal 424. Tel. 217 42 14).— Aquest any preparem les festes de Nadal amb l'exemple i la vida de dos grans creients: **Sant Josep i Sant Joan de la Creu.** Tindrem dues xerrades i una celebració comunitària del perdó. **Dia 12, a les**

20 hores: San Juan de la Cruz: "Una esperanza que alcanza cuanto espera", pel P. Marià Rosanas. **Dia 19, a les 20 hores:** Sant Josep: "L'esperança de l'home bo", pel P. Gabriel Isal. **Dia 22, a les 19.30:** Celebració comunitària de la Penitència.

• **Unió "LUMEN DEI". Exercicis Espirituals.**— Tindran lloc els dies 15, 16 i 17 de desembre, començant el dia 15 a la nit, en el Centre d'Espiritualitat Santa Maria Mare de Déu. Informació: tels. 301 31 94 i 317 88 07.

GIRONA

• **Trobada de joves a Montserrat.**— Organitzada pels Cursets de Cristianitat de Girona. Se celebrarà els dies 22, 23 i 24 de desembre. Comença el dia 22 a la nit, i acaba el 24 havent dinat. Ens acompanyarà Mn. Jordi Carrera amb algun monjo que farà alguna xerrada. Per informació: (93) 762 45 17, (972) 57 17 58.

• **"Catalunya Cristiana"** demana a aquelles persones o entitats que hi estiguin interessades que enviïn abans del 15 de desembre de 1989 la relació de lloc, dia i hora en què se celebrin misses del Gall diferents a les habituals, tant pel seu contingut com pels actes que s'hi realitzin. El setmanari es reserva el dret de publicar els anuncis que se li enviïn.

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Atenció a la Infància

"EL JORDI BUSCA UNA LLAR"

amb pares, germans, avis i oncles

Sóc el Jordi, tinc un any, els meus pares no em van voler, perquè tenia la síndrome de Down, i em van deixar.

Sabeu què van dir a la família? quina gràcia! que era mort! i, ara us escric una carta a tots.

Mireu, on estic vivint m'estimen molt, però són tants els que s'ocupen de mi, que m'estic fent un embolic. Educadors al matí, uns altres al migdia, al vespre tornen a canviar i a la nit si em desperto o vull aigua o biberó veig cares noves; dissabtes i diumenges vénen uns altres, i... altra vegada a començar...

Jo m'imagino una casa petita amb germans i pares i que la mare m'abraça sovint i si a la nit per un malson em despertés plorant, la mare em portés una estona al seu llit, que bé si deu estar abraçat amb la mare! També deu ser molt bonic anar a casa dels avis i oncles els dies festius.

Busqueu-me si us plau una llar, sóc el Jordi.

Per informació:

MARIA VISA, telèfon de la infància 900 300 100

GIRONA

Fa cinquanta anys que és rector de Riells

Consolidació de la Missa d'Infants a Roses

ROSES.— Des de fa uns nou anys la parròquia de Roses ve celebrant una Missa d'Infants, la qual es troba en l'actualitat molt consolidada. Aquesta Missa d'Infants se celebra en dues parts. En la primera es pretén que sigui una celebració de la proclamació de la Paraula de Déu i de pregària; té lloc en una capella a part, que es troba ambientada segons el temps litúrgic, amb murals, pòsters i d'altres objectes, en els quals no hi manca el símbol de la llum de Crist, un ciri encès, ni el llibre de la Paraula de Déu.

En la segona part, en el moment de l'Ofertori, els infants s'incorporen a l'altra central on de manera simultània s'hi celebra la missa, amb la qual cosa els infants també participen en la mateixa celebració que els grans, cosa molt important ja que els permet i ajuda a veure que és tota la Comunitat la que celebra el Misteri de l'Eucaristia. Sortint de la petita capella on es troben en la primera part de la missa, els infants es col·loquen al voltant de l'altar i junt amb el celebrant reciten part de la pregària Eucarística.

Mossèn Enric Tubert celebra Missa

Per atenció envers la parròquia de Roses en la qual hi havia estat el darrer any abans de ser ordenat sacerdot, el diumenge dia 5 de novembre, la missa de dotze va ser oficiada per mossèn Enric Tubert.

Mossèn Enric Tubert havia ajudat el rector mossèn Joan Riu, en la tasca parroquial rosina. La missa oficiada per mossèn Enric Tubert va ser molt emotiva, amb gran assistència de fidels que el coneixien, i un cop acabada la Litúrgia, amb un senzill acte se li varen lliurar diversos regals oferts per representants de l'estament parroquial —infants, joves i gent gran—, com a record de la seva estada a Roses. Emocionat, mossèn Enric va agrair aquesta deferència dels fidels rosincs cap a ell, recordant, va dir "l'acolliment que he tingut durant aquests anys entre vosaltres, del qual guardaré un grat record".

G.

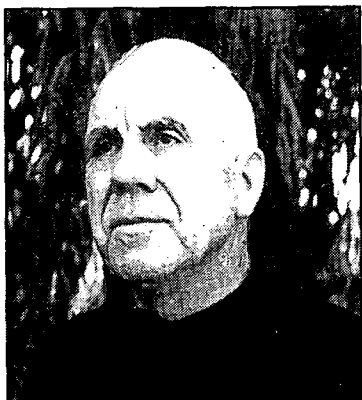
Mossèn Pere Ribot, guardonat amb el Premi Defensa i Estudi del Montseny

GIRONA.— El rector de la parròquia de Riells, mossèn Pere Ribot i Sunyer, col·laborador habitual de "CATALUNYA CRISTIANA"; ha aconseguit el 2on Premi de Defensa i Estudi del Montseny amb el llibre que ha publicat recentment sobre aquesta muntanya. El premi està patrocinat per diferents empreses comercials de la zona i està dotat amb un milió de pessetes.

El jurat estava format per Josep Laporte, Francesc Martí Jusmet, Montserrat Ponsa, Ramon Comellas, Santi Santamaria, Frederic Segura i Josep Maria Panareda.

Mossèn Pere Ribot té 82 anys i en fa quaranta-dos que és rector de Riells, convertint aquesta petita població en un centre de trobada d'intel·lectuals i literats de tot el país. Ell ha escrit setze llibres de poemes, un de crítica i un tercer de pensament i ha estat guia espiritual i humà de centenars de persones que han buscat el seu consell.

Nascut a Vilassar de Mar, als catorze anys ja entrava al seminari de Barcelona i abans de la guerra del 36 era ordenat sacerdot i publicava el seu primer llibre de poesies, "Laetare". Després de la guerra va ser nomenat vicari de Sant Adrià del Besòs, però la proximitat del Camp de la Bota el feien despertar de bon matí amb l'espècie dels afusellaments. Això li feu demanar una parròquia tranquil·la i així es va establir a Riells, sota mateix del

Montseny, una parròquia que a finals dels cinquanta passà a formar part del bisbat de Girona.

Mor mossèn Julià Pascual, rector de Vilallonga de Ter

A mitjans del mes de novembre va morir a Vilallonga de Ter el rector de la parròquia, mossèn Julià Pascual i Pagès a l'edat de vuitanta anys. Havia estat rector també de la Parròquia de Gaserans entre els anys 1941-47 fins que fou destinat a la de Vilallonga que va regentar durant gairebé quaranta anys.

Fa uns tres anys va publicar un llibre titulat "Història de Camprodon i els seus entorns" que és un resum de la història i costums d'aquesta vall del Ter. El fet que conegués molt a fons el tarannà i el llenguatge peculiar d'aquella zona feia que sovint el visitessin persones expertes en filologia i història catalanes per demanar-li dades i ajut en les

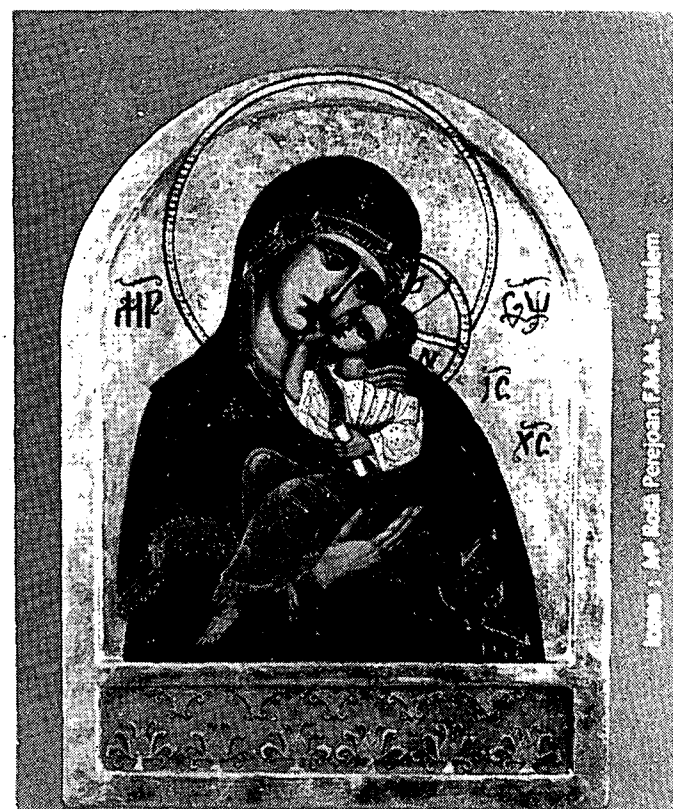
seves investigacions.

Es preveu que en un futur pròxim es publiqui una segona edició de la seva Història de Camprodon, molt més àmplia i documentada, que ell ja tenia pràcticament enllestida. Mossèn Julià Pascual era un home molt estudiat que sabia compaginar perfectament la profunditat dels seus escrits amb un estil amè i entenedor. La parròquia de Vilallonga de Ter havia pertangut al Bisbat de Girona fins a finals dels anys cinquanta, i passà a la de Vic, arran d'una remodelació de les circumscripcions eclesiàstiques de Catalunya.

Nomenaments del bisbat de Girona

El Butlletí Oficial del Bisbat de Girona ha publicat els següents nomenaments: mossèn Lluís Suñer i Roca, arxiprest de la ciutat de Girona; mossèn Josep Maria Guinart i Bassas, arxiprest de Figueres; mossèn Narcís Costabella i Casas, rector de Santa Coloma de Farners i Sant Pere Cercada; mossèn Josep Iglesias i Juanmiquel, rector de Sant Pere de Figueres; i mossèn Enric Tubert i Pagès, vicari de Santa Maria de Blanes.

M. CABALLÉ

CALENDARI LITÚRGIC

1990

Any A

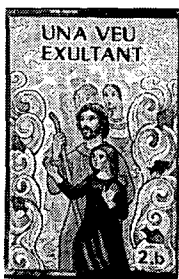
Catalunya Cristiana

(Entre altres coses: Propis de les Diòcesis catalanes no compresos al Calendari General).

ESPECIALMENT PER ALS SACERDOTS I COMUNITATS RELIGIOSES

Podeu trobar-lo a l'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, Plaça Urquinaona, 11 - 3er. 3a. Barcelona 08010. Tel. 318 37 18, la FORMIGA D'OR Avinguda Portal de l'Àngel, 6 i també a altres llibreries religioses.

Precio 150 Pts.

(NOVETAT)

"CANÇONERS I CASSETES"

Cançons a l'entorn de la Litúrgia de la Paraula de cada diumenge o festa.

Núm. 1: TEMPS D'ADVENT I NADAL i diumenges abans de Quaresma.

Lletra i música: Mn. Josep Soler

Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

Les melodies d'aquestes cançons són fàcils, i el poble (infants, joves i grans) les apren de seguida. Les lletres són adients a la pregària. Mireu de cantar-les i ho veureu.

Si voleu interpretar-les a l'aire de guitarra, trobareu els acords d'acompanyament en el cançonet.

Cants d'entrada, de comunió, per al final... Vosaltres mateixos...

Venda a les llibreries religioses

TORTOSA

Monsenyor Carles, en la presentació del llibre "Convocats per l'Esperit...
Sínodo de l'Església de Tortosa. 1984-1988"

"El Sínodo ha estat un tresor de gràcia"

TORTOSA.— Aprofitant la festa del Reservat que ha tingut lloc recentment al Seminari de Tortosa, s'ha presentat el llibre "Convocats per l'Esperit... Sínodo de l'Església de Tortosa. 1984-1988". Es tracta d'un llibre històric que recull l'experiència sinodal viscuda durant quatre anys arreu del Bisbat de Tortosa.

A la presentació d'aquest llibre el Bisbe de Tortosa Dr. Ricard Mª Carles diu que "el Sínodo ha estat un tresor de gràcia, una experiència d'Església en comunió d'afanys, en voluntat de renovació profunda, en il·lusió de fidelitat a aquells orígens i a la missió de servei del món, que ens ha recordat el Concili Vaticà II".

A la primera part del llibre, titulada "Una Església en camí", es recullen tres capítols força interessants: una descripció de la situació present de la "Diòcesi de Tortosa" a càrrec del Secretari General del Bisbat Mn. José Mª Ribes; una breu i substanciosa

història diocesana, "Cims del panorama històric diocesà", escrita per al Rvnd. Joaquim Blanc; i una "Ressenya històrica dels Sínodes Diocesans" que és una traducció del capítol corresponent d'Anales de Tortosa de Ramón O'Callaghan.

La segona part del llibre és la que inclou tot el que fa referència al Sínodo Diocesà. S'inicia amb una "Reflexió teològica-pastoral sobre el Sínodo Diocesà" escrita per Mons. Jesús Carda, Vicari General, i amb una "Descripció de les diferents etapes" per al Rvnd. Francisco Ciuraneta Aymí, secretari general del Sínodo. S'afegeixen a continuació, junt amb les dates més significatives, els organismes i la llista dels membres sinodals, i els documents reguladors del Sínodo. El darrer capítol són les "Constitucions sinodals" signades pel Bisbe de Tortosa a vint-i-set de novembre de l'any de la Canonització de Francisco Gil de Federich i de Maria-Rosa Molas i Vall-

vé, l'Any del Senyor mil nou-cents vuitanta vuit". Aquestes constitucions sinodals han començat a regir a tota la diòcesi el primer de gener d'aquest any.

Al llarg de tot el llibre, s'hi troba també un ample reportatge fotogràfic tant de diversos indrets importants del Bisbat com també dels principals esdeveniments històricament relacionats amb el Sínodo Diocesà.

JOSEP IGNASI VIDAL
FUSTER

D. Jesús Carda, Vicari General de la Diòcesi, nomenat prelat d'Honor del Sant Pare

El papa Joan Pau II ha concedit el títol de **Prelat d'Honor de Sa Santedat** a qui, des de fa vint anys, és el Vicari General de la diòcesi de Tortosa, l'Ilm. monsenyor Jesús Carda Pitarch.

Monsenyor Carda nasqué a Vila-real (Castelló). Va fer estudis sacerdotals al nostre Seminari Diocesà i al de València. Ordenat sacerdot a Tortosa l'any 1945, féu la Llicència en Dret Canònic a la Universitat Gregoriana de Roma. És també professor del nostre Seminari i Canonge Penitencier.

El títol de Prelat d'Honor de Sa Santedat el

concedeix el Papa a aquells sacerdots que han fet de la seva vida un constant servei a les diòcesis i és com un reconeixement als seus mèrits personals; i, en el cas de monsenyor Carda, és també l'agraïment a tanta dedicació i entrega a la diòcesi de Tortosa.

Durant la Festa del Reservat, celebrada al nostre Seminari la passada setmana, el Sr. Bisbe de Tortosa, lliurà, en nom del Sant Pare, aquest títol a monsenyor Jesús Carda.

J.V.F.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

C.A.F. Residència per a noies joves. Rda. Universitat, 27, 1r. T. 317 79 44 de 10 a dos quarts de dues i de 5 a 8 h.

C.A.F. Centre Apòstolic Formatiu. Rda. Universitat, 27. Dissabtes matí: Formació de la Fe, i altres activitats. Per nois i noies de 8 a 20 anys.

Per a informació i inscripció, dijous 21 i 28 de setembre, i 5 d'octubre, de 7 a 9 tarda. Ronda Universitat, 27. Tel. 317 10 52.

ANGLÈS-FRANCÈS a domicili. Tru-queu al 218 22 31 de 9 a 10 nit.

MONTSENY: part, a part, ven xalet: 4 hab. menj. sala llar pedra, aigua, calef. gas, jardí, terrassa, porxos. 1 h. Barna. No urbanització. 500 m. nucli rural. Preu a convenir. Tel. 253 12 70.

PERSONES que encara tinguin salut i ganes de treballar per amor a Déu a fi d'ajudar a recristianitzar l'actual societat. Tel. 254 17 05 Sr. Manén de 9 a 10 matí i 5 a 7 tardes. C/. Mallorca, 184, pral. 2^a. Barcelona 08036.

ES NECESSITA persona per servir a miniresidència d'avis a l'Ordal amb vocació i plena dedicació. Tel. 890 45 02.

ES LLOGA habitació interior a sra. Esmorzar i sopar. Tel. 253 15 87.

PART. a part, ven pis zona Sgda. Família, 145^m, saló 40 m², parquet, xemeneia, 5 habit., 3 banys, 1 lavabo, àmplia cuina, calef. a gas, armaris empotrats. Tel. 232 58 38.

SRTA. AUXILIAR de farmàcia objectora de consciència a la venda de contraceptius oferim treball en zona turística del Pirineu. Tel. 9738/31216 a les nou de la nit.

SRA. OFEREIX bonica habitació només dormir. Tel. 257 53 63. Nit.

VENC casa gran poble prop de Monestir Poblet. Tel. 93 / 894 17 77.

SRTA. 34 anys, s'ofereix per treballs oficina amb experiència i bones referències. Tel. 258 86 40 de 9 a 14 hores.

PROFESSORA d'EGB i de català. Repàs assignatures. També adults. Preus mòdics. Classes individuals. T. 253 14 41.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes 64 3er 2a. Tels. 317 41 44 - 302 59 83. Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics

A partir dels setze anys

Taller especialitzat

Esmalt sobre metall-ceràmica

Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia

"CLUB-ESPLAI"

Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77

de 12 a 14 hores

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínodo suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format: 11x17 cms. - 2208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes. Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA) 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2^a. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel.

PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2^a. 08007 - Barcelona

URGELL

Obra del germà marista Xavier Mata

Linyola celebra el 40 aniversari del Monument al Sagrat Cor

LINYOLA.— S'ha commemorat el 40è aniversari del "Monument al Sagrat Cor" i tres del seu trasllat de lloc (17 d'abril del 1986), ja que en un principi estava ubicat en la Plaça de l'Església, després mitjançant una votació nominal del Consistori es traslladà a la placeta "Àngel Guimerà", situada en la part posterior del temple parroquial.

Era el primer que s'erigia a Linyola i un dels pocs que hi ha d'aquest gènere en les comarques lleidatanes.

Fou una obra duta a terme per la tenacitat i sacrifici d'un home —el germà marista Xavier Mata Cascalló—, que feia 25 anys que era absent del seu poble natal de Linyola. Exercia el seu ministeri educatiu a S. Francisco de Limache (Xile) i després del retorn es va proposar, amb gran entusiasme dur a terme el seu somni. Va anar casa per casa a sol·licitar ajuda econòmica, va organitzar festivals amb la joventut etc. Així, a empentes i rodolons, el monument es va fer.

La festa de la solemne benedicció i inauguració del monument va resultar apoteòsica, una de les més brillants que recorda la vila de Linyola, fins i tot molt de públic foraster va assistir als seus actes.

Deu anys més tard, lluny dels seus familiars, deixava d'existir el germà Xavier, als 45 anys. La mort el va sorprendre en vigílies de retornar a Espanya, encara que ja manifestava la seva temença d'emprendre el llarg viatge per mar a causa de la seva precària salut: "Tinc el cor feble i només sóc un munt d'ossos amb pell", ens deia en l'última carta. Malauradament es varen complir els fatals presagis de la parca, impedit-li el seu anhelat retorn i al mateix temps la possibilitat de contemplar la seva obra del monument.

JOAN CIVIT

Els portuguesos d'Andorra porten els aires de Fàtima a Meritxell

CANILLO.— Un miler de portuguesos residents a les Valls d'Andorra, el 24 de setembre, han acudit al santuari de Meritxell per celebrar la I Trobada de Confraternització dels Portuguesos residents al Principat.

Un religiós redemptorista, de Portugal, ha presidit l'Eucaristia, l'acompanyaven a l'altar tres preveres de les Valls. La llengua i els cants de la nació germana han donat un to participatiu i festiu a la trobada. En acabar la celebració eucarística una representació dels portuguesos residents al Principat ha presentat una ofrena floral a la Verge de Meritxell mentre el poble cantava l'Ave de Fàtima. Després de l'acte religiós, als claustres del santuari, un esbart portuguès ha interpretat diverses danses folklòriques del seu país. Finalment el vi d'Oporto ha regat la coca d'Andorra i la festa tancava una diada de convivència i germanor.

Entre els assistents a l'acte destacava la presència del Cònsol de Portugal a Tolosa, que ha adreçat unes paraules d'encoratjament i tendresa als seus compatriotes. Per la seva proximitat al Principat és la persona a la qual acudeixen els portuguesos residents a Andorra per a sol·licitar qualsevol ajuda oficial. Segons les dades facilitades per l'Administració andorrana, el juliol d'enguany al Principat hi havia 2.456 portuguesos. Fonts oficials donen dades molt superiors a l'esmentada xifra, fet que confirmaria la precària situació de molts portuguesos a Andorra, entre altres factors per la il·legalitat que els marginaria d'unes condicions dignes de treball i sojorn.

La trobada dels portuguesos a Meritxell evoca la festa "rociera" que els andalusos residents a Andorra, el 14 de maig d'enguany, van celebrar al mateix santuari. Ambdues celebracions han estret llaços d'amistat entre els mateixos immigrants i d'aquests amb el poble andorrà i han desvetllat la consciència de grup ètnic entre unes persones que viuen i treballen lluny de la seva pàtria. A l'organització dels actes hi ha hagut la iniciativa i el suport de l'Església que predica la unitat de la fe dins la rica diversitat dels pobles.

A. MIRABET

IMPROMPTU

L'Escola Pia

ORIOL CAMPS

Des dels meus temps de col·legial dels escolapis de Puigcerdà, i ja ha plogut molt des d'aleshores, tenia el desig de visitar el lloc on va fundar-se l'obra de l'Escola Pia, la petita església de Sant Pantaleó, a Roma. Església menuda que passa desapercebuda entre les seves veïnes la Chiesa Nuova, Sant Andrea della Valle i una mica més enllà el Gesu.

En la meua primera estada a Roma, pel pelegrinatge del Mil·lenari de Catalunya, no vaig poder visitar-la, malgrat que vàrem passar-hi per davant; el cronometratge d'aquells dies em privà de satisfer el meu desig.

Per la segona visita a Roma, era propòsit ferm no deixar escapar l'ocasió. I així he vist acomplert aquell vell desig. He pogut visitar l'església de Sant Pantaleó, la seva sagristia, que el Sant convertí en primera aula de la seva incipient escola, l'oratori, la capella de les Relíquies i l'habitació on visqué i morí... Més complet no podia pas ser.

Una vegada més he percebut aquell aire de la paraula del gra de mostassa. De la seva petitesa en neix l'arbre esponerós. I l'obra de Calassanç va ser com el gra de mostassa: Va morir per renéixer més ufanosa.

Recordo que una vegada vaig preguntar-li al meu mestre, el pare Josep Gironès, el perquè se sentia parlar tant i tant d'altres obres dedicades a l'ensenyament, i en canvi, no se sentia parlar gaire de l'Escola Pia. I el pare Gironès va respondre'm senzillament: "És que l'Escola Pia va néixer humil, i és bo que continuï essent-ho."

GLOSSES DOMINICALS

Llum i esperança

El pecat és una de les realitats més evidents, però més refusades pel pensament modern. Les actuals generacions en rebutgen l'existència, perquè no creuen en Déu i, com a conseqüència, els manquen valors ètics, objectius i immutables, que els permetin de ser vencedors en la lluita dramàtica entre el bé i el mal.

El pecat existeix, com a mal moral; és present en la vida d'homes i de dones de tostemps. Preciament —com en una paradoxa insospitada— Berdiaeff observà que l'existència del mal en el món és "una prova de l'existència de Déu". I heus ací que, en la realitat de la vida quotidiana, la persona humana —home o dona— es manifesta com un ser dividit en la més profunda intimitat de la seva consciència. Així ho explicava l'antic poeta romà Ovidi: "Veig el que és millor i ho aprovo, però segueixo el pitjor". I és en la realitat d'aquesta lluita on es desenvolupa l'existència humana. El pecat —que és la derrota més trista de la llibertat— descobreix la pregonesia de "la realitat de l'home", tancada en el seu si íntim. El pecat, veritat trista i desesperant, és un esdeveniment que féu acte de presència en el món, en el mateix exordi de la història humana.

Per al cristià, el pecat equival a refusar Déu i girar l'esquena a la seva vocació de viure la vida de Crist. Les temptacions de l'orgull i de l'egoisme l'aguiten constantment i és llavors quan peca, que la porta del cor es tanca a la gràcia, a la amistat amb Déu. Tots hem de confessar que som pecadors. Per això sant Joan ens adverteix que "si diem: no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos, i la veritat no està en nosaltres".

Però heus ací que, en la història humana, és present una dona, santa, immaculada, vestida de sol. És Maria, la mare de Jesús. En ella, la que no té

pecat —com deia Pau VI a Guitton— "es realitza la intenció divina de fer de l'ésser humà el reflex, la imatge, o bé —com s'ha de dir— la fotografia, la semblança de Déu".

Bernanos va intentar de penetrar les mateixes intimitats de la vida d'aquella verge-mare de Nazaret. I va observar que Maria no va tenir "ni triomf ni miracles". Perquè el seu Fill no permeté que "la glòria humana l'esfullés, ni amb el mínim fregadís de la seva gran ala salvatge". Va néixer immaculada i va viure sense pecat, i no va refusar mai a Déu la més íntima prova d'amor. Amb ulls intuïtius de poeta, però plens de veritat, Bernanos adverteix encara: "Els antics dimonis familiars de l'home, amos i servidors ensem, els terribles patriarques que han guiat els passos d'Adam en el llindar del món maleït, l'Astúcia i l'Orgull, miren de lluny aquesta criatura meravellosa (Maria), col·locada fora del seu abast, invulnerable i desarmada".

Maria Immaculada és l'afirmació divina del triomf del bé sobre el mal. Ella fou la primera redimida per la sang del Fill de Déu; fou com un do exquisit, "la plena gràcia", per obra de l'Esperit Sant. Llum i esperança per als homes i per a les dones de tostemps! Perquè "si algú pequés —ens recorda encara sant Joan—, tenim un intercessor prop del Pare, Jesucrist just", l'únic Redemptor.

El nostre gran poeta Joan Maragall, des de la seva visió poètica de gran cristià, va expressar d'aquesta manera l'esperança de la humanitat en la Verge Immaculada: "Per la nit de l'Esperit Santa ella davalla / i l'aire es tempera i el món calla. / Davalla silenciosa... / Ai, quina nit més clara i més formosa!"

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

BARCELONA

Amb l'encàrrec especial de dirigir l'Escolania de la Santa Creu

L'eminent musicòleg mossèn Domènec Cols, nomenat canonge de la Seu

BARCELONA.— El Sr. Cardenal-Arquebisbe ha nomenat canonge de la Seu barcelonesa Mn. Domènec Cols i Puig. Té la missió especial, segons la lletra de nomenament del 18 d'octubre de 1989, de dirigir l'Escolania de la Santa Creu, de decidir el repertori musical junt amb tenir cura del cant litúrgic i organitzar els grups de directors de cant, i actuar com a organista segon o primer en el futur. El dia 28 al matí ha pres possessió del seu càrrec en la forma acostumada.

DOMÈNEC COLS I PUIG neix a Sant Pau d'Ordal (Alt Penès), el dia 11 de setembre de 1928. Ordenat prevere, el dia 31 de maig de 1952, a l'Estadi de Montjuïc, és enviat com a vicari-organista al Vendrell, fent-se càrrec de l'orgue clàssic de la Parròquia de la vila, on havia fet els primers passos com a músic el mestre Pau Casals. Tornarà ací l'any 1963, el dia 19 de març, per tal de donar el concert d'inauguració de la restauració de l'orgue juntament amb el Cor-Orfeó parroquial.

Del 1956 al 1963 exerceix per oposició de Mestre de Capella i Organista 2n. de la Catedral de Barcelona. Durant aquest període duu a terme els seus estudis musicals oficials al Conservatori Superior Municipal de Barcelona, havent fet els estudis previs al Conservatori Superior del Liceu, de la mateixa ciutat. Fa piano amb el mestre Joan Gibert Camins i harmonia amb el mestre Joan Vernet, deixeble d'Enric Morera i amb el mestre Josep Poch. Fa els sis cursos d'orgue amb Montserrat Torrent, i, a l'estiu del 1962, participa en el curs d'orgue de l'Acadèmia d'estiu de Haarlem, als Països Baixos, treballant la música es-

panyola d'orgue amb Luigi Ferd. Tagliavini i la improvisació amb Cor Kee.

Estudis a París i Le Mans

El 1959 i el 1960, estudia a París i Le Mans, respectivament, els cursos fonamentals del mètode d'ensenyament musical per a infants anomenat Méthode Ward, amb les pedagogues Odette Hertz i Suzanne Bellin, que li ha permès de mantenir un contacte constant amb corals infantils com a director o pianista. Els darrers cinc anys ha dirigit la Coral Sant Esteve, de Castellar del Vallès, que ell mateix va fundar.

Durant aquest temps rep una forta influència com a compositor de Herr Professor Bernhard Rövenstrunck, amb el qual fa un treball acadèmic totalment original en el camp de la tècnica musical que inicia l'etapa de creació musical que més ha caracteritzat la seva activitat musical. És a partir d'aquest moment que s'especialitza en la composició de música per

a la litúrgia catòlica, destacant la musicalització de l'Ofici Diví de l'Església, en català i castellà, atenant a la necessitat de les comunitats contemplatives que havien d'adequar la seva pregària litúrgica a les lleis de la reforma que s'havia promulgat en el Concili Vaticà II, en la qüestió, sobretot, de la llengua vernacle.

Fundador del centre d'animadors del cant litúrgic

L'any 1975 fundà el Centre Permanent d'Animadors del Cant Litúrgic, escola de formació musical depenent del Centre de Pastoral Litúrgica, que ha anat fent un excel·lent, encara que silenciós, servei a les comunitats cristianes, on es treballa la direcció del cant, la lectura musical, elements de polifonia, repertori litúrgic, salmòdia i iniciació en el coneixement de les lleis litúrgiques.

Cal dir, també, que una de les activitats musicals més importants que, durant els darrers vint anys, ha desenvolupat és el seguit de cursos de formació litúrgica i musical a les comunitats contemplatives, especialment, de tot l'Estat espanyol.

Des de fa quatre anys, ha tornat a reprendre la intensitat de l'estudi de les grans obres d'orgue que formen el repertori dels concerts i interpretacions dins la litúrgia cristiana; és, dins la represa d'aquesta activitat important, que va ser nomenat organista de la parròquia de St. Felix, de Sabadell, on se'l pot sentir exercitant d'organista a diverses misses i en els concerts puntuals que cada any organitza.

FINESTRAL DE LA CARITAT

Salari d'inserció social

Les persones soles o famílies que no tenen mitjans de vida haurien de ser les primeres a rebre la renda mínima d'inserció (salari social o salari ciutadà), perquè és de justícia que la societat i els seus representants polítics es preocupin dels que més ho necessiten i que no poden continuar esperant.

345.- Senyora sola sense cap ingrés. Espera que li concedeixin una pensió assistencial per malaltia. Mentrestant, urgeix pagar un deute de lloguer. Són 26.600 ptes.

346.- Mare de família amb tres fills. El marit és un malalt alcohòlic. A fi d'evitar el desnonament li falten 40.000 ptes.

347.- Senyor solter vivia amb la seva mare ja gran que ha mort fa poc. La seva malaltia va desequilibrar el petit pressupost familiar. Per a deutes calen 43.190 ptes.

348.- Pare de família amb tres fills petits i pocs ingressos demana ajuda per evitar que els tallin la llum. Són 19.697 ptes.

349.- Esposa separada amb dos fills en edat escolar. El marit no li passa cap pensió. Està molt angoixada. Per ajuda aliments, 35.000 ptes.

350.- Ancià amb una pensió de 36.000 ptes. No es pot pagar un audífon que necessita. Li falten 25.280 ptes.

351.- Senyor sol està convalescent de sortir de l'hospital. Deu diversos mesos d'habitació. Li urgeixen 44.000 ptes.

352.- Esposa separada. A causa d'un incendi, ho va perdre gairebé tot. Per a despeses de primera necessitat urgeixen 30.000 ptes.

353.- Mare de família amb tres fills a càrrec seu. Per a rebuts pendents de llum i d'aigua necessita 30.000 ptes.

354.- Matrimoni amb tres fills petits. Amb els seus pocs ingressos no pot fer front a les necessitats bàsiques. Per ajuda aliments, 39.000 ptes.

355.- Anciana amb un fill malalt que tramita la pensió d'invalidesa. Demanen ajuda per a deutes de lloguer. Són 30.000 ptes.

356.- Matrimoni molt jove amb dos fills. El cap de família no pot treballar. Fa un curs de formació professional però els seus ingressos són insuficients. Per a ajuda aliments, 30.000 ptes.

24/1.- Matrimoni gran subsisteix d'una pensió de jubilació. Tenen a càrrec seu dos neta en edat escolar. Els cal ajuda per a aliments i rebuts pendents d'aigua i llum. Són 60.000 ptes.

24/2.- Pensionista per invalidesa. Cobra 20.000 Ptes. mensuals. No pot fer front a les despeses de lloguer del seu petit pis. Urgeixen 44.150 ptes.

24/3.- Matrimoni amb tres fills en edat escolar. El pare està hospitalitzat. La mare demana ajuda per pagar els llibres escolars. Necessita 19.992 ptes.

24/4.- Senyora sola amb greus dificultats per subsistir. Deu l'habitació de la pensió i aliments. Li calen 21.000 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

Eucaristia a Barcelona en memòria dels jesuïtes assassinats a El Salvador

"Han tingut una mort semblant a la de Jesús"

BARCELONA.— Recentment va tenir lloc a Barcelona una eucaristia en memòria dels jesuïtes assassinats a El Salvador. En el decurs de l'homilia, el Provincial dels jesuïtes de Catalunya, Oriol Tuñí, va anunciar que jesuïtes catalans demanen anar a El Salvador.

L'Eucaristia, celebrada a l'església de la Companyia de Jesús del carrer Casp de Barcelona, aplegà centenars de persones i nombroses autoritats. També van assistir el germà i altres familiars de Ignacio Martín-Baró.

Paral·lelismes amb el Crist

Oriol Tuñí, que presidí la celebració de l'Eucaristia, glossà la personalitat dels sis jesuïtes —Ignacio Ellacuría, Joaquín López y López, Amando López, Segundo Montes, Ignacio Martín-Baró i Juan Ramon Moreno—, de l'assistenta i de la seva filla —Elba Ramos i Celina Ramos—, massacrats el proppassat 16 de novembre a la Universidad Centreamericana "José Simeón Cañas" de San Salvador.

El Provincial dels jesuïtes establí un paral·lel entre els assassinats i Jesús de Natzaret: "els nostres companys i companyes han viscut la vida de Jesús, han tingut una mort semblant a la de Jesús. (...) Els nostres companys van buscar la llum que il·luminés la situació social de El Salvador, fent propostes per sortir del cercle infernal de la violència i de la mort. L'any 1980 ja els varen amenaçar de mort. Tots renovaren la seva voluntat de continuar allà, tot recordant la vida de Jesús com a origen i font de tota la seva vida".

Un do de Déu

Per a Oriol Tuñí "tot això no ha estat solament fruit de la seva bona voluntat i del seu esforç; tot això ha estat do de Déu (...) L'opció pels pobres, per la justícia i per la pau brolla de la fe i de l'esperança de Jesús".

Tuñí expressà en un altre moment de l'homilia la seva angoixa i consternació per aquestes morts "el desconcert i el dolor marquen la nostra situació actual, de la mateixa manera que el desconcert, la soledat i el dolor varen marcar la situació dels deixebles després de la mort de Jesús". Paradoxalment, assenyala Tuñí finalment, "és aquí on s'inscriu la resurrecció de Jesús com a esperança per a tots. (...) Molts dels meus companys jesuïtes s'han ofert a anar a El Salvador. Molts estan disposats a anar-hi. D'altres ho desitgen. D'altres ho demanen. La força de la resurrecció de Jesús, que és la força de la resurrecció dels companys i companyes assassinats, ens empeny una vegada més.

JOAN D'ARQUER

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39 - 212 09 24

1. - Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que farà efectives amb pagament: Trimestral ☐ Semestral ☐ Anyal ☐

2. - Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes ☐

Una casa amb 10.000 ptes. al mes ☐

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.: _____

Senyal amb una X els requadres que li interessin.

TARRAGONA

Monsenyor Torrella escriu als missioners amb motiu de les festes de Nadal

"Deixem-nos entendre, fem-nos infants"

TARRAGONA.— L'Arquebisbe de Tarragona, amb motiu de la propera celebració del Nadal, ha escrit una carta, dirigida als missioners, en la qual diu, entre d'altres coses, que "viure el Nadal és tornar a creure en la meravella de les meravelles: s'ha manifestat clarament l'amor que Déu ens té perquè va enviar el seu Fill únic al món".

Finalitza la seva carta fent el propòsit de tenir present les intencions dels missioners i de llurs famílies, que presentarà al Pare en la celebració de la Missa del Gall. "Penso que és el millor regal que us puc fer —assenyala—; és un do que us farà Aquell que tornarà a néixer".

Heus ací el text complet:

«Estimats missioners:

El Nadal ens recorda que "ens ha nascut un Salvador". Tota l'esperança de l'Advent està orientada a preparar-nos per celebrar el naixement del Salvador.

Ja sé que per carta resulta difícil compartir els sentiments del Nadal; però ens hi ajuda la fe. Creiem que Jesús va néixer a Betlèhem, que tornarà a néixer, per Nadal i que no cessa de néixer enmig de nosaltres. Viure el Nadal és tornar a creure en la meravella de les meravelles: s'ha manifestat clarament l'amor que Déu ens té perquè va enviar el seu Fill únic al món.

El pont entre el cel i la terra no és una teoria o un sentiment poètic, és la realitat de l'amor del Pare manifestat per Jesucrist en l'Esperit Sant. Després d'aquell primer Nadal el món no tornarà a ser mai com abans. Tota la família humana té una llum que la guia, té una flama que li dóna l'escalf de l'Amor. És el mateix Fill de Déu fet home el qui és la Llum, la Paraula i l'Amor que ens salva. Llegiu a poc a poc el pròleg de l'evangelí de sant Joan.

Deixem-nos entendre, fem-nos infants, tornem a néixer per redre-

cobrir un nou Nadal més ple de llum i d'Amor.

Des del cor de l'Església de Tarragona rebeu la meua afectuosa felicitació. Enguany celebraré l'Eucaristia de mitja nit, la que anomenem Missa del Gall, per les vostres intencions, pels afanys de la vostra missió i de les vostres famílies. Penso que de part meua és el millor regal que us puc fer, és un do que us farà Aquell que tornarà a néixer.

Ben vostre en l'Amor de Jesús.»

Celebrada la Trobada diocesana de catequistes

Segons han indicat els responsables de la Trobada, un total de 528 persones van matricular-se i van participar en la dinàmica preparada.

A partir de migdia en van anar arribant més i es calcula que unes 700 van participar en l'Eucaristia.

Mn. Pascual Gasol, rector de la Parròquia de L'Espluga de Francolí dirigí als assistents unes paraules d'acollida. Després, Mn. Josep Bofarull, delegat diocesà de catequesi, va fer una exposició de la dinàmica preparada.

S'havien de constituir diversos grups, d'uns 10 membres cada un, que havien de procedir d'un mateix arxiprestat. Cada un d'aquests grups rebria 6 bosses amb les propostes de reflexió i d'acció.

L'Eucaristia va estar presidida per l'Arquebisbe de Tarragona, amb el qual va concelebrar un nombros grup de preveres.

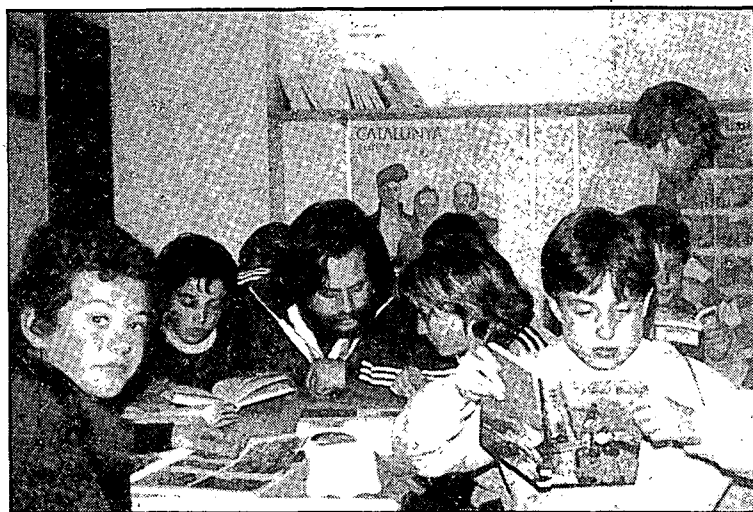
El Dr. Torrella, en la seva homília, va situar la tasca del catequista com a servei d'Església i va afirmar que aquesta continuava existint "perquè continua transmetent la fe tal com ella l'ha rebuda del Senyor Jesús".

En referència a l'enunciat de "Catequesi per a tots!", el prelat indicà: "Sortosament anem entenent millor que el camp de la catequesi es va ampliant a totes les edats. Hem d'anar avançant en aquesta orientació, de tal manera que considerem la catequesi com un servei permanent de l'educació de la fe de tots els creients".

Va apuntar, també, les tres dimensions essencials en el catequista: "Coneixement del missatge, celebració de la fe i professió de la fe en la vida de cada dia". I afegí: "Sereu autèntics educadors de la fe si en les vostres vides viviu aquestes tres dimensions".

El Dr. Torrella va manifestar que la Trobada era "un dia adient per renovar amb il·lusió el vostre compromís de catequistes. Sigueu agosarats i confieu més i més en l'ajuda del Senyor i del seu Esperit".

Després de la Professió de Fe, hi hagué un trànsit singular de la Litúrgia de la Paraula a la Litúrgia de l'Eucaristia, ja que la presentació de les ofrenes —confiada

a representants d'alguns arxiprestats— va ser formulada a manera de pregària.

Per a aquesta celebració, els responsables van escollir la Pregària eucarística II, especialment adequada en les misses amb infants.

Al final, van ser distribuïdes còpies amb la transcripció de la homília.

Diversos organismes diocesans van ser presents en aquesta Trobada.

A la tarda, una estona abans de l'inici de la celebració eucarística, diverses persones van anar instal·lant les paradetes que, després de la missa, van ser obertes al públic.

Va ser aquesta una oportunitat per donar a conèixer l'activitat habitual d'aquests organismes, a través de fulletons, revistes, cartells... i, també, de la conversa personal de les persones que s'acostaven als stands amb els diversos responsables.

FETS I CRITERIS

El Papa i els joves

Està ben demostrat que Joan Pau II sintonitza amb els joves. Per si faltés encara una última prova, la Trobada Mundial de la Joventut, celebrada a Santiago el propassat mes d'agost, va desbordar totes les previsions: Més de 400.000 joves. Tot un rècord.

El Papa té un "carisma" especial per convocar els joves i per parlar-los. Els diu les coses clares, no hi ha mitges tintes ni confusió. Comunica seguretat. Els crida a comprometre's, a construir la pau, la justícia i l'amor.

Els presenta els reptes del tercer mil·lenni. Els parla de confiança per vèncer el mal amb el bé, els convida a lluitar contra la mentida i la violència amb la veritat i l'amor.

En tots els seus viatges mostra una preferència pels joves. El Papa parla un llenguatge directe i interpellant. Els exemples són nombrosos. Així, parlant de Jesús Camí, el Papa digué a Santiago: Cadascú de nosaltres, aquí, a Santiago, ha d'entendre i creure: "Déu em crida, Déu m'envia"... La crida es realitza a través de la persona de Jesucrist, que ens diu, com digué als apòstols: "Vine i segueix-me". És el camí que ens condueix al Pare".

La seva catequesi sobre la Veritat fou potser més incisiva. "La veritat és l'exigència més profunda de l'esperit humà. Abans de tot heu de tenir set de la Veritat de Déu, sobre l'home, sobre la vida i el món"... "Jesús és la Veritat que salva".

Quan parlà als joves que Crist és la Vida, el seu

llenguatge no podia ser més clar i entenedor: "Crist és l'únic interlocutor competent, a qui podeu fer les preguntes essencials sobre el valor i el sentit de la vida... El sentit de la vida, us dirà Ell, està en l'amor". I no van faltar referències ben explícites a la vocació sacerdotal, a la vida religiosa i a la formació d'una família.

¿Per què el Papa sintonitza tant amb els joves? ¿És pel seu llenguatge clar, directe i interpellant? Sens dubte; però hi ha quelcom més profund. El Papa confia en els joves i ells en són ben conscients.

Joan Pau II es presenta com un mestre, un testimoni i un amic. La seva paraula té credibilitat i és acceptada, no únicament perquè és persuasiva i convincent, sinó sobretot perquè comunica esperança.

Penso que aquest és el gran secret i el gran servei apostòlic del Papa, el de comunicar esperança als joves. Ja ho va dir en el seu Missatge de l'any 1985, "La pau i els joves caminen junts". Aleshores va dir rotundament: "No tenim dret a perdre l'esperança i tan grans són les energies que brollen del cor de la gent que creu en la justícia i en la pau".

Qui comunica esperança sintonitza amb els joves. Tot un exemple a imitar.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

LA LLAR DEL LLIBRE US RECOMANA UN BON LLIBRE

Una lectura que distregui, que interessi, que alhora que proporcioni el plaer de llegir un bon llibre d'aventures il·lustrada, instrueix i ensenya els joves de casa. A la col·lecció NOVA TERRA acaba de sortir aquest llibre reconamable:

EL BERGANT

Sterling North

184 pàgines.

L'aventura d'un noi d'11 anys que passejant pel bosc es troba una lludrigada d'ossos rentadors i n'atrapa un. Durant un any, el petit osset conviu amb el noi, i en fou el seu fidel company.

A la mateixa sèrie de llibres juvenils de la col·lecció Nova Terra, s'hi han publicat uns altres títols molt interessants:

EL PETIT GUINEUETA, GRAN CAÇADOR
Hanns Radau

EL GUINEUETA, L'ÚLTIM CAP DE TRIBU
Hanns Radau

ILLAMPÚ, AVENTURA ALS ANDES
Hanns Radau

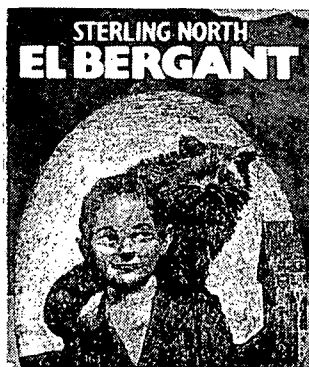
Aquests tres llibres d'aventures de Hanns Radau són indicadissims per posar-los a les mans dels nois i noies a partir dels onze anys. Fins i tot el lector adult s'ho passa bé amb aquesta lectura!

TRENCANOUS I EL REI DELS RATOLINS
Ernst T.A. Hoffman

EL RATOLÍ MANX
Paul Gallico

Vet aquí dos llibres que poden interessar més a les nenes i que, tanmateix, serien injustos si es reservessin només al públic femení.

AVENTURA - EMOCIÓ - LECTURA DE CONFIANÇA!!!
Els trobareu a les bones llibreries

El passat dia 5 de novembre, Jornada de les Migracions

Drets humans també per als emigrants

MADRID.— Amb motiu de la celebració de la Jornada de les Migracions, que se celebrà el passat cinc de novembre, la Delegació Diocesana d'Immigrants de Madrid, Caritas Madrid i Justicia y Paz Madrid elaboraren un document, en el qual, entre altres coses denuncien la situació que desempara en la qual es troben molts immigrants i demanen que també els arribi els drets humans.

Les tres associacions esmentades comencen el document assenyalant que "la condició immigrants a Espanya està patint un greu deteriorament", que qüestiona la solidaritat, la justícia i el tarannà democràtic del país.

L'Administració no compleix

Les associacions esmentades acusen l'Administració de "no haver complert la seva paraula", després d'haver promès, ja fa alguns mesos, una resposta i un diàleg. Per altra banda, "prenent com a pretext el desafiament del 92, s'està donant davant l'opinió pública una imatge distorsionada i

negativa de la immigració a Espanya", alhora que es justifiquen una sèrie de mesures clarament xenòfobes. Així, es presenta els treballadors estrangers com a rivals dels nacionals, se'ls relaciona amb la inseguretat i se'ls presenta com un focus potencial de la delinqüència, així com l'enduriment de les mesures polítiques vers els que sol·liciten asil i refugi.

El document assegura, així mateix, que Espanya està fent una política d'immigració imposada i "dirigida des dels països del Nord de la CEE que, com Alemanya, practiquen una política restrictiva i d'inciació al retorn". Afirmen també que les migracions clandestines són utilitzades per servir el sistema econòmic a través de l'economia submergida.

Davant d'aquesta situació, les associacions firmants del document reivindiquen el dret inalienable dels immigrants clandestins a un estatut legal, a la reagrupació familiar, a garanties jurídiques dels seus drets socio-laborals i cívics, així com al cessament de les expulsions indiscriminades.

Seminari sobre els drets dels immigrants

Per aprofundir sobre els drets fonamentals del immigrants a la CEE davant el desafiament del 92, les citades associacions organitzaren un congrés, que se celebrà en el seminari de Madrid els dies 17 i 18 de novembre.

El congrés, que fou inaugurat pel Defensor del Poble, Alvaro Gil-Robles, i clausurat pel secretari de la Conferència Episcopal, monsenyor García Gasco, "No pretén elaborar respostes i solucions polítiques als problemes que es plantegen, però sí posar en relleu les opcions polítiques subjacents i el risc que poden córrer determinats valors".

Entre els documents, hi figuraven els sociòleg Carlos Pareda, Tomás Calvo Buezas i Antonio Izquierdo, així com professors de dret. En les sessions participaren també el director general de l'Institut Espanyol de Migració, Raimundo Aragón.

J.M.V.

Sacerdots espanyols cap a Nova York

MADRID.— A l'agenda de l'última reunió de la Comissió Permanent de l'episcopat, celebrat recentment a Madrid, primaren els temes de caràcter internacional, sense que això volgués dir que no es tinguessin en compte els temes interns.

Entre els temes internacionals, destaca la demanda oficial cursada pel cardenal John O'Connor, arquebisbe de Nova York, sol·licitant als bisbes espanyols que enviïn sacerdots per atendre la comunitat hispànica de la ciutat dels gratacels i realitzar programes pastorals específics dirigits als fidels de parla espanyola, procedents, la majoria, de Puerto Rico, Mèxic i Cuba.

Continuant amb els temes internacionals, el secretari general de la Conferència Episcopal, Mons. García Gasco, informà els seus companys en l'episcopat de la felicitació i l'agraïment expressats pel Vaticà, a través del cardenal Pironio, president del Pontifici Consell de Laics, pel gran èxit aconseguit en la multitudinària concentració de joves amb el Papa, que tingué lloc el passat mes d'agost a Santiago de Compostel·la.

El bisbe de San Sebastián, monsenyor Setién informà a la Permanent del simposi de bisbes europeus recentment celebrat a Roma, en el qual s'analitzaren les actituds polítiques i culturals d'Europa davant la vida i davant la mort.

Monsenyor Amigo, arquebisbe de Sevilla, va parlar de la seva estada a Seül per assistir al congrés eucarístic, que se celebrà recentment a la ciutat sud-coreana, en el qual el Papa confirmà Sevilla com a seu del congrés Eucarístic internacional del 1993.

El bisbe de Canàries, monsenyor Echarren, informà dels plans de Caritas i Mans Unides per acudir a ajudar els set milions de persones amenaçades per la fam al Perú.

Quant als temes d'ordre intern, s'aprovaren els pressupostos, que seran presentats a la propera Ple-

nària, s'avaluà el pla pastoral triennal (1987-1989) i es dissenyaren les grans línies del proper pla triennal de la Conferència, que abraçarà el trienni 1990-1992.

Estudi sobre "els catòlics i l'educació a Espanya avui"

Durant les darreres dates s'ha reunit a Madrid el Consell General de l'Educació Catòlica en el qual estan representades totes les associacions de pares, professors, alumnes i titulars interessats en l'educació cristiana tant en centres públics com d'iniciativa social.

El Consell ha manifestat, una vegada més, les seves pors que en la nova configuració del sistema educatiu no s'estableixin per a l'àrea de religió les condicions d'un tractament equitatiu. En aquest sentit, el Consell reitera el seu convenciment que és absolutament necessària l'existència d'una alternativa pels alumnes que no escullin la formació religiosa en qualsevol de les seves variants confessionals.

L'aprovació de la publicació d'un ampli estudi titulat "Els catòlics i l'educació a Espanya avui" figura com un dels acords de més gran importància d'aquesta sessió del CGEC.

Per altra part, el Consell acordà proposar a la Srta. Justina Sánchez, Directora del Secretariat d'Escoles Universitàries de Formació del Professorat d'EGB de l'Església, per al càrrec de Vice-presidenta del mateix CGEC, la presidència de la qual és a càrrec de monsenyor José Delicado Baeza com a President també, de la Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi.

Finalment, fou aprovada la incorporació al CGEC de la Confederació de Centres "Educació i Gestió".

JOSÉ MANUEL VIDAL

Una novetat editorial per als cristians interessats en la lectura dels Pares de l'Església, i en la Litúrgia de les Hores:

TEXTOS PATRÍSTICS I ECLESIASTICS DEL LECCIONARI MONÀSTIC

Temps ordinari, Any I, Any II

Dos volums, curosament editats, a dues tintes, que ofereixen en llengua catalana el que ja és publicat en italià (L'Ora dell'Ascolto) i en castellà (Leccionario Monástico).

Contenen els textos corresponents a la segona lectura de l'Ofici de lectura, amb els seus responsoris, d'acord amb el leccionari bíblic biennal de la Litúrgia de les Hores romana (assenyalat també en sigles i amb els responsoris). És un enriquiment per als qui reciten l'Ofici de lectura.

És un recull de textos de la tradició literària cristiana, que enriquirà i alimentarà la fe dels lectors interessats a pòuar en aquesta font.

Preu dels dos volums: 5.500 ptes.

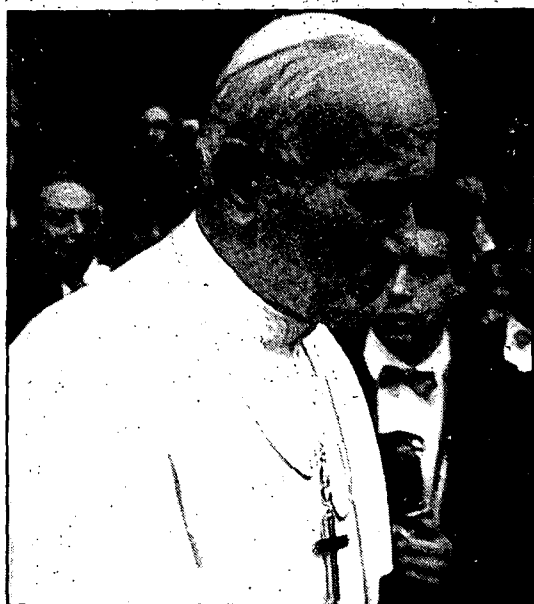
Els trobareu a: Monestir de Sant Pere de les Puel·les. C/. Angli, 55 - 08017 BARCELONA, Telèfon: 203 89 15.

També els podreu recollir al Centre de Pastoral Litúrgica. C/. Ríbadeneira, 6, 7è. - BARCELONA, si prèviament els demaneu al Monestir.

Hi ha en preparació els altres dos volums corresponents a Advent-Nadal i Quaresma-Pasqua.

Ara fa un any

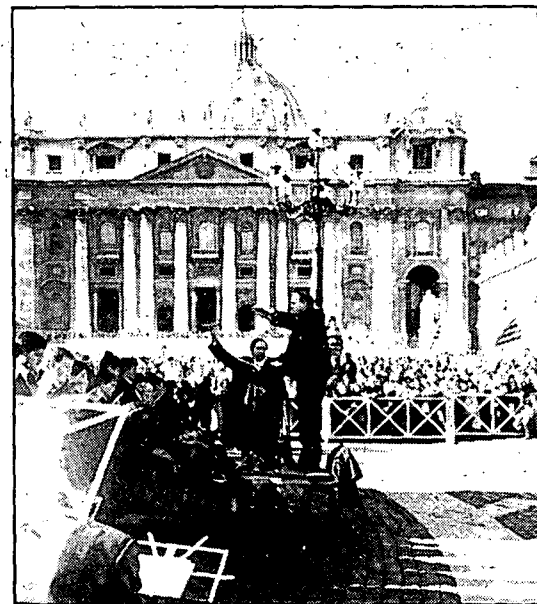
Els catalans pelegrinaren a Roma

Ara fa un any, que amb motiu del Mil·lenari del naixement de Catalunya com a Nació, uns milers de catalans pelegrinaren a Roma, per recordar i agrair l'ajut espiritual de l'Església en aquells primers temps.

Els pelegrins foren rebuts pel Sant Pare Joan Pau II en audiència especial, i ompliren d'aires de Festa Major la Plaça de Sant Pere amb els seus cants, sardanes i exhibicions castelleres.

Oferim un petit record gràfic d'aquelles jornades:

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POTS SER "MARE SOS"

.....en una "ALDEA INFANTIL SOS", obra basada en els següents quatre principis:

Una mare... que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.

Uns germans... a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.

Una vida integrada en la societat... com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riuen i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

Oferim:

- Una Llar equipada en una "Aldea Infantil SOS"
- Pressupost mensual per a la llar.
- Suport social i psicològic.
- Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

Es requereix:

- Edat entre 28 i 40 anys.
- Ser soltera o vídua sense fills
- Vocació maternal i capacitat de lliurament
- Aptitud per organitzar i administrar una casa

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

Imatges patètiques com aquesta són freqüents al Tercer Món.

Entrem en una casa d'un poble hondurenc. Es tracta d'una "cuarteria", és a dir, el solar no ocupa una sola casa, sinó diverses cambres. Cada una és una construcció de fustes velles, d'uns deu metres quadrats de superfície total, i alberga una família completa. Mitja dotzena de cambres ocupen el solar, i tenen una latrina comuna. Una dona renta en un safareig i les aigües brutes van lliurement cap al carrer. Alguns nens mig despullats juguen entre algunes escanyolides gallines. Un nadó de vuit

mesos està assegut al fang. Pateix desnutrició de segon grau, pesa menys de cinc quilos. La visitadora de salut ha vingut a observar les condicions de vida i a oferir consell sobre nutrició.

El pare guanya 220 "lempiras" al mes (unes 7.300 pessetes), una mica més del sou mínim (200 lempiras).

El nen sols va ser alletat durant un mes, la mare li va retirar el pit perquè "tenia diarrea". Dintre de la cabana, hi ha dos objectes moderns: una llauna de llet en

pols (made in Holland, 6 lempires) i una altra de "crema d'arròs" (made in Germany, 6 lempires).

Aquest nen, desnutrit en la fase més important del desenvolupament del seu cervell, ha iniciat el camí que porta inevitablement a la misèria. Com diu un expert sud-americà en la matèria "la nutrició és com un tren; si en perds un, encara pots agafar un altre, però mai no arribes a temps".

Per què està desnutrit aquest nen? Tot va anar bé mentre la mare el va alletar. Però la mare va perdre la confiança en la seva pròpia llet. Va interpretar com diarrea les deposicions líquides, totalment normals dels nens alletats; va voler imitar les dones dels barris elegants. Amb les condicions en què viu aquesta família, la més moderna de les llets de la farmàcia, correctament preparada amb la quantitat exacta d'aigua bullida, no hauria pogut protegir-lo de la diarrea, la infecció respiratòria, els paràsits. Són aquestes infeccions les que fan disminuir la gana i minvar la resistència dels nadons; les que provoquen la desnutrició. Perquè, en molts països, la causa de la desnutrició infantil no és la fam, sinó la malaltia.

A més a més, alimentar un nadó amb biberó val 100 lempires, la meitat del sou mínim! La majoria dels nadons prenen llet completa en pols, que es ven a les botigues

en llaunes semblants i en el mateix prestatge que les fórmules infantils. Quina mare no donaria al seu fill aquesta llet, que a més de ser "completa", és més barata? La llet de vaca completa, per la seva elevada concentració, produiria una greu deshidratació en un nen europeu. Però la mateixa misèria elimina aquest perill, perquè una llauna ha de durar una setmana o fins i tot un mes, i la llet es converteix en aigua blanquejada. Desnutrició sí, però no deshidratació, si sols pren aigua.

Quan el pressupost tampoc no arriba per a la llet, qualsevol líquid blanquinós serveix per omplir un biberó: aigua d'arròs, aigua de mandioca... Ni tan sols és necessari que el líquid sigui blanc: els biberons de cola tenen una gran acceptació.

Molt poc es pot fer ja per millorar la nutrició d'aquest nen. Però, com a mínim, s'han d'organitzar campanyes perquè les mares s'adonin de l'engany de la publicitat. Per exemple: l'arròs, presentat en pots bonics, per companyies internacionals, que costa una fortuna per a les economies populars, té el mateix valor alimentari que l'arròs normal que val mitja lempira. I el mateix passa amb les bananes, que, envasades costen 16 lempires el quilo, mentre que un quilo de bananes pot valer quasi mitja lempira.

L'alletament m

El biberó, flagell

Els avantatges de l'alimentació materna

El quadre que acabem de presentar no ens ha d'enredar. Tan greus són les conseqüències del biberó al Tercer Món, que molts creuen que, en els països subdesenvolupats, l'alletament matern no té cap importància. Així s'ha estès a la nostra societat la falsa creença que el pit i el biberó són equivalents, i que les llets modernes estan "maternitzades", i que alletar o no és una decisió personal de la mare, i que el biberó no seria perillós al Tercer Món "si hi hagués aigua potable".

Res més fals.

En els països desenvolupats, el biberó produeix diarrea, pulmònia, otitis, al·lèrgies, càncer de mama, diabetes, maloclusió dentària, càries. Sobretot, produeix una preocupant separació entre mare i fill, i les conseqüències psicològiques a llarg termini les comencem ara a entreveure.

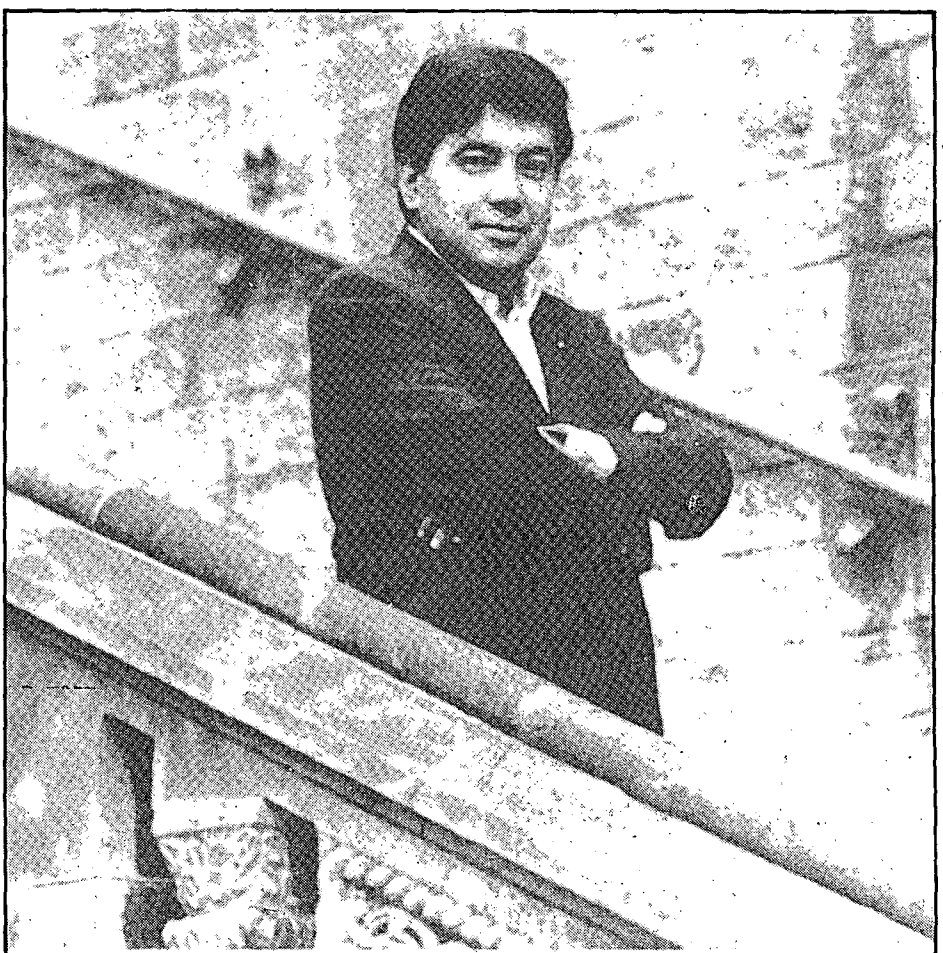
A més a més, l'alletament matern és el mètode anticonceptiu més utilitzat del món, i el més eficaç, ja que evita més naixements que tots els mètodes "moderns" junts. Pobles primitius que no coneixen cap altre mètode anticonceptiu, aconsegueixen així espaiar més de tres anys els naixements. "L'explosió demogràfica" és en gran part, conseqüència del progressiu abandó de l'alletament en

Mossèn Salvador Pié, un dels impulsors

La Universitat Ramon Llull no serà elitista

El passat mes d'octubre es va constituir la Fundació Privada per a la Universitat Ramon Llull. Es va donar el primer pas per a la creació de la primera Universitat privada a Catalunya. Donen suport a la iniciativa diverses escoles d'ensenyament superior privades catòliques i la Fundació Cercle d'Economia. Membres destacats del Patronat són el cardenal-arquebisbe de Barcelona, doctor Narcís Jubany; el president de la Caixa de Barcelona, Josep Joan Pintó, o l'exconseller del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat, Josep Manuel Basáñez.

El secretari de la junta de govern de la Fundació és mossèn Salvador Pié i Ninot que també és el responsable de la delegació diocesana d'ensenyament del Bisbat. Hem volgut parlar amb ell sobre aquesta nova Universitat ja que en les darreres setmanes aquest tema ha aixecat molta polseguera. No ha estat fàcil trobar un forat en la seva atapeïda agenda però al final ens va poder rebre al seu despatx del Bisbat.

Mossèn Pié vol que la Universitat catòlica funcioni tan aviat com sigui possible.

atern, bàsic

del Tercer Món

aquest segle.

Quasi el cent per cent de les mares poden alletar sense problemes. S'ha demostrat que fins i tot mares desnutrides tenen llet en quantitat suficient, i d'una composició idèntica a la de les mares europees. Quan l'alletament és impossible (per exemple, si la mare mor), una dida és la millor solució.

Els comerciants del biberó

Els factors que han causat l'abandó de l'alletament al Tercer Món, són molts. Podem citar la perniciosa influència dels metges occidentals o formats a l'Occident, l'exemple nefast de les mares per imitar... Lloc destacat ocupa l'agressiva publicitat de la indústria làctica.

La publicitat és més gran encara al Tercer Món. Llaunes de llet a totes les botigues, mostres gratuïtes a les mares, vals de descompte, anuncis televisius. Fins fa poc, venedores de les principals companyies, vestides d'infermeres, "ajudaven" als hospitals mancats de personal i ensenyaven a les mares a preparar un biberó.

Aquesta situació fou la causa del primer boicot a Nestlé, entre 1977 i 1984, que va acabar quan la companyia es va comprometre a modificar les seves pràctiques comercials. La manca de compliment dels seus compromisos ha

portat al nou boicot contra Nestlé i Wyetsh, iniciat l'any passat.

L'any 1981, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) publicà el Codi Internacional de Comercialització de Succedanis de la Llet Materna, amb l'únic vot en contra del representant dels Estats Units (pressionat, es veu, per la important indústria làctica del seu país. El Congrés i el Senat nord-americans van emetre, pocs mesos després, una resolució lamentant-se pel seu vot).

El Codi de la OMS afecta a la llet artificial i a qualsevol producte que es recomani per a nens menors de 4 mesos. També als biberons i tetines. I entre altres disposicions destaca:

—La prohibició de la publicitat directa dirigida a les mares, fins i tot en els punts de venda. Els representants de les companyies fabricants no tindran contacte personal amb les mares.

—Es prohibeix la promoció dintre dels centres sanitaris (exposició de productes, rètols...)

—Es prohibeix les mostres gratuïtes i donacions, tant a les mares com als professionals o institucions.

La publicitat a professionals es limitarà a dades científiques i objectius, i "no portarà implícita ni motivarà la creença que l'alimentació amb biberó és equivalent o superior a l'alletament natural.

Les etiquetes avisaran de la

superioritat de la llet materna: no portaran fotos o dibuixos que idealitzin l'alletament artificial i no utilitzaran els termes "humanitzada", "maternitzada" o similars.

La dimensió moral del Codi

Com a recomanació de la OMS, el Codi sols té força legal en la mesura en què els governs l'incorporen a les seves respectives legislacions. A Espanya està encara lluny d'aplicar-s'hi.

L'IBFAN (Xarxa de Grups Pro Alimentació Infantil), organització no governamental que agrupa nombroses associacions interessades en la salut infantil, s'ha imposat la tasca d'introduir el Codi a les diferents legislacions nacionals i de supervisar la seva aplicació. A Europa, l'objectiu immediat és aconseguir que el Codi sigui aprovat pel Parlament Europeu. Després d'anys d'alta diplomàcia, veiem amb preocupació que els nous eurodiputats grecs, espanyols i portuguesos no coneixen ni estan interessats en el tema de la promoció de l'alletament.

1.- Netegem primer la nostra pròpia casa. Cal promoure l'alletament a Espanya, i estem molt lluny en aquest camí dels Països escandinaus, Canadà o Austràlia. A Espanya es formen (i deformen) molts metges llatinoamericans, i el nostre exemple pot ser molt in-

La majoria de les mares poden alletar sense problemes.

fluent. Pressionem les nostres autoritats perquè posin en vigor el Codi.

2.- No ens convertim en publicitaris de la indústria làctica. Sota cap concepte hem d'acceptar donatius de llets, farinetes, potets, biberons, tetines o xumets pel Tercer Món. El personal de les ONG que treballi sobre el terreny ha de rebre formació intensiva en

tècniques d'alimentació infantil.

3.- Adquirim experiència personal. Alletem els nostres fills. Guanyarem nosaltres, guanyaran ells i seran més positius els nostres esforços.

DR. CARLOS GONZÁLEZ RODRÍGUEZ

Pediatra
Activista de IBFAN

—Quin és el plantejament de la Universitat Ramon Llull?

La Universitat Ramon Llull vol respondre a dues qüestions fonamentals, per una banda acollir centres de reconeguda qualitat científica i de trajectòria cultural i social rellevant, i per altra banda crear nous centres superiors universitaris que tots plegats puguin er una proposta d'ensenyament universitari lliure de les burocratitzacions estatals i capaç de generar un servei a la societat i al món en les condicions noves dels anys 2000. Els models concrets aportats pels setanta anys d'existència de l'Institut Químic de Sarrià, els més de quaranta de Blanquerna,

nya, que començà el segle passat a Tortosa, passà a Sarrià i després a Sant Cugat i ara s'ha reprès, és prou clar per veure el model d'Universitat que volem, a partir de l'experiència.

—Es pot dir que serà una Universitat d'Església, comparable a les que s'apleguen en la Federació Internacional d'Universitats Catòliques?

—El Document de la Congregació per a l'Educació Catòlica preparatori del que aviat es publicarà, en l'article 21, preveu tres models de Universitat d'Església: la Pontifícia, que només es dona en casos molt especials; la Catòlica, depenent de forma peculiar de la Santa Seu, i la d'inspiració catòlica, que té l'aprovació del Bisbe local. La Carta Fundacional i els estatuts de la Fundació per a la Universitat Ramon Llull, parlen d'inspiració cristiana i de la presència com a patró nat de l'arquebisbe de la Diòcesi. A més, tots els centres d'ensenyaments implícats tenen origen cristià. Aquesta continua essent la seva voluntat.

—Quan funcionarà?

El seu funcionament ja és un fet des de fa molts anys. Ara bé com a Universitat pròpiament dita volem que ho faci al més aviat possible.

• "La Universitat ha de ser capaç de generar un servei a la societat i al món en les condicions noves dels anys 2000".

—Per quin motiu s'ha escollit el nom de Ramon Llull?

—El nom de Ramon Llull, és ben paradigmàtic de la finalitat global de la d'aquest projecte. El beat Ramon Llull fou un home de síntesi de totes les ciències, des de la més experimental a la més transcendent. A Montserrat es pot veure una preciosa escultura d'en Subirachs on hi ha plasmades les vuit etapes del saber. Alhora la seva capacitat de diàleg per Europa, tipifica bé la voluntat positiva de la Universitat Ramon Llull de diàleg social i cultural amb el món contemporani.

—Què pot aportar una Universitat privada que no ofereixin els centres actuals?

—La Universitat Ramon Llull no vol anar contra ningú, sinó que vol aportar una forma concreta de fer ensenyament, investigació i presència cultural i social. Volem potenciar el caràcter no fragmentari dels sabers, una visió que en-

globi totes les ciències de cara no solament a promoure bons estudiosos sinó també gent amb visió universitària i no purament de mini-especialitzacions.

—Serà un centre elitista?

—No volem que sigui un centre elitista. De fet en els centres ja existents ara hi ha una gran part de beques i crèdits a l'honor, i ningú que estigui capacitat deixa d'estudiar-hi per qüestions econòmiques... Volem potenciar això i esperem que a la llarga tal com passa amb els altres centres d'EGB, BUP i FP puguem arribar a **concerts econòmics**... encara que sabem les limitacions actuals dels pressupostos universitaris...

—Com valora la reacció, més aviat negativa, de les Universitats públiques després de donar-se a conèixer el projecte?

Sobre les reaccions penso que hem de relativitzar el tema. Coneixem les dificultats pressupostàries que tenen les públiques i per això entenem algunes reaccions. La progressiva normalització d'aquest àmbit ens fa pensar en una actitud futura, respectuosa i tolerant, de la qual ja tenim mostres significades. El paper de la Fundació del Cercle d'Economia és exemplar en aquest sentit, donat l'ampli pluralisme polític dels seus components.

—Han pensat a crear alguna titulació nova?

—Pensem en noves titulacions. Per exemple: psicopedagogia social, Dret, Econòmiques. També voldríem accentuar alguns punts propis de la Catalunya present i de futur.

• "Volem potenciar el caràcter no fragmentari dels sabers, donar una visió que englobi totes les ciències".

—Quin paper hi jugarà el cardenal Jubany?

—El Dr. Jubany ha tingut un paper d'aglutinador clau en tot aquest procés que ell va iniciar ja fa més de cinc anys. Després de diverses gestions, i amb un paper molt rellevant de l'IQS i ESADE, s'ha arribat a l'actual pas. Per aquesta raó a la transitoria nº 2 es preveu que el Dr. Jubany serà membre vitalici, en reconeixement d'aquest rol decisiu del nostre actual Cardenal.

TOMÁS PUNTI

• "Volem crear nous centres superiors universitaris que puguin ser una proposta d'ensenyament lliure de les burocratitzacions estatals".

ls més de vint-i-cinc de l'escola de Telecomunicacions "La Salle", la història prestigiosa de la Facultat de Filosofia de Catalu-

Objectiu obert

Ramón Bus Otero, nou bisbe de la diòcesi de Calahorra —La Calzada— Logroño, entra a la catedral de Logroño, acompanyat de les autoritats institucionals de La Rioja.

L'arquebisbe de Manila, cardenal Sin, a través de les emissores locals de Manila, demanà als rebels que abandonessin la lluita, i a la població que donés suport al govern de Cory Aquino.

Pocs dies abans de rebre a Mikhaïl Gorbatxev, Joan Pau II rebé al metropolita Juvenal de l'Església Ortodoxa Russa.

Dimecres, 29

Praga: govern de coalició

Ahir, després de dues hores de negociacions, el primer ministre txec, **Ladislav Adamec** i el líder del **Fòrum Cívic**, **Vaclav Havel**, arribaren a un acord. Abans del dia 3, diumenge, s'ha de formar i presentar al cap d'Estat, un govern de coalició integrat per: representants del PC, representants dels partits aliats del PC, i representants de l'oposició. El govern serà un govern de tecnòcrates. Com a primer ministre, ja que **Adamec** presentà fa uns dies la dimissió, es parla **Valtr Komarek**, economista de 59 anys. El govern proposarà al **Parlament** la modificació de tres articles de la **Constitució** (paper dirigent del PC, monopoli del **Front Nacional** per part del PC, obligació de l'educació marxista-leninista), i demanarà a l'Ajuntament de **Praga** locals i infraestructures per a la seu del **Fòrum Cívic**.

Kohl: programa de confederació alemanya

Ahir, davant el **Bundestag**, **Helmut Kohl** presentà el seu pla de deu punts per a la restauració de la unitat alemanya. Segons sembla, el canceller havia consultat els aliats occidentals i informat a l'URSS. Sens dubte que, a la cimera de **Malta**, el pla de **Kohl** es posarà sobre la taula.

Vaticà: entrevista Joan Pau II-Gorbatxev

Tindrà lloc el divendres. Serà la primera vegada en què un secretari general del **PCUS** s'entrevista amb un Papa. El canvi polític a l'**Europa de l'Est**, les relacions diplomàtiques **URSS-Vaticà**, la llibertat religiosa a l'URSS, la delicada situació de l'església **Uniatà**, la situació al **Líban**, són temes que estaran a l'agenda de l'entrevista.

Líban: batalla final?

Després de la destitució de **Michel Aoun** com a comandant en cap de l'exèrcit libanès, i de l'últimàtum que li envià el nou president **Elias Haraui**, milers de partidaris del general **Aoun** prenen posicions als voltants del palau de **Baabda** per fer front a les forces regulars libaneses i a les forces sirianes. Milers de soldats i unitats blindades es dirigeixen cap a la línia de separació entre els dos sectors de la capital.

Dijous, 30

Viatge de Gorbatxev a Itàlia

Justament qualificat d'històric. Els canvis a **Polònia**, **Hongria**, **RDA**, **Txecoslovàquia**, **Bulgària**, a part de la mateixa **Unió Soviètica**, han creat una gran expectació entorn a dos punts forts del viatge del líder soviètic: la visita al **Papa** i la cimera de **Malta** amb el president **Bush**. Els romans han rebut cordialment a **Gorbatxev** i a la seva muller **Raissa**, amb crits de "**Gorbi**, **Gorbi**". **Gorbatxev** proposà ahir iniciar converses amb els **EUA** per a reduir la presència naval de les dues superpotències al **Mediterrani**, i es mostrà partidari de la inviolabilitat de les fronteres europees.

Txecoslovàquia: continua el procés reformista

El **Parlament** aprovà les propostes que han d'acabar amb el monopoli del poder del PC. El primer ministre està treballant en la formació d'un govern de coalició que inclogui representants de totes les formacions polítiques, oficials i de l'oposició. **Vasil Mohorita**, del presidium, afirmà que en els propers mesos podrien celebrar-se eleccions lliures. També es demana insistentment la dimissió de **Gustav Husak** que accedí a la presidència de la nació després de la caiguda

de **Dubcek**. De fet fa tres setmanes que **Husak** no apareix en públic. El primer ministre **Ladislav Adamec** ha demanat a l'URSS establir negociacions sobre la retirada de les tropes soviètiques a **Txecoslovàquia**, i demana també la revisió de l'aixecament i la repressió de la "**primavera de Praga**".

Beirut: por i incertesa

Edmond Rizk, ministre libanès d'Informació, ha manifestat que "no hi haurà cap invasió de les zones cristianes". Per altra banda, **Michel Aoun**, amb el suport d'una trentena de moviments i de cinc brigades de l'exèrcit, es nega a abandonar el palau presidencial de **Baadba**, i ha fet una crida "a totes les nacions, especialment a França", a que "facin pressió sobre les tropes d'ocupació".

Divendres, 1

Roma: Gorbatxev, humanista

El discurs de **Gorbatxev** al **Capitol** romà és realment sorprenent. El seu suggeriment més valorat és que s'avanci a l'any vinent la cimera paneuropea (**Helsinki II**) en lloc del 1992, i que s'avanci en la construcció de la "casa comuna europea" respectant les actuals fronteres. Parlà a favor d'una "revolució de la consciència" i de renúncia al monopoli de la veritat, del "respecte als altres", de "tolerància" i de "misericòrdia". Afirmà que "els valors morals religiosos poden servir i serveixen ja a la causa de la renovació". Ha reconegut que en el seu país, a causa de l'estalinisme, no s'havien respectat els drets de les nacionalitats i de les creences.

Txecoslovàquia: avança el reformisme

El **Fòrum Cívic** ha demanat al cap de govern en funcions, **Ladislav Adamec** que els ministres de **Defensa** i **Interior** siguin confiats a persones civils, i que el titular d'**Interior** no sigui membre del PC. Un portaveu del govern ha anunciat la decisió governamental d'eliminar progressivament el "telé d'acer" en la frontera amb **Austria**. Un vice-ministre de **Cultura** ha anunciat que s'ha suspès la censura de llibres i revistes. El president **Gustav Husak** ha dit que presentarà la dimissió si el **Parlament** ho decideix. Es parla de negociacions amb l'URSS sobre la retirada de les seves tropes d'aquest país.

Alemanya: Alfred Herrhausen, assassinat

Alfred Herrhausen era el banquer més important de la **RFA**. Ahir, al matí, morí víctima d'un atemptat realitzat per terroristes de la **Fracció de l'Exèrcit Roig (RAF)**. L'atemptat tingué lloc a **Bad Homburg**, prop de **Frankfurt**. Una bomba de gran potència esclatà prop del seu cotxe.

Filipines: intent de cop d'Estat

200 soldats vinculats al coronel **Gregorio "Gingo" Honasan**, han ocupat la base aèria de **Villamor**, equipats amb tres tanquetes, en un intent de cop d'Estat contra la presidenta **Cori Aquino**. Els amotinats no han aconseguit apoderar-se de l'aeroport internacional ni assaltar el palau presidencial de **Malacañang**. Sembla que l'exèrcit lleial domina la situació.

Dissabte, 2

Joan Pau II-Mikhaïl Gorbatxev, hora i quart de diàleg

Algú ha qualificat aquesta reunió de "reunió del segle". La rebuda de **Gorbatxev** al **Vaticà** ha

estat molt cordial. Joan Pau II sortí a rebre'l a la Sala del Tron (cosa que no és habitual), i l'acompanyà fins a la biblioteca. Acompanyats dels intèrprets dialogaren durant hora i quart. Després, entrà a la biblioteca la seva esposa Raïssa que fou obsequiada pel Papa amb uns rosaris d'or. Gorbatxev ha anunciat que l'URSS establirà relacions diplomàtiques amb la Santa Seu, i que ha invitat el Papa a visitar Rússia.

RDA: pluralisme polític i perdó

Per 425 vots a favor i cinc abstencions, el Parlament de la RDA posà fi al monopoli polític que el PC ha exercit durant 40 anys. És el primer pas per a la convocatòria d'eleccions lliures. La Cambra aprovà també per àmplia majoria una resolució que diu: "d'acord amb l'opinió dels ciutadans d'aquest país s'excusa per la part de culpa que li correspon en els fets del 1968 (primavera de Praga), i demana perdó al poble txec."

Nova Delhi: Singh, nou primer ministre

Viswanath Pratap Singh, líder de Janata Dal (Partit del Poble), segona força política del país, ha estat elegit nou primer ministre, si bé el seu nomenament ha de ser ratificat pel Parlament. Els seus objectius: lluitar contra la inflació i millorar les relacions amb els països veïns de l'Índia.

Múrcia: sant tornem-hi!

El Tribunal Superior de Múrcia decidí ahir anul·lar el resultat de les eleccions legislatives del 29 d'octubre en la circumscripció murciana, la qual cosa implica la convocatòria, en el termini de tres mesos, d'uns nous comicis en la província. Es disputen 9 escons.

Diumenge, 3

Malta: Bush i Gorbatxev, pragmatisme i cordialitat

A fora hi havia tempesta, però a dintre, un trobament distès i cordial. Reunits en el creuer de luxe Maksim Gorki, Bush i Gorbatxev parlaren durant cinc hores. Sembla que el ventall de temes fou molt ampli, plantejats en forma de tesis generals que necessitaran un tractament més detallat en properes reunions. La reflexió sobre el nou mapa polític europeu, la reducció de tropes i armament, i una futura cimera paneuropea a celebrar l'any vinent foren les qüestions més importants. També les relacions econòmiques i comercials entre els dos països. El vis-i-plau a la perestroika per part dels EUA és totalment favorable.

Filipines. Ultimàtum: rendir-se o morir

Cory Aquino no ha volgut negociar amb els sublevats. En un missatge televisat, dirigint-se als sublevats digué: "només deixem dues opcions, entregar-se o morir". Encara que els enfrontaments continuaven, els combats eren ahir de molta menys intensitat, i sembla que les tropes lleials van conquerint noves posicions i dominant la situació. El suport aeri dels caces nord-americans ha estat discutit, però efectiu.

Moscou, vaga general?

Sis diputats soviètics del "grup interregional" de diputats, encapçalats per Andrei Sajarov, ha fet una crida a observar una vaga política de dues hores el proper 11 de desembre. La finali-

tat principal és que, com s'ha fet en altres països de l'Est, es discuteixi en el Parlament soviètic, el monopoli polític del PCUS, establert en l'article sisè de la Constitució de l'URSS.

Txecoslovàquia: desarmades les milícies populars

Un portaveu del PCT anuncià ahir que les milícies populars —forces paramilitars del Partit— serien desarmades abans de diumenge al vespre. Confirma el propòsit de no recórrer a la força per afrontar l'actual situació política.

Dilluns, 4

Malta: segona jornada

Ahir es va celebrar la segona jornada de la cimera de Malta entre Bush i Gorbatxev, que va tenir lloc també en el Maksim Gorki. Es tractava d'aprofundir per ambdues parts les qüestions plantejades dissabte: desarmament, reducció al 50% dels arsenals estratègics, el mapa polític europeu, Centre-Amèrica, política econòmica i comercial, Orient Mitjà, etc. Els dos mandataris estan d'acord a enterrar la guerra freda pacífica i terme els canvis a Europa de forma pacífica i gradual. Avui Bush informará a Helmut Kohl i als aliats occidentals, i Gorbatxev als governs del Pacte de Varsòvia. Els dos líders acordaren reunir-se a Washington en el mes de juny per a la firma d'un nou tractat START sobre desarmament.

RDA: dimiteix el Comitè Central i el Politburó del PC

Sembla que l'allau reformista treu a la llum comportaments corruptes i lluites intestines al si del SED (PC). Ahir després d'una reunió extraordinària del partit, dimetiren el comitè central i el politburó. Erich Honecher, anterior president de la RDA ha estat expulsat del partit. Egon Krenz, però, continua com a cap d'Estat de la RDA, i comandant en cap de les forces armades.

Objectiu obert

Mikhail Gorbatxev i George Bush en una cordial encaixada de mans abans de la primera sessió de la cimera de Malta.

Raïsa Gorbatxev, acompanyada del P. Màriu Zerrifa, visita la catedral de Sant Joan a La Valleta (Malta).

Mikhail saluda somrient a la multitud després de visitar, acompanyat de la seva esposa, el Coliseu romà.

CALENDARI

Diumenge, 10 de desembre. II d'Advent. Ntra. Sra. de Loreto. Sta. Eulàlia de Mérida, verge màrtir. Sant Melquiades, papa màrtir. Festa major a Berga, Bràfim, Crespià, el Papiol, Sta. Eulàlia de Riuprimer, Sta. Eulàlia de Ronçana i Ulldemolins.

Dilluns, 11 de desembre. Sts. Dàmas I, papa; Daniel Estilista i Sta. Ida, verge. Festa major a Argelaguer.

Dimarts, 12 de desembre. Ntra. Sra. de Guadalupe. Sta. Joaquina Francesca Fremiot de Chantal, vda. fundadora. Fira a La Pobla de Segur.

Dimecres, 13 de desembre. Santa Llúcia, verge màrtir; santa Otilia, verge i sant Aubert, bisbe. Festa major a Aiguamúrcia, les Piles, Vilamitjana i la Vilella Alta.

Dijous, 14 de desembre. Sts. Joan de la Creu, fundador; Nicasi i Pompeu, bisbes i Abundi, màrtir.

Divendres, 15 de desembre. Sant Valerià, bisbe. Sta. Cristiana (Nina), esclava. Fira a Osona.

Dissabte, 16 de desembre. Sts. Ananies, Azaries i Misael; Eusebi, bisbe màrtir. Stes. Albina, verge, mr. i Adelaida (o Alicia), emp.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

10 de desembre. Diumenge II d'Advent. Lectures: Primera, Is 11,1-10, S 71, segona Rm 15,4-9, tercera Mt 3,1-12.

11 de desembre. Dilluns de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 35,1-10, S 84, segona Lc 5,17-26.

12 de desembre. Dimarts de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 40,1-11, S 95, segona Mt 18,12-14.

13 de desembre. Dimecres de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 40,25-31, S 102, segona Mt 11,28-30.

14 de desembre. Dijous de la setmana II d'Advent. Lectures: Primera, Is 41,13-20, S 144, segona Mt 11,11-15.

15 de desembre. Divendres de la setmana II d'Advent. Lectures: Primera, Is 48,17-19, S 1, segona Mt 11,16-19.

16 de desembre. Dissabte de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Sir 48,1-4,9-11, S 97, segona Mt 17,10-13.

Litúrgia de les Hores

Setmana II

Diumenge, 10 II d'Advent. Tot propi.

Dilluns, 11. Fèria.

Dimarts, 12. Fèria.

Dimecres, 13. Sta. Llúcia. Memòria obligatòria.

Dijous, 14. St. Joan de la Creu. Memòria obligatòria.

Divendres, 15. Fèria.

Dissabte, 16. Fèria.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La vivència religiosa: un sisè sentit

Cada sentit que a un li manca li empobreix l'existència en aquell aspecte de referència. Els místics de qualsevol religió estan dotats d'una elevació de consciència que els fa sentir de Déu allò que no els és possible d'expressar en conceptes o paraules. Fuig de mi, paraula humana —escriu la beata Angela de Foligno— perquè tot quant dic per explicar el que sento de Déu em sembla blasfèmia. No tenir el sentit religiós del món equival a una mena de paràlisi. És com si a un li'n faltés un tros.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estanty

HOMES I INSTITUCIONS

"El germà universal", mor sol, assassinat, sense ningú al seu costat

Charles de Foucauld

L'1 de desembre de 1916, és de nit, una quarantena d'homes armats rodegen l'ermita-fort on Foucauld està tot sol. Truca la porta, Foucauld obre. El fan agenollar i li lliguen les mans i els turmells. Un jove de 16 anys el vigila. Nerviós posa el canó del seu fusell sobre el cap de Foucauld i dispara...

Foucauld mort a l'albada d'aquest segle XX, en el qual tants homes moriran assassinats com ell, víctimes de conflictes de tot tipus. Ell va voler oferir als pobres una protecció; però aquesta ermita-fort i la seva personalitat han estat l'objectiu d'aquest grup d'homes que buscaben un ostatge i armes. Ha mort com tants innocents, víctimes de la violència injusta.

Mor en una regió, al cor de l'Àfrica, que forma part d'allò que se'n dirà ben aviat el Tercer Món, el terç exclòs, abandonat per les nacions riques; ell desitja servir els pobles pobres i cooperar per tal que arribin a una existència digna. Foucauld ha mort tot sol al desert. Ell havia desitjat tant trobar companys per portar amb ells la vida de Natzeret, amb la qual sempre somià, que sempre practicà, amb tot el cor i l'ànima. Va viure l'evangeli. No va convèncer per les paraules o els escrits, sinó pels actes. Per ell, i això és el sentit de Natzeret, viure l'evangeli és encara més important que anunciar-lo. Car com anunciar-lo si primer no es viu?

Ell no va fer una certa "lectura" de l'evangeli, la vida és més que un text, ell ha estat un evangeli vivent; ha cridat com sant Joan: "aquell qui no estima és un assassí d'homes". Ell ho va viure.

Va morir sol, profeta, en una església massa jeràrquica. Va voler portar l'Eucaristia als pobres, als més allunyats de Déu; compartir el cos i la sang de Crist-Ressuscitat, si no es fa als "últims" no fa més que consagrar les opressions, el "feu això en memòria meua" invita a abolir la fatalitat de l'odi. Foucauld va voler ser un "germà universal", un home que reconeixia en tot home un germà. Va morir sol, sense ningú, sense germans al seu costat, va morir com el gra que mor en terra.

JEAN-FRANÇOIS SIX
(Traduït: Ramon Giró,
Comunitat de Jesús)

Dades biogràfiques

15-9-1858 - Naixement a Estrasburg (F)
1876 - Entra a l'escola d'oficials de Saint-Cyr
1882 - Deixa definitivament l'exèrcit
1883-1884 - Viatge de reconeixement al Marroc
28-10-1886 - Conversió, església Sant Agustí, París
1890 - Entra a la Trapa de Notre Dame des Neiges, (F)
1897 - Deixa la Trapa. Viurà a Natzeret com a criat de les Clarisses
1910 - Ordenat sacerdot a França. Viurà a Beni-Abbès (Algèria)
1905 - S'instal·la a Tamanrasset, a l'Hoggart. (Algèria)
1-12-1916 - Mor assassinat a Tamanrasset.

ADULTS EN LA FE

Orientacions per a la renovació de la vida litúrgica

JOAN GUITERAS i VILANOVA

La carta papal en els vint-i-cinc anys de la Constitució conciliar sobre la Litúrgia es refereix —número 10— a les normes i orientacions que han de regular la renovació de la vida litúrgica.

Fa una distinció important. Per una banda un fet: "la reforma de la Litúrgia volguda pel Concili Vaticà II es pot considerar realitzada". Per l'altra: "la pastoral litúrgica constitueix un objectiu permanent per tal de treure, cada cop més abundantment, de les riqueses de la Litúrgia, aquella força vital que, des de Crist, es difon als membres del seu Cos que és l'Església".

Dues afirmacions que s'han de tenir presents. La reforma ara ha de ser viscuda. Perquè ja està feta. No s'hi valdria creure que una reforma consisteix en una mena de roda imparable en la seva rotació. Això menaria a una inestabilitat perillosa. Per tal que es doni vida es requereix, després d'una revisió a fons, una experiència espiritual que aprofundeixi. Per això cal adonar-se que la reforma posseeix llibres nous i ritus adients. El que convé és el guiatge que permet adonar-se del tresor que tenim a l'abast.

Els objectius primers

Adonar-se que la Litúrgia és l'exercici del sacerdoti de Crist és quelcom fonamental. En l'aplec litúrgic trobem el Senyor. I ell actua a través del seu Esperit. El que, per damunt de tot, pesa més, és invisible. Però és el més real.

Atesa aquesta realitat profunda de la litúrgia, la seva veracitat i fructuositat apunten a uns primers objectius.

No poden ser altres: "la fe vivificada per la caritat, l'adoració, la lloança del Pare i el silenci de la contemplació". Més clar que l'aigua. Perquè litúrgia és funció de vida cristiana. Hi ha un "feed bak" —un anar i venir— de l'una a l'altra. L'oblit del nexa no és sinó miopia pastoral. Cosa que influiria negativament en les dues realitats.

Paraula i paraules

La Paraula de Déu amara la Litúrgia. Això fa que les paraules humanes s'hi subordinin o harmonitzin. L'homília, és clar, ha de relacionar necessàriament amb la Paraula proclamada. Perquè no té altre objectiu que moure el cor creient a penetrar i assaborir la Paraula del Senyor.

També els cants s'han de situar en relació amb la Paraula. Potser no és gaire fàcil, però cal intentar-ho i, per

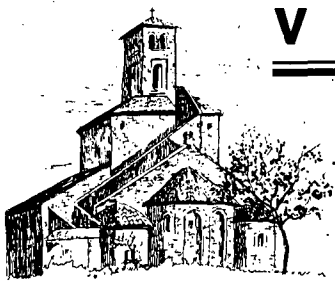
tant, millorar el repertori. Les monicions han d'estar totalment al servei dels textos bíblics. No sempre és així. Valgui, doncs, el principi de la carta: "Les paraules dels homes han de servir la Paraula de Déu, no l'han d'enfosquir".

Una afirmació personal: l'excés de paraula humana, en moltes de les nostres celebracions, aminora el protagonisme que ha de tenir la Paraula de Déu. Quan una lectura s'entén, per exemple, no cal llegir una monició; una monició ha de ser més breu que una lectura; les homílies solen ser massa llargues i obtenen un relleu que no els pertoca... Valdria la pena considerar aquests aspectes llegint el dossier que acaba de publicar el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, titulat "Como no decir la Misa". El recomano als preveres i als qui col·laboren directament en l'organització litúrgica de les parròquies i comunitats.

Unitat

Es demana unitat en el sentit que la litúrgia no és un acte privat, sinó de tota l'Església. Això és cert. Àdhuc la Misa amb un sol fidel que hi participa és acció eclesial i sacrifici universal. La reglamentació litúrgica, doncs, és competència de l'autoritat eclesial. És que "pertany a tot el cos de l'Església".

Encara afegeix: "La fidelitat als ritus i als textos autèntics de la Litúrgia és una exigència de la «lex orandi», és a dir, de la llei de la pregària, aquesta oració que és patrimoni de tota l'Església. "La manca de fidelitat en aquest punt pot afectar àdhuc la validesa dels sagraments".

El consol que dóna esperança

En les últimes setmanes, qui més qui menys, tot hom haurà expressat o pensat quelcom així: ¿qui hauria cregut en una democratització dels països de l'Est, de la manera com s'està fent? Podria haver estat una notícia consoladora, que hauria suscitat l'esperança, però tanmateix ben difícilment creïble abans dels fets...

Aquesta referència, que pertany a la nostra experiència immediata, ens porta a entendre la força del text de sant Pau en la segona lectura d'aquest diumenge. En efecte, l'Apòstol parla del "consol de l'Escriptura" que alimenta la nostra esperança. La litúrgia de la Paraula ens ho proposa d'una manera clara: l'anunci del profeta Isaïes, prolongat en el salm responsorial, és absolutament optimista, gairebé podríem dir utòpic. Un fill de David ple de l'Esperit de Déu, és a dir, una comunió perfecta entre Déu i l'home. Un rei just en profunditat i victoriós sobre el mal. Una convivència universal i pacífica dels animals entre si, dels animals amb els homes, i, sobretot, una bondat universal: "Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país..." Finalment, això serà per a tothom: per al poble de David i també per als estrangers.

Cada any, quan, a la nit de Nadal, a l'ofici de lectures abans de la missa, tomem a escoltar aquestes paraules del profeta, no podem sinó experimentar una esgarripança d'emoció. Sí, és cert! Aquesta és una notícia que s'ha realitzat en Jesucrist, el fill de David que té l'Esperit sense límit (vegeu Joan 3,34). ¿Qui més just que Ell, i qui més victoriós que Ell, que "tot morint, destruint la nostra mort, i ressuscitant ens ha tornat la vida"? (prefaci I de Pasqua). I, tanmateix, ¿on és aquesta convivència universal, i aquesta absència de dolència...?, ¿quan serà que el coneixement del Senyor omplirà el país, en una mena de baptisme universal, com l'aigua que cobreix la conca del mar?

Així, en el cor mateix de la celebració de la presència de Déu enmig dels homes, nosaltres experi-

mentem el realisme de l'esperança que caracteritza el temps d'Advent: la força i el consol que ens donen les Escriptures ens ajuden a mantenir aquesta nostra esperança.

• "ACCEPTEU-VOS... COM EL CRIST"

L'Apòstol indica encara el camí eclesial de la realització de les profecies messiàniques, radicalment acomplertes en Jesucrist. Exhorta a "estar d'acord en Jesucrist, ben avinguts de cor i de llavis", a acceptar-nos els uns als altres com el Crist ens ha acceptat. ¿Quina "acceptació" més radical es pot imaginar que l'encarnació del Fill de Déu? No és una acceptació de benevolència només, sinó una acceptació de naturalesa: "es digna compartir la nostra condició humana" (Nadal, missa del dia).

Tot això és gràcia de Déu. Són gràcia de Déu les promeses fetes als patriarques, i és gràcia de Déu l'accés dels altres pobles a la lloança comuna. És per gràcia de Déu que nosaltres som cristians, i creiem la Paraula de Déu, i celebrem l'Eucaristia, que és, per definició, la bona gràcia de Déu (eu-charis significa "bona gràcia").

La vida cristiana que ens proposa l'Apòstol és, doncs, quelcom que va més enllà d'una realització personal de salvació —tot i que, evidentment, l'inclou—. És, ni més ni menys, la col·laboració en la realització de la "força i el consol" anunciat en les Escriptures.

• ¿ON ÉS L'ESPERANÇA?

¿Qui pot alegrar-se més que nosaltres, els qui estem cridats a "acceptar-nos" els uns als altres, quan els homes decideixen on fer mal? Aquest és un signe

de la presència de Déu en el cor dels homes, i per això la bondat dels homes, els seus designis de pau, la recerca que puguin fer del bé comú i del benestar i de l'entesa entre els pobles, és un motiu per la lloança divina.

No acostumem a pensar-ho gaire, això. Fins i tot sovint succeeix que, quan al nostre entorn les coses van passablement bé, la nostra pregària i la intensitat del nostre tracte amb Déu disminueixen en fervor. Tots hem fet segurament aquesta experiència. Caldria revisar-la, i ser-ne conscients. És normal que nosaltres siguem més sensibles a la força de Déu quan més dèbils ens sentim, però un esperit més alerta en la fe i més penetrat en la convicció de viure sota el consol de Déu, ens portaria amb facilitat a una vida més il·luminada per l'esperança en Déu, més enllà de les esperances que els homes, a tots els nivells, ens poden assegurar.

Aquestes actituds són les que constatem en la societat del benestar, i les que porten —en aquesta societat— a la temptació de mantenir aquest benestar a qualsevol preu, àdhuc al preu d'oblidar les situacions que podrien fer-nos vacil·lar en aquesta tranquil·litat, o deixar per als altres —menys benestants— aquelles tasques enutjoses que minvrien la nostra satisfacció...

Hem pogut veure, aquests dies, com els berlinesos orientals s'afanyaven a entrar al Berlín occidental, passant més enllà del mur, amb una il·lusió imprecisa de contemplar com es vivia en llibertat... Qui sap si han pogut trobar quelcom més que uns magatzems ben proveïts, i qui sap si l'alegria de veure arribar nous països a la democràcia no té, com un component notable, la perspectiva de l'ampliació dels mercats.

No vull, de cap manera, afavorir una visió maniquea. Vull subratllar fortament, amb l'Apòstol, que la força i el consol de la nostra esperança està, definitivament, "en allò que diuen les Escriptures, i que es realitza en Jesucrist i en l'Església".

LECTURES DE LA MISSA

"FARA JUSTÍCIA ALS DESVALGUTS"

La imatge del Messies Fill de David és el contingut d'aquest text profètic. La característica fonamental és la plenitud de l'Esperit de la qual gaudeix, i quant a la seva situació, destaca sobretot la seva decisió de fer justícia a favor dels desvalguts. La figura de Jesús queda ben dibuixada, en una perspectiva que fa endevinar el misteri pasqual: "el lloc on residirà serà ple de glòria".

Lectura del llibre del profeta Isaïes (11:1-10)

Aquell dia, la soca de Jesé tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de pietat, i l'omplirà de reverència envers el Senyor. No judicà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faan amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesé que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

"QUE EL BENESTAR FLOREIXI ALS SEUS DIES, I MESOS I ANYS ABUNDI LA PAU"

El rei messiànic, anunciat pel profeta, és l'objecte d'aquest salm. El responsori accentua sobretot la segona part de la lectura anterior: el Fill de David serà un rei portador de pau. L'anunci dels àngels, a la nit de la Nadal, ressona ja en aquest text, com també hi ressona la salutació del Ressuscitat, un cop acomplerta l'obertura del camí vers el Regne: Pau a vosaltres!

Salm 71: 1-2,7-8,12-13, 17 (R.: 7)

Déu meu, doneu al rei el vostre dret,
doneu al príncep la vostra rectitud.
Que governi amb justícia el vostre poble;
que sigui recte amb els humils.

R.: Que el benestar floreixi als seus dies,
i mesos i anys abundi la pau.

Que el benestar floreixi als seus dies,
i mesos i anys abundi la pau.
Que domini d'un mar a l'altre,
des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen,
els desvalguts que no tenen defensor,
s'apiadarà dels pobres i dels febles,
els salvarà de la mort R.

Que es perpetui el seu nom,
i duri com el sol.
Que les famílies del país, per beneir-se,
es valguin del seu nom;
que se'n valguin tots els pobles de la terra
per augurar-se la felicitat. R.

"CRIST SALVA TOTS ELS HOMES"

La universalitat de la salvació de Jesucrist és vista, en aquest text, en una perspectiva molt adient a l'evangeli de Mateu: la salvació de Crist és l'acompliment de les profecies, però Crist salva tots els homes. No hi ha ningú, doncs, que pugui sentir-se lluny de l'esperança d'Israel!

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (15:4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiquem Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la

veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: "Us lloaré entre les nacions, cantaré el vostre nom".

"CONVERTIU-VOS, QUE EL REGNE DEL CEL ÉS A PROP"

La predicació del Baptista és presentada per Mateu en un fort paral·lelisme de contingut amb el que diu Marc sobre la predicació de Jesús. L'única diferència —significativa— és la frase "S'ha complert el temps!" (vegeu Marc 1,15), perquè la predicació del Baptista no és encara la presència del "més poderós". L'actitud d'esperança implica també la conversió, puix Aquell que esperen no és pas un qualsevol, sinó el Jutge definitiu, el rei messiànic que judica amb justícia (vegeu salm responsorial).

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (3: 1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop". És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"». Joan duia una capa de pel de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: "Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destralt ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dóna bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no só : digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que el no s'apaga".

La veu que crida

Apareix avui en escena una de les figures cabdals de l'Advent: Joan Baptista, el Precursor. Ell és el que ve: **Per aquells dies** —quan comença a realitzar-se l'evangeli, la bona nova, de la salvació— **vingué Joan Baptista, que predicava al desert de Judea** (v. 1). Igual que Jesús, Joan és enviat per Déu (Cf. Jo 1:6). Així s'acompleix l'oracle d'Isaïes: **És d'ell que deia el profeta Isaïes: Una veu crida en el desert** (v. 3a). Preparant l'arribada del Verb de Déu, Joan crida la paraula de Déu, la signa a aplanar el camí del Senyor que ve, a obrir-li pas franc perquè pugui actuar lliurement la seva salvació. I aquesta consigna —el crit enmig del desert de les consciències, tan ple de ressonàncies neguitoses— és rodona com un palet de riera: **Convertiu-vos!** (v. 2). Sant Mateu ens presenta Joan Baptista en ple misteri profètic. Havent escoltat la paraula de Déu i després d'assimilar-la, tot el seu capteniment és una veu que clama allò que el Senyor vol dir a la comunitat humana. Per això tota la seva persona és veu eloqüentíssima, que soa a verídica. **Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana** (v. 4). Tot ell era expressió d'austeritat, testimoni vivent que s'havia pres seriosament la paraula de Déu i s'havia deixat endur per la seva crida. I aquesta veu existencial que retronava en el desert, convocava el poble de Déu. No havia estat enviat a predicar a les pedres, sinó als qui s'havien apartat de Déu, i havent perdut el paradís de la seva gràcia, anaven esmaperduts pels camins esgarriadors del no-res. **Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà** (vv. 5-6). La veu del profeta no contemporitza ni admet hipò-

tesis. No és una veu covarda, sinó que crida la veritat de Déu amb tota la seva força. La veritat de Déu, que és la veritat que convé que els homes escoltin si volen arribar a la llum que els farà lliures. Per això també és una veu que sorprèn i fins irrita, però que es manté oberta a l'acció guaridora.

Convertiu-vos

La conversió és l'obra de creació de l'home nou. L'home creat a imatge de Déu s'ha allunyat del seu arquetipus i ha esdevingut ganyota del mal i de la mort. Cal, doncs, que retorni als seus orígens, que giri en rodó els seus passos —es converteixi— i s'adreci de nou a Déu, que l'ha creat. Aquest camí de retorn, però, després del pecat ha restat clos per sempre. Ja no és possible emprendre'l. El paradís perdut és irreversible, intorbable. Jesús, el Messies, ens ve a obrir un camí nou. És ell personalment i ens menarà a un terme infinitament millor que el que el pecat ens havia arrabassat. Jesús, el Camí autèntic, ens portarà fins al pare i ens farà fills de Déu. Així la conversió cristiana —la que ens convida a seguir ja Joan Baptista— a més de suposar un canvi radical de mentalitat —veure les persones i les coses, veure el món, des de la perspectiva de Déu—,

exigeix de nosaltres una activitat existencial. L'evangelista ens diu aquesta activitat en el v. 6: els qui anaven a trobar Joan, **confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà**. Condició essencial per retornar a Déu —convertir-se— és que estiguem convençuts i que reconeguem que hem errat el camí. Que ens hem perdut i que cal refer el tram esgarriat fins a trobar el camí encertat. Vol dir reconèixer amb humilitat la derrota de la nostra iniciativa, i alhora confiar plenament en la capacitat de trobar el bon senderó. És amb fets que cal demostrar la conversió. I alhora és urgent que ho fem: **Convertiu-vos, que el regne del cel és a prop**. És la consigna-urgència de l'espiritualitat de l'Advent. Davant de la imminència de la vinguda del Senyor, tota la nostra activitat ha d'anar adreçada a convertir-nos en constructors dels camins de Déu, que ens portaran a donar bons fruits, a ser gra net i no palla.

Batejats amb Vent i Foc

Joan batejava al riu Jordà. El seu baptisme era un signe de purificació: **confessaven els pecats i es feien batejar**. La purificació arrencava de l'interior de la persona i s'expressava exteriorment en la confessió, en la declaració de la condició

de pecador que cadascú reconeixia en concret. Després venia el ritu del bany d'aigua com a visualització del camí nou que s'emprenia: camí de purificació, d'abandonar la sutzura del mal i retornar a la gràcia de Déu que ens acull i ens perdona. Era una demostració amb fets que es volien convertir. El camí, però, havent estat iniciat restava per fer. Sant Mateu ens indica la diferència entre el baptisme de Joan —**Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu**— i el que instituirà Jesús —**Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc**— (v. 11). El baptisme de Joan era un senyal de ruta: assenyalava el camí de la salvació. El baptisme de Jesús salva. Per això per aquest baptisme, Jesús ens incorpora a ell i ens fa bon gra entrat al graner del regne, al nou i definitiu poble de Déu. El v. 12 il·lustra amb un exemple de la vida rural palestinena la força del discerniment escatològic del baptisme de Jesús. **Ja té la pala a les mans per ventar la seva era**. Aquesta "seva" era és el lloc de l'aplec dels deixebles, l'Església. És pel baptisme sacrament que nosaltres som aplegats a l'Església, convertits pel bany de l'aigua i la paraula en bon gra. Però de la mateixa manera que Joan Baptista tirava en cara dels fariseus i saduceus que acudien a ell per fer-se batejar (vv 7-10), també nosaltres hem de tenir present que no n'hi ha prou amb la pertinença sociològica a l'Església. És necessari que mostrem amb fets que hem aconseguit de debò la salvació de Jesucrist, abans no arribi el dia de ventar la seva era. Perquè únicament el "seu" blat, l'entrarà al graner de la glòria. El baptisme amb l'Esperit Sant ens ha fet bon gra. Però l'Esperit és vent que discerneix el gra de la palla, que serà esventada i cremada. L'Advent és una veu que ens crida a mantenir-nos sempre en la situació del bon gra que Jesús ens ha fet i l'Esperit ens conserva fins al dia del vent i del foc. El dia de la veritat.

CULTURA CIENTÍFICA

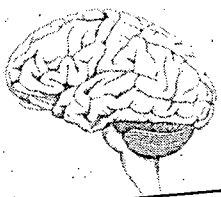
El cervell i l'ànima humana

Avui hem de donar una notícia d'interès als lectors d'aquesta secció de CATALUNYA CRISTIANA: El recull dels articles sobre el tema del cervell i l'ànima humana s'ha posat a la venda. No és simplement l'aplec d'aquests articles; hi ha enriquiments importants com diem en la presentació de l'obra:

Col·lecció Cultura i Pensament. 8

Francesc Nicolau i Pous

EL CERVELL I
L'ÀNIMA
HUMANA

Aquí tens, benvolgut lector, un nou volum de la col·lecció **Cultura i Pensament**. Com els altres del mateix autor, és el recull d'una sèrie d'articles publicats a "Catalunya Cristiana" sobre el tema del títol del llibre. S'hi han afegit les il·lustracions. Unes són purament il·lustratives, però d'altres eren gairebé imprescindibles per a captar amb suficient claredat el contingut del corresponent capítol. A més a més, acceptant un suggeriment molt encertat d'un bon amic, hem inclòs al final un glossari d'aquells termes científics que generalment no són del domini del lector poc versat però sí interessat en el tema. També hi hem posat un índex dels noms propis per a facilitar-ne la consulta, i una succinta bibliografia amb els principals llibres referents al tema del cervell que es troben encara fàcilment a les llibreries. I, encara, s'ha millorat el mateix text en alguns punts per posar-lo al dia i, quan calia, fer-lo més entenedor.

La "Fundació Catalunya Cristiana" fa aquest esforç editorial amb l'ànim de prestar un servei als germans en la fe i a tots els interessats en el problema de l'actuació de l'ànima humana a través del cos. El llibre és simplement de divulgació. Està pensat per a posar a l'abast de tothom la història de com la ciència ha anat investigant sobre la constitució i mecanismes del cervell fins arribar als coneixements actuals, i de quines han estat les principals idees filosòfiques que s'han elucubrat sobre aquesta qüestió; i després, i principalment, exposar el que ens hi diu, a nosaltres creients, la fe cristiana. L'objectiu és aclarir conceptes en això que és tan important per al coneixement de la naturalesa humana.

La qüestió de la interacció entre l'ànima i el cos, i per consegüent la del funcionament del cervell, ha estat sempre dels més preocupants per al pensament humà i avui dia no ha perdut pas actualitat. La ciència moderna hi dedica una atenció especial. Precisament a l'octubre passat, de 1988, hi va haver un simposi a l'Acadèmia Pontifícia de les Ciències de Roma sobre el tema "Els principis de l'estructura i del funcionament del cervell". Hi participaren molts estudiosos d'arreu del món, no tan sols italians. Entre ells no hi podia faltar el premi Nobel de Medicina de 1963 Sir John Carew Eccles,

tingut avui dia per l'especialista número 1 del tema. I tampoc no hi faltaren els periodistes a fer entrevistes. Una entrevistadora de Sir Eccles fou Maria Maggi que va publicar a l'"Osservatore Romano" les respostes que li va fer l'il·lustre científic. A la pregunta sobre quines havien estat les últimes troballes científiques relatives a la interacció entre cervell i ànima, respongué explicant que els nous coneixements sobre l'estructura del còrtex cerebral poden ser la base de la teoria ment-cervell que pot formular la ciència: "Ni la ment ni el cervell —digué Eccles— són receptors passius un de l'altre... La interacció té lloc als punts més fins de la transmissió sinàptica. Les recerques que s'han fet a nivell molecular ens permeten establir la hipòtesi de com els esdeveniments mentals, no físics, poden influir en la transmissió; hipòtesi que es basa en les ultimíssimes descobertes de la física quàntica. Les dimensions del petit lloc on es realitza l'exocitosi ["exocitosi" és la transmissió de les molècules a través de la membrana del botó sinàptic] és de l'ordre de la probabilitat de la mecànica quàntica. Les influències mentals no farien altra cosa que seleccionar aquella vesícula que ja està a punt. Això no viola el principi de la conservació de l'energia..."

Així, doncs, Eccles troba la resposta a l'enigma de l'acció de l'ànima en el cos en la mecànica quàntica actual: com que les mínimes partícules de matèria no estan del tot determinades per les circumstàncies físiques, la ment (nosaltres diríem l'ànima) pot fer que es determinin. És una solució interessant, molt suggestiva, però és clar, ni que fos vàlida, no és encara completa; la resposta plenament satisfactòria no té res de fàcil. Potser no la tindrem mai. I tan llarga com ha estat la història del pensament humà fins al punt actual! I ben interessants que han estat les troballes que s'hi han fet al llarg dels segles! Ho podrà comprovar el lector que es decideixi a emprendre la lectura de la present obra.

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica
de Filosofia de Catalunya

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

PRESENTACIÓ

A través d'Acció Solidària contra l'atur, de gener a octubre del 89

S'han recaptat 42 milions per als aturats

"ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR" ha publicat la nota en què dona compte de les sortides del seu fons econòmic de solidaritat amb els aturats, de gener a octubre de 1989. Quant al bloc d'ajuts puntuals, l'import de les 196 sol·licituds resoltes puja a 15.566.000 ptes. Aquestes famílies en l'atur es trobaven en situacions límit, són veïnes de Barcelona, i de 33 poblacions més, quatre del Barcelonès, Cornellà i nou més del Baix Llobregat, Terrassa i dues més del Vallès Occidental, Mollet i quatre més del Vallès Oriental, i una de les comarques següents: Alt Empordà, Alt Penedès, Anoia, el Berguedà i la Vall d'Aran i dues del Bages, del Garraf i Maresme.

Així mateix, les subvencions corresponents al bloc d'autoocupació han pujat a 26.055.308 ptes. desglossades així: 18.316.308 ptes. destinades a la promoció i consolidació de cooperatives de treball associat o iniciatives similars de Barcelona, Borredà, Cornellà, Esplugues, l'Hospitalet, les Lloses, Mollet, Ripollet, Sant Joan Despí, Sant Quintí de Mediona, Santa Coloma de Gramenet, Tarragona i Terrassa. I 7.739.000 ptes. corresponent a les 82 sol·licituds per a eines de treball de Barcelona, Badalona, Cardedeu, Gavà, l'Hospitalet, Manresa, Masquefa, Mataró, Montcada, Sant Adrià del Besòs, Sant Boi de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Terrassa, Tremp i Vidreres. Per consegüent el total d'ajuts i subvencions de gener a octubre de 1989, ha estat de 41.621.380 ptes., amb aquesta xifra s'afe-

Cal ser solidaris per ajudar els aturats.

geixen 841.340 ptes. destinades al Departament d'Investigació sobre l'atur.

El Patronat d'"ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR" expressa públicament el seu reconeixement a tots els protectors i col·laboradors, tant individuals com responsables de col·lectius, que han fet possible la seva labor social. I alhora s'adreça als homes i dones de bona voluntat per tal que contribueixin, amb el seu gest solidari, a evitar

que unes famílies afectades directament per l'atur se sentin encara més oblidades per la societat, durant les properes festes nadalenques i d'any nou, diades que haurien de ser d'esperança per a tothom.

Les aportacions a nom d'Acció Solidària contra l'atur poden fer-se a: Caixa d'Estalvis de Catalunya, c/c. núm. 021.2-3955-57; Caixa de Pensions, c/c. 1019-13, oficina 541; Caixa de Barcelona, llibreta núm. 133-2451-92.

Convocatòria, 1990

Premi de poesia "Amadeu Oller" per a autors inèdits

La parròquia de Sant Medir, de la Bordeta, de Barcelona, ha instituit, a la memòria de mossèn Amadeu Oller, el premi de poesia que porta el seu nom, destinat a poetes inèdits en llengua catalana, d'edat no superior a trenta anys.

La COMISSIÓ ORGANITZADORA ha establert les bases següents:

1a.— El premi consisteix en l'edició del llibre guardonat. Per tant, els originals que hi aspiraran hauran de tenir indispensablement l'extensió d'un llibre corrent de poesia.

2a.— L'edició i les tasques de coordinació es faran a través de canals editorials adients. Cent exemplars seran lliurats a l'autor premiat.

3a.— L'autor cedirà els drets de la primera edició a favor de la Comissió Organitzadora.

4a.— El premi podrà ésser declarat desert.

5a.— Els originals han d'ésser enviats al Centre Parroquial de Sant Medir, carrer de la Constitució núm. 17, (08014) Barcelona, adreçats al Secretari del Jurat del Premi de Poesia per a inèdits Amadeu Oller, i caldrà presentar-los escrits a màquina a doble espai en set exemplars, amb la indicació del nom, l'adreça i l'edat de l'autor, abans del dia 10 de gener del 1990. Una còpia de cadascun dels originals presentats no serà retornada i restarà a l'arxiu parroquial, secció PREMI AMADEU OLLER, a disposició del públic i de la crítica. El Jurat mirarà d'atendre, després de l'anunci del veredict, qualsevol consulta que li sigui formulada per part dels concursants.

6a.— L'adjudicació del Premi serà feta per un jurat integrat per Carles Miralles, president; Maria Mercè Marçal, Maria Isabel Pijoan, Isidor Cònsul, Antoni Pladevall i Aleix Clos, que actuarà com a secretari.

7a.— L'acte d'adjudicació del Premi tindrà lloc un dia del mes de maig o de juny a la sala d'actes del Centre Parroquial, i s'avisarà degudament.

8a.— La presentació dels originals pressuposa l'acceptació íntegra d'aquestes bases. Per a qualsevol dubte o suggeriment sobre convocatòries o publicacions, hom podrà adreçar-se al Secretari del Jurat del Premi AMADEU OLLER, al Centre Parroquial de Sant Medir, carrer de la Constitució núm. 17, telèfon 421 65 50.

La Comissió Organitzadora és formada per Josep Bigordà i Montmany, Josep M. Vidal i Aunós, Joan Triadó, Joan Colomines, R. Pinyol-Balasch i Antoni Fortuny.

A vegades trobem anuncis que fan goig de veure, sobretot perquè l'anunciant demostra certa humilitat i et fa sentir a tu, el client, més important, més "persona".

Alguna cosa així vaig sentir fa alguns mesos en llegir pel carrer el següent missatge publicitari:

"Si algun anunci el molesta, digui'ns-ho"

Anava il·lustrat amb multitud de textos amb flors precioses, entre les quals s'havia colat un "cactus" ple de punxes.

Evidentment, el cactus desentonava, molestava, igualment que —vaig pensar jo—, diversos anuncis que contemplem cada dia a la televisió, revistes i tanques publicitàries.

Per això, a l'Associació Fert vàrem decidir escriure una carta a l'esmentat anunciament —Autocontrol de la Publicitat, que agrupa les principals empreses del sector— que raonàvem així:

Cal protegir l'educació dels nostres fills

"Des de fa uns anys venim observant, en diversos mitjans publicitaris, una creixent utilització del cos de la dona per a la venda dels productes més inversemblants. L'erotització de la publicitat ja no és una data aïllada, sinó que s'està estenent lentament a un àmbit cada vegada més ampli, i aquest és un fenomen clarament distorsionador i perjudicial per a l'educació dels fills.

"Per altra banda, en anar lligat, de forma directa o indirecta, conscientment o inconscientment, a l'impressionant negoci multinacional de la pornografia, no pot esperar-se que el fastig de molta gent li posi fre, i en molts

Sexe i publicitat

països del nostre àmbit es troben ja en una mena de cul-de-sac, perquè la inèrcia els ha fet arribar massa lluny.

"La notícia de les 9.000 escenes sexuals, que emet anualment (24 diàriament) la TV a EE.UU. (La Vanguardia, 10-1-87) no és una data aïllada, sinó que té el seu rerefons en les conclusions del famós informe Meese (ABC, 14-9-86), referent a l'auge de la drogodependència, tracte d'adolescents, nenes solteres i mares, delinqüència sexual, etc., com a conseqüència de la pornografia.

"La protecció de la sana educació mental dels nostres fills, unida a la defensa de la dignitat de la dona (no reduïda a simple objecte de desig amb finalitats mercantilistes) i els drets de les famílies majoritàriament usuàries de la publicitat, ens porta a demanar-los que facin tot el possible per "arreglar" determinats "spots" que considerem que no respecten aquests drets, drets que, per altra banda, creiem que estan protegits per la Llei General de Publicitat, especialment en el seu article 3, a) i d) en relació amb el 7.

"Es per això, que entenem que es faria un gran favor a la tasca diària dels pares de família si se suprimís, o almenys se suavitzés, el descarat reclam sexual dels productes (es citaven aquí algunes marques, en una relació que avui hauria de ser superior) que es destaquen per l'ús de la vessant exclusivament animal i passional de la dona, per incitar subliminalment a la compra dels productes més diversos.

"L'èxit d'aquesta gestió redundarà no solament en benefici de la salut mental i moral de la majoria de les famílies d'aquest país (fills i pares), sinó també en una major credibilitat de molts anunciants i de la mateixa publicitat, que es veurà obligada a superar-se a si mateixa amb vertader enginy i intel·ligència, sense caure al fàcil recurs del reclam sexual."

Als pocs mesos d'enviar aquesta carta, ens assabentàvem que dues de les empreses per nosaltres citades, Danone i Renault-19, havien decidit canviar l'anunci, la qual cosa mereix un públic agraïment.

Però moltes altres empreses no s'han immutat. Millor dit, en un recent reportatge de la revista "Epoca", que mencionava les nostres opinions, s'afirmava que els espanyols (al contrari, valgui la paradoxa, que els nord-americans i italians) ens és igual que es faci servir d'aquesta manera la dona en la publicitat.

No hi estem d'acord. Ans al contrari, ens sembla més correcta i ajustada a la realitat la tesi de Juan Luis Calleja, president d'Autocontrol de la Publicitat: "Sospito, per les cartes que rebem, que a molta gent no li agrada el nu als anuncis, però pocs s'atreveixen a dir-ho".

¿És possible que no tinguem el que s'ha de tenir per reclamar els nostres drets com a consumidors de la publicitat? ¿És possible que ens freni el fals i barat pensament que ens pot titllar de puritanisme, que no té res a veure amb la realitat, que és la defensa d'una educació ambiental sana per a nosaltres i els nostres fills? No ho crec. Però el moviment es demostra caminant.

PAU SAUMELL
Associació Fert

Declaracions d'un religiós dominic repatriat

“L'Església és perseguida a El Salvador”

Migueu Andueza Aramburu, religiós dominic espanyol, va arribar procedent de El Salvador on fou detingut i empresonat per la policia salvadorenca, acusat de col·laborar amb Nicaragua. El pare Andueza va dir que la ràpida actuació de l'ambaixada espanyola a El Salvador i la pressió exercida pels pares dominics des d'Es-

panya evitaren una situació dramàtica per a ell.

Va afirmar que el govern de Cristiani “no l'interessa la presència internacional, perquè no hi hagi ulls que vegin el que passa a El Salvador”. El religiós espanyol, que va romandre més de dos anys en el país centreamericà, assegura que hi ha una “absoluta persecu-

ció contra l'Església, contra els sacerdots que no combreguen amb les idees de l'extrema dreta, fins i tot hi ha persecució contra les altres confessions religioses, com la luterana.

Va indicar que l'exèrcit escorcolla “casa per casa” i hi haurà més morts en els propers dies que els que hi ha pogut haver fins ara. N'hi ha prou amb l'acusació d'un veí contra un altre perquè aquest sigui detingut i no se'n sàpiga res”.

Solució

Segons el pare Andueza, l'única solució possible al conflicte entre la guerrilla i el govern és la negociació, “perquè sinó hi haurà una altra vegada vessament de sang”. No obstant, es va mostrar pessimista sobre aquesta possibilitat.

Pel que fa a la investigació sobre l'assassinat dels jesuïtes espanyols, opina que no es durà a terme i que la ruptura de Nicaragua amb El Salvador farà oblidar la mort dels jesuïtes.

La seva detenció

Miguel Andueza fou detingut

La situació empitjora progressivament a El Salvador.

el passat dia 20 per la segona Brigada d'Infanteria, a Santa Ana, quan va viatjar a aquesta ciutat, requerit per la policia d'Hisenda per dur uns comprovants d'unes caixes de roba destinades a infants i senyores. Una vegada allí, el religiós dominic fou detingut per la policia d'Hisenda que el va acusar de tenir relacions amb la guerrilla salvadorenca. Fou interrogat durant cinc hores i empresonat una nit.

L'endemà el pare Andueza fou traslladat de Santa Ana a dependències policials de San Salvador, on li taparen els ulls i l'emmani-

llaren, abans de ser interrogat de nou. Després de mitja hora d'interrogatoris el posaren en llibertat per les gestions de l'ambaixador espanyol, encara que el comandant Cepeda, de l'exèrcit salvadorenca, el va advertir que no responia del que pogués passar, si romania en el país.

Miguel Andueza es va traslladar a l'ambaixada d'Espanya i l'endemà va sortir del país en el primer vol rumb a Guatemala, des d'on va volar cap a Madrid.

E.P.

Es va celebrar a Lleida

Col·loqui sobre la història dels jueus en la Corona d'Aragó

LLEIDA. Més d'un centenar de persones assistiren al primer col·loqui d'història dels jueus en la Corona d'Aragó que foren inaugurades pel president de la Diputació de Lleida, Ramon Companys i l'ambaixador d'Israel, Sholomo Ben Ami.

L'objectiu d'aquestes jornades, fou analitzar el paper que protagonitzaren els jueus en les localitats de Lleida, Balaguer, Cervera, Tàrraga, Verdú i la Seu d'Urgell on hi havien importants barris jueus.

El col·loqui organitzat per la Diputació de Lleida a través de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, pretén continuar el treball de divulgació cultural que es realitza des d'aquesta entitat.

Entre els participants destaca el rector de la Universitat de Barcelona, Josep Maria Bricall, el President de l'Estudi General de Lleida, Víctor Siurana i els directors de la Universitat Nacional d'Educació a Distància de Cervera i la Seu d'Urgell.

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA

ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels encerts professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, **els hi enviarem**

gratuïtament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

☐ Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.

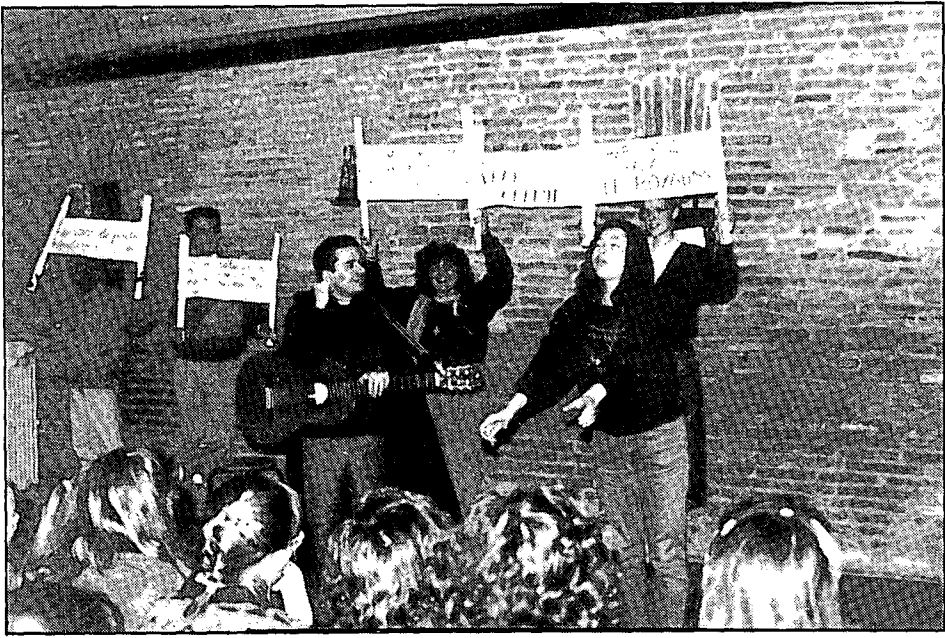
Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2on. 08007 BARCELONA.

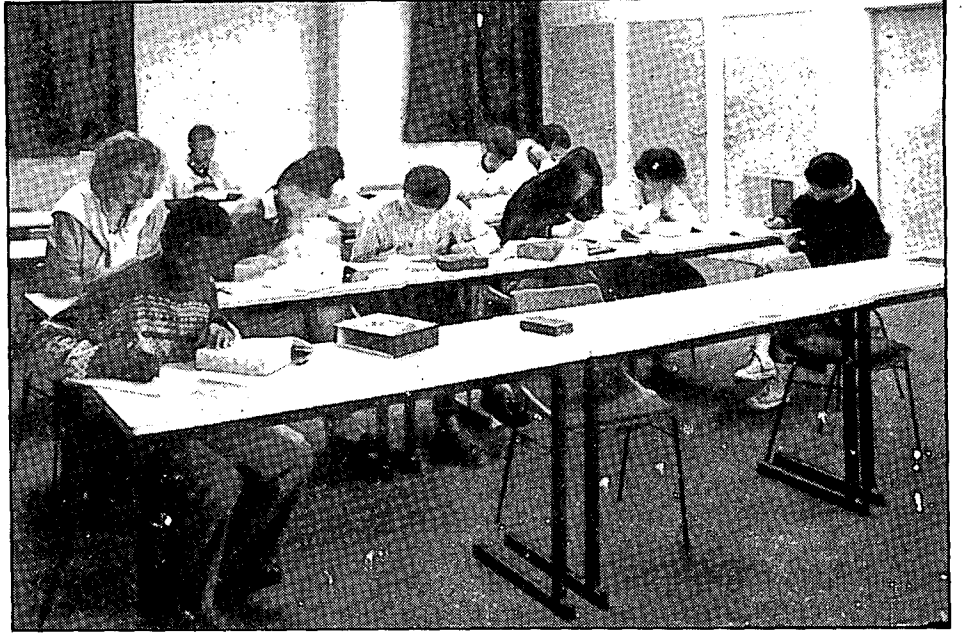
Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

T'agraïrem ens donessis també les teves dades:

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Durant 1 any els joves viuen una experiència enriquidora.

El món d'avui necessita evangelitzadors.

Paray-le-Monial és una encisadora localitat francesa dividida pel riu en el qual s'hi reflecteixen els desmaís i una basílica del segle XII. L'ambient és de silenci, pau i harmonia. En aquesta localitat es va construir l'Escola de Formació i Evangelització de la Comunitat d'Emmanuel, centre en el qual els joves tenen l'ocasió d'aprofundir en la seva fe catòlica durant un any.

Vint-i-vuit joves de catorze nacionalitats, en edats compreses entre els 18 i 30 anys, assistiren a l'últim curs. Varen prendre la decisió de deixar el país, família i treball amb la finalitat de prendre's temps per escoltar Déu.

L'Escola es va crear l'any 1984. Es tractava de respondre adequadament a les paraules del Papa: "El món actual té necessitat d'evangelitzadors que anunciïn la Bona Nova, Crist amb alegria".

Una jove del nostre país, Rosaura Molina, va participar en l'últim curs de l'Escola i ens explica la seva experiència.

Laudes

Els joves que resideixen a l'Hotel Priore, cedit pel propietari per aquesta obra. A les 7,30 h. s'inicia

Durant l'any, a l'Escola de Formació i Evangelització de Paray-le-Monial (França)

Joves d'arreu del món aprofundeixen en la seva fe

l'activitat. "A través de les laudes —explica Rosaura— els joves es posen en comunió amb l'Església universal. L'oració està animada amb instruments musicals i danses". Després arriba l'hora d'esmorzar i una hora reservada a l'oració. Durant la resta de la jornada els joves assisteixen a classes de teologia, història de l'Església, Antic i Nou Testament, filosofia, formació a la vida comunitària, tècniques per parlar en públic, animació a la litúrgia, formació a l'animació i idiomes.

Rosaura ens explica que l'hora del dinar és un moment apropiat

per al diàleg i l'ocasió propícia per comprovar les diferències culturals. Molts àpats acaben en un ambient festiu. També es dedica un temps de la jornada per a la pràctica d'alguna activitat esportiva. "El contacte amb la naturalesa —diu Rosaura— invitava a la continuïtat lloança al Creador".

A la tarda els diversos equips animaven la missa del poble que se celebrava a l'església de la Visitació, lloc on es va aparèixer santa Margarita. Rosaura afirma que "l'Eucaristia era una de les prioritats del dia, ja que rebem l'amor

per estimar i estimar-nos".

Un dia a la setmana els 28 joves es distribuïen en quatre equips que es reuneixen en petits grups, anomenats "mesones" per resar els uns amb els altres, comentar la paraula de l'Evangeli i compartir la vida a l'escola.

Les missions

Els joves dediquen una part del curs a una activitat que es denomina missions per entrar en contacte amb persones que no tenen relacions directes amb l'Església. "Una missió —explica

Rosaura— és un temps fort, espiritualment parlant".

La missió dura entre 7 i 15 dies. Els joves s'allotgen habitualment en domicilis de famílies de la parròquia.

Un aspecte peculiar de les missions és l'evangelització directa en llocs públics: cafès, places, mercats. Joves de l'Escola i membres de la parròquia visiten domicilis particulars. "En aquestes trobades —ens explica Rosaura— podem constatar la set que hi ha de Déu i també la indiferència de moltes persones. En els pobles se'n acull millor que en les grans concentracions urbanes".

Rosaura conserva un agradable record també de les missions en els col·legis perquè eren molt dinàmiques i enriquidores.

Tenien un contacte directe amb els alumnes de totes les classes.

C.C.

Per a més informació Rosaura Molina (214 61 80).

Decàleg dels drets humans dels malalts mentals

BARCELONA.— Una comissió d'experts en psiquiatria, participants en l'11è congrés de l'Associació Mundial per a la rehabilitació psicosocial, ha elaborat el primer decàleg mundial sobre els drets humans dels malalts mentals.

Aquest document, que s'ha batejat com la carta de Barcelona, estableix les bases generals que hauran d'aplicar i reglamentar posteriorment tots els països a fi de donar un marc als drets polítics socials i ètics de la rehabilitació del malalt mental.

Segons va explicar el doctor Carlos Ballug, catedràtic de psiquiatria de la Universitat de Barcelona, amb aquest document s'intenta que tot el

món s'adapti als problemes concrets d'aquest tipus de malalts si es clarifiqui la seva situació davant la insistència d'una legislació jurídica clara.

Actualment, va afegir, no hi ha legislació sobre que cal fer, per exemple, amb un infant amb Sida que ha d'anar al col·legi i s'enfronta amb els pares d'altres nens que impedeixen la seva assistència.

En aquests casos —aclarí— seria lògic aplicar una legislació clara però ens trobem amb que no hi ha jurisprudència relacionada amb aquesta malaltia que provoca trastorns psíquics de personalitat molt importants i que afecta a un gran nombre de persones.

Una nena de Huelva va lliurar tots els seus estalvis, 100.000 ptes, a un asil d'ancians

Una nena, que va demanar mantenir l'anonimat, va donar 100.000 pessetes a l'asil d'ancians deseparats de Santa Teresa Jornet, a Huelva, segons informació de fonts de l'esmentat asil. La petita va lliurar els diners en monedes de 200 i 500 ptes, que tenia estalviades en una guardiola.

Les monges de l'asil reberen la donació de mans de la petita, que va marxar ràpidament, sense voler donar el seu nom. La guardiola, decorada amb

dibuixos infantils, duia enganxat un paper en el qual demanava que els diners fossin destinats a les despeses que els ancians poguessin tenir en les properes festes de Nadal.

Les monges que regenten la residència agraeixen el gest d'aquesta nena ja que, des de fa uns mesos, la comunitat autònoma andalusa renova i amplia les instal·lacions del centre, que es trobaven deteriorades. Per contribuir a sufragar les despeses, la direcció de l'asil havia sol·licitat donatius.

El cant coral

90 anys de l'Orfeó l'Eco de Catalunya

Orfeó d'Eco de Catalunya. Tenor solista: Francesc Duran. Orgue: Montserrat Figueres. Director: Salvador Puga. Centre Cristià dels Universitaris. 5 de novembre de 1989.

Noranta anys constitueixen una edat certament venerable. Quan una entitat l'assoleix, vol dir que porta damunt les seves espalles una bagatge important de feina feta, d'experiència. Noranta anys d'existència compleix l'Orfeó l'Eco de Catalunya i així es va anunciar al públic que va assistir a l'estatge del Centre Cristià dels Universitaris, de Barcelona, per escoltar el concert que la massa coral andreuca hi va oferir.

Sota la direcció del mestre Salvador Puga, l'Eco de Catalunya va desgranar un programa ben estructurat i d'una dificultat ajustada a les seves possibilitats, que s'encetava amb la "Salutació" de Ravanello i continuava amb les populars catalanes "El maridet", i "A l'horta del meu pare", amb harmonització de Pérez Moya i "L'emigrant" de Vives. Tres sardanes, "L'Empordà" de Morera (que va dirigir el mestre Fernández), "Guardiola" de Vila, i "Els degotalls" de Castells, completaven la primera part del programa. A la segona, dos anònims del Renaixement: "Amor que tens ma vida" i "Adéu amor", per prosseguir amb "Coral" de Schumann, "Glòria a Déu" de Millet i l'Al·leluia de "El Messies" de Haendel. "Gàl·lia" de Gounod, completaven un concert que va deixar un bon regust al públic, no gaire nombrós.

Saludem, doncs, amb alegria, les nou dècades consagrades a la música coral per l'Orfeó l'Eco de Catalunya i ens congratulem, sobretot, per aquest present actiu i il·lusionat que és encara capaç d'exhibir. Queda només desitjar que sàpiga trobar els camins més adients per escometre el procés de renovació que li asseguri una continuïtat tan meritòria com imprescindible.

MIQUEL·LLUÍS MUNTANÉ

LLIBRES

Una eina útil per a l'educació sexual a l'escola

Amor i afectivitat a l'escola és un llibre escrit pensant en el mestre i en les tradicionals dificultats que el tema de l'educació sexual ha trobat en el medi escolar.

Es el fruit de tot un treball de revisió i elaboració dut a terme a l'Institut Borja de Bioètica al llarg de tres anys per possibilitar un programa de pedagogia sexual a l'escola, que reunís les característiques moltes vegades proclamades, però mai del tot assolides, d'integració i continuïtat dels diferents aspectes de la sexualitat en les diverses àrees acadèmiques i en els espais de formació humana que componen l'escolaritat primària i secundària.

Són 368 pàgines destinades a assimilar, amb els elements

Institut Borja de Bioètica

Amor i afectivitat a l'escola

Carles Ariza
Mª Dolors Cesari
Marian Gabriel y Galan

Editorial Claret

propis de qualsevol programació, el tractament de la pedagogia sexual a altres facetes o sectors de la formació humana

de l'alumne. Presenta l'educació sexual com quelcom que ha de contemplar alhora tant els aspectes científics relacionats amb el sexe, com els aspectes humanístics i els valors ètics que afecten el fet sexual. Tot això cal aplicar-ho adequadament a la psicologia evolutiva i canviant de l'infant i de l'adolescent. És, doncs, un llibre que dona un marc general per a orientar el mestre i el claustre de professors per a estructurar aquest cap en el currículum escolar. No és un llibre de continguts, ni tampoc de didàctica i metodologia aplicades a cicles concrets de l'ensenyament, encara que aquestes fites estiguin en els horitzons futurs dels autors de l'obra.

És una obra especialment recomanada per a mestres, professors de l'ensenyament primari i secundari de les escoles de casa nostra, així com per a educadors que realitzin una tasca de formació humana a l'entorn de la realitat escolar (esplais, grups d'animació sociocultural...)

C.C.

AMOR I AFECTIVITAT A L'ESCOLA, Carles Ariza, Mª Dolors Cesari, Marian Gabriel y Galan.

Col·lecció Horitzons, núm. 19, 368 pàgs.

El pensament del bisbe Casaldàliga

Per a l'església llatinoamericana aquests són temps de commemoracions i d'aniversaris. Així ho reconeix, d'entrada, el bisbe català Pere Casaldàliga quan recorda que aquest recull de textos es publica "sota el signe dels cinc-cents anys del mal anomenat "descobriment" i de la tan ambigua "evangelització", però també "al cap de vint anys de marxa —de caminada— de l'Església de São Félix do Araguaia", de la qual ell, en Pere Casaldàliga, n'és bisbe i pastor des de fa també vint anys.

En aquest clima de celebracions, i en ocasió dels seixanta anys del Bisbe Pere, José Mª Vigil, sacerdot claretà, periodista, gran amic i col·laborador de Casaldàliga, ha preparat —des de Managua, on resideix— aquesta Antologia de Textos. Coneixem en Pere Casaldàliga per la seva acció i també per la seva pregària, però no sabem gran cosa del seu pensament. De fet, però, la seva biblioteca personal, de més de 15.000 volums, no és per a ell un luxe cultural en plena selva amazònica, és l'antena que li permet d'estar en sintonia amb tot el que es fa o es diu més enllà de la vasta Amazònia: antropologia, sociologia, economia, art, a més, no cal dir, de la teologia, bíblic, hermenèutica, etc.

Tot profeta, pel fet d'anticipar un futur amb gestos i ac-

A L'AGUAIT DEL REGNE

Editorial Claret

tituds eloqüents, és també poeta (= creador). Tractant-se de Pere Casaldàliga ho és per duplicat: per la pràctica nova que instaura i per la paraula poètica amb què anima aquesta pràctica. (En l'Antologia de Textos que presentem, la traducció dels textos poètics no escrits originàriament en català, ha estat feta per en Josep Casas i Girabal, poeta també, amic i condeixeble del Bisbe Casaldàliga. Aquesta traducció —a més a més— va ser revisada i aprovada expressament per l'autor).

C.C.

A L'AGUAIT DEL REGNE (Antologia de textos 1968-1988) Pere Casaldàliga Col·lecció "Torsimany", núm. 1, 250 pàgs.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

Rebre "CATALUNYA CRISTIANA" és com rebre una carta de casa"

Francesca Rovira, JAPÓ

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ASSUMPTA PRATSOBEROCA (GNIES DELS POBRES)	10.650.- Ptes
GÓMEZ CARREÑO, S/N - CASILLA 113	
VIÑA DEL MAR	
CHILE	
GUILLEM BAUZA i BAUZA	
RWAMAGANA	
B.P. 37 - RWANDA	
AFRIQUE CENTRALE	
RAMON MESTRE i MESTRE - INST. J.M. MORALES	11.400.- Ptes
ITURBIDO 10	
SANTA ANA CHIAUTEMPAN TLAX	
MEXICO	
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS	10.650.- Ptes
P.O. BOX 753	
MARAGOLI	
KENIA (EAST AFRICA)	
	11.400.- Ptes

Bulleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel.
Població D.P. Província
subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)
☐ gir postal

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc/Caixa Sucursal n.º
N.º compte corrent
Població Província
Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta bulleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població Data
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

RACÓ DEL LLENGUATGE

Les preposicions (i 4)

ALBERT PERA

La nul·la acceptació popular de la preposició composta **per a** permet fer-ne suposar una futura desaparició, fins i tot en el llenguatge escrit. Ja hi ha algun autor que les rebutja sistemàticament abans d'un infinitiu. Només cal esperar que els estaments oficials que vetllen per la nostra llengua assumeixin aquesta tendència i la ratifiquin. Ens traurem de sobre una bona complicació.

Fins ara hem parlat de les preposicions monosil·làbiques i febles i de la composta **per a** també ho és. Ara us en mostraré unes quantes de fortes, amb accent tònic, d'una, de dues i de tres síl·labes: Lluiten **contra** el centralisme. Plorin **sense** consol. Estira't **sobre** el llit. Ens aixoplugarem **sota** teulada. **Entre** tots ho farem tot. T'acompanyo **fins a** casa. **Segons** ell és una causa perduda. Tenen una cosa **vora** el mar. **Ultra** les preocupacions que ja t'el han vingut les del seu germà. Va ploure **durant** tota la setmana. Comprà el cotxe **malgrat** els inconvenients que hi veu. Se sent obligat **envers** tu. Estem molt tristos **des**

que ens va deixar. Ho podré fer **mitjançant** la vostra ajuda. Treballa tot l'any **llevat** del mes d'agost. Una greu responsabilitat ha caigut **damunt** meu.

Hi ha encara dues preposicions compostes que són: **cap a** i **des de**. Viatgem **cap al** Nord. Vine **cap al** balcó. Decanta el moble **cap a** l'esquerra. Està dret **des del** matí al vespre. Treballa a l'empresa **des de** fa un any. És més curt anant-hi **des de** Girona.

A més de les preposicions que hem vist, fortes i febles, simples i compostes, també tenim les locucions prepositives, és a dir, frases amb valor preposicional fix que equivalen exactament a una preposició. Algunes d'elles formen part del llenguatge més genuí del poble i cal que les preservem tant del desús com de la corrupció, igual com, no fa gaire us vaig recomanar de fer-ho amb les locucions adverbials. Només us n'indicaré

unes quantes d'entre les més significatives.

Se'n va sortir **a despit** dels entrebancs que li posaven. L'àrbitre va anar **a favor** de l'equip local. L'ajudarà **a fi de** salvar-lo de descrèdit. Es va llevar d'hora **per tal d'**arribar-hi a temps. Volia passar **per home de gust a còpia** de fer el disgustat. Trobareu els mots més rebuscats i pretensiosos **al costat** dels barbarismes més impressionants. Va fer-se ric **al llarg** de molts anys d'estar **al peu** del canó. Treballarà **a partir del** quinze d'octubre. Tot ho veu **a través** de les opinions d'altri. Ho resol-drem **d'acord amb** el teu criteri. La carretera i el tren anaven paral·lels **de llarg a llarg** de la costa. Va actuar **en contra** dels consells de tothom i ara es troba **enfront** de moltes dificultats.

Perles ortogràfiques

Convidat a un bateig m'obsequien amb una bossa de confits de la qual penjia una targeta que diu: Vinc feliçment al món el dia 6 de juli de 1982. Bona manera de traduir "Julio", però no el mes, que ha de ser juliol.

COSTUMS I TRADICIONS

Miscel·lània de la Puríssima (i II)

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

A començos del segle passat, en plena difusió de fulls de devoció popular, dels quals n'hem parlat altres vegades, n'hi havia en forma d'acròstic i altres curiositats per l'estil. D'un dels més amens se'n feren edicions a Barcelona i a Manresa, almenys.

El full es titulava: "Senzillo (sic) entretenimiento de un artesano de Barcelona, quien para evitar la ociosidad y algunos ratos soñolientos se entretuvo en arreglar 53 letras, las que multiplicadas por 53 suman el número de 2.800 letras, y puestas en simetría interpuesta forman un elogio a la Reina de los Angeles en el misterio de su Concepción Inmaculada, cual se manifiesta en forma de un laberinto, el que se puede leer por más de 212 partes distintas, propio entretenimiento para los devotos de la Virgen pues nunca les fastidia el reiterar la alabanza de la Hija del Padre, de la Madre del Hijo y de la Esposa del Espíritu Santo".

Dèiem en l'article anterior, que la imatge de la Puríssima de la Catedral de Barcelona havia estat en una capella dels claustres. Era la tercera a mà dreta entrant pel carrer del Bisbe, i el dia de la festa, hom penjava tapissos als arcs immediats, s'adornava l'atar amb flors i, com a nota característica, amb poncems, símbol de puresa. Un costum que decaigué perquè algun any les gelades havien fet malbé aquells fruits i no podien ser substituïts, ni que fossin de cartó, com s'intentà, car fàcilment es trencaven o s'estovaven. Amb el

trasllat de la imatge a l'interior, com ja diguérem, el costum es perdé del tot.

Durant el segle passat, la vigília del dia de la Puríssima era indicada per a instal·lar parades de torrons i neules a diversos carrers de Barcelona. Com altres llaminadures que també tenien marcat el seu dia, hom ho esperava amb candeletes per gaudir-ne. Avui, com que de torronaires n'hi ha tot l'any, no és cas de delejar-ne l'arribada. Curiosament, n'hi ha que a l'estiu compensen la manca de vendes d'aïtals productes, amb les de gelats que, dit sigui de pas, en venen fins a quioscos i llibreries.

A Barcelona les parades de torronaires s'establien especialment a les places de Sant Jaume i Reial, les Rambles i carrers de la Boqueria i Ferran i, segons contenen els cronistes de l'època, feia goig de veure la vestimenta dels venedors vinguts gairebé tots, de fora. Així, els d'Alacant i de Xixona portaven els barrets i mantes característics d'aquelles terres mentre que els d'Agramunt lluien barretines.

Bo serà d'acabar aquesta Miscel·lània —que podria ampliar-se considerablement— amb un costum relacionat amb els torrons.

Temps era temps, la gent feia creure als infants, que la Mare de Déu enviava els torrons des del cel i a l'hora de dinar s'oïen tant estranyes remors a la cuina, que feien saltar de la cadira els menuts, els quals corrien a veure la causa dels sorolls i es trobaven amb els fogons rodejats de torrons i neules. D'ací que la Puríssima fos coneguda com la "Mare de Déu torronaire".

LA SARDANA I LA DANSA

Trobada de gegants, a Llaveneres

El diumenge, dia 3 de desembre, es va celebrar a Sant Andreu de Llaveneres, una trobada de colles de gegants amb motiu de la festa major de la vila. Hi havia sis colles de gegants que foren acompanyats pels Trabucaires de Súria i els Bastoners de Castellar del Vallès, arrodonint una molt simpàtica festa del folklore català.

Pel que fa referència a la trobada de gegants cal remarcar que aquesta tancà la temporada gegantera que ha realitzat l'"Agrupació de Gegants de Catalunya", que durant l'any ha comprès més de cent reunions repartides per tota l'àrea catalana, i com a exponent d'una revivificació notable d'aquesta activitat tan tradicional dintre l'ample ventall de manifestacions de la Cultura Popular Catalana.

Sisè Sarau Artesenc.— Pel dia 8 de desembre s'anuncia la celebració de la sisena festa anyal coneguda per "Sarau Artesenc". És una festa que ja ha arrelat en les del calendari sardanista, principalment per la forta convocatòria que desenvolupa en un dia. La festa comença al matí, amb un concurs de colles sardanistes, que serà vàlid pel Campionat de Catalunya. Després, a la tarda, doble ballada de sardanes, i al vespre concert de música catalana. La jornada acaba a la nit amb un extraordinari ball amb dues orquestres, o sigui les formacions d'orquestra de les còbles que han actuat durant el dia.

Es evident, doncs, la veritat que presenta la jornada i d'aquí l'interès que està despertant cada any, proporcionant a la vila d'Artés el motiu d'una concentració important ja que, com cal suposar, el "Sarau" porta a la població gent vinguda d'arreu de Catalunya.

La Cafetera del Català de Dansaires.— Amb aquesta denominació de "Cafetera", que arrenca del fet que l'acte que es realitza té un descan en el qual es pren cafè, l'Esbart Català de Dansaires, el degà de Catalunya, organitza unes trobades cada mes en les quals es posa a estudi un aspecte parcial de les danses populars catalanes. Així, per exemple, la reunió prevista pel mes de desembre, tractarà del tema "Ball cerdà" de la Seu d'Urgell, la qual tindrà un estudi tècnic en la primera part de la reunió i unes lliçons d'ensenyament de passos i evolucions de la dansa en la segona part.

Les sessions es fan al local de la Penya Cultural Barcelonesa, on radica el "Català", al carrer de Sant Pere més Baix, número 55. Per més informació, com també per inscriure's a una sessió o la totalitat del curs, que acabarà el juny del 1990, pot telefonar-se, de dilluns a dimecres, de 4 a 7 del vespre, al número 318 82 59, amb el prefix 93 pels de fora de Barcelona.

JOSEP VENTURA

EDUQUEM JUNTS

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Mestra Especialista en Preescolar

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Desenvolupament intel·lectual

Objectiu: Saber ordenar una sèrie d'objectes per l'amplària.

Exercicis:

—Retallem tires de paper de diferent amplària, les barregem i, amb el nen al davant, les posem en ordre d'amplària, de menys a més ampla, tot posant la més ampla a l'esquerra (així es fomenta la direcció de l'escriptura).

Barregem les tires de paper i demanem al nen que les ordeni tot sol.

—També podem fer servir per a aquests exercicis cintes de diferent amplària.

—Al començament només fem servir tres unitats, després augmentem progressivament el nombre fins a deu.

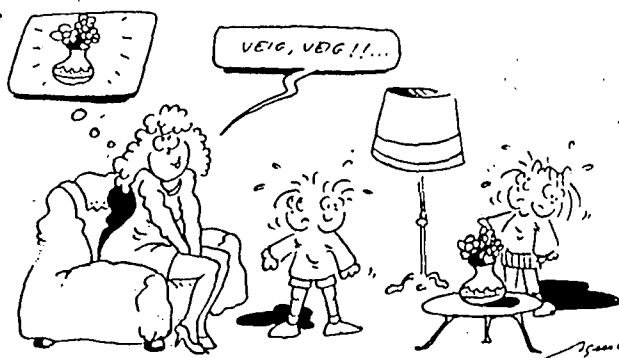
—Al principi la diferència entre les tires de paper pot ser d'uns 2,5 cms. Reduïm progressivament aquesta diferència fins a 1,5 cms.

—Finalment variem aquests exercicis i ordenem els objectes de petit a gran.

—Juguem amb el nen a "un vaixell carregat de...". Per exemple: coses de la cuina, peces de roba, coses del camp, coses que comencen per la lletra P, etc.

—Augmentem la dificultat tot jugant, per exemple, al joc de les "vint preguntes".

Socialització

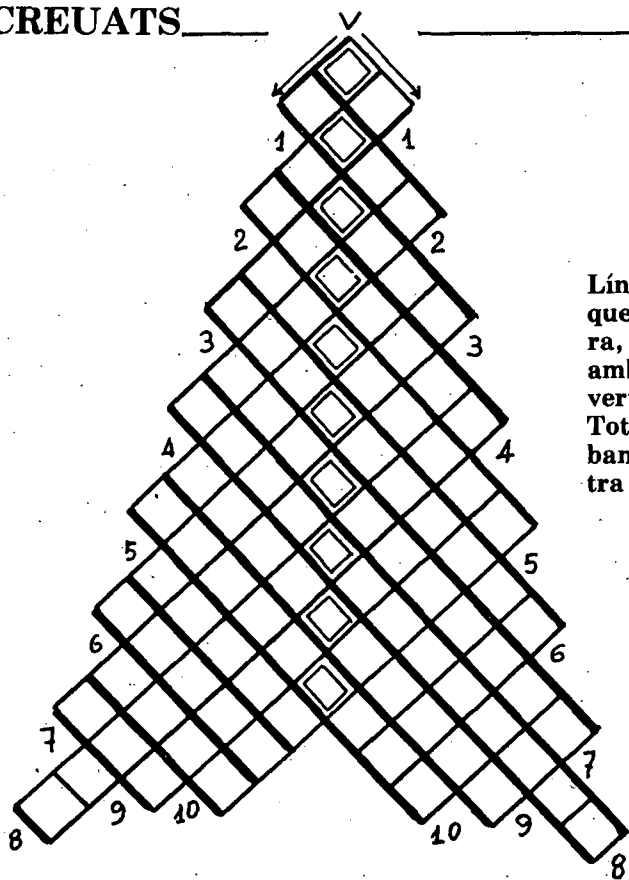
Objectiu: Saber seguir un joc de raonament verbal.

Exercicis:

—Juguem amb el nen al "veig, veig".

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

LA PIRÀMIDE

Línia vertical d'un sol mot, del que en surten a dreta i a esquerra, altres mots que comencen amb la inicial corresponent a la vertical i segons definició. Totes van de dalt a baix, i cada banda el mot acabarà amb la lletra que indica.

La línia vertical: Que avança o es desenvolupa per graus.
Lletra final de la banda dreta: La "i".
Lletra final de la banda esquerra: La "o".

Banda dreta

- 1- 31416.-
- 2- Monarca.-
- 3- Adorni.-
- 4- Corporació professional de menestrals, obligatòria, exclusiva i privilegiada reconeguda oficialment pels públics.-
- 5- Doni, obsequi.-
- 6- Qualsevol aràcnid de l'ordre dels escorpins.-
- 7- Cadascun dels dos punts de l'eclíptica per als quals el valor de la declinació del Sol pren el seu valor màxim o mínim.-
- 8- Endevinació del futur per mitjà d'arts màgiques, originàriament per sort.-

- 9- Espais de temps que dura el govern d'un o més emperadors.-
- 10- Doni un cop d'ull.-

Banda esquerra

- 1- Riu d'Itàlia.-
- 2- Facultat de raonar, per mitjà de la intel·ligència.-
- 3- Capital de l'Estat de Noruega.-
- 4- Gravo.-
- 5- Conjunt de persones reunides.-
- 6- Disgrego, desuneixo.-
- 7- Impressió causada en el subjecte mitjançant els sentits.-
- 8- Sobrepassar, ultrapassar.-
- 9- Tipus d'espectrògraf de massa en el qual la separació isotòpica d'un element és efectuada en el temps en comptes de fer-ho en l'espai.-
- 10- Dono un cop d'ull.-

SOLUCIÓ

LÍNIA VERTICAL: Progressiu.
Lletra banda dreta: la "i".
Lletra banda esquerra: la "o".

Banda dreta

- 1- Pi.
- 2- Rel.
- 3- Orni.
- 4- Gremi.
- 5- Regali.
- 6- Escorpi.
- 7- Solstici.
- 8- Sortilegi.
- 9- Imperi.
- 10- Ull.

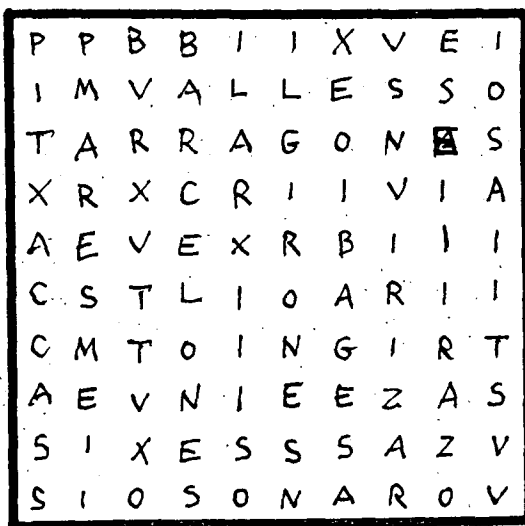
Banda esquerra

- 1- Po.
- 2- Raó.
- 3- Oslo.
- 4- Gravo.
- 5- Reunio.
- 6- Escampo.
- 7- Sensació.
- 8- Supercio.
- 9- Isotro.
- 10- Ull.

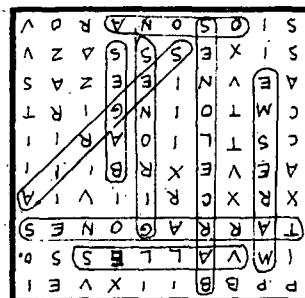
SOPA DE LLETRES

per SNOOP

CERCAR 8 COMARQUES MÉS POBLADES DE CATALUNYA

DIAG. Segria.
VERT. Maresme, Barcelonès,
Gironès, Bages,
Osona.
HORIT. Vallès, Tarragonès,

ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 302

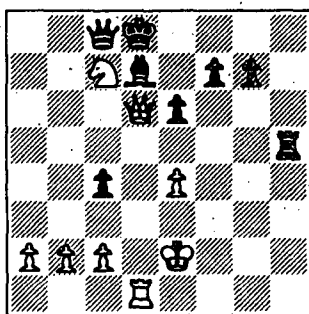
Blanques juguen i guanyen

És com una jugada de billar, o de xapó si ho voleu millor.

Solució al diagrama 301

1 Cc5-d3+ c4xd3, 2 Td5-e5+ Rel-fl, 3 Te5-f5+ Rfl-gl, 4 Tf5-a5 d3-d2, 5 Ta5xa2 d2-dl=D, 6 Ta2-g2+ Rgl-fl, 7 Tg2-gl+ i taules.

Però no 1 Td5-e5+ Rel-fl, 2 Te5-f5+ Rfl-gl, 3 Cc5-b3 c4xb3, 4 Tf5-d5 a2-al=T i guanyen.

RESULTATS

CELTA-R. MADRID	0-0
LOGROÑES-TENERIFE	4-1
AT. MADRID-R. SOCIEDAD	0-0
SP. GIJON-R. VALLECANO	1-0
VALENCIA-BARCELONA	2-1
CADIZ-MALLORCA	1-1
MALAGA-CASTELLON	1-1
SEVILLA-OVIEDO	2-1
ATH. BILBAO-OSASUNA	1-1
ZARAGOZA-VALLADOLID	2-1

LA TRAVESSA

1. Celta-R. Madrid	X
2. Logroñes-Tenerife	1
3. At. Madrid-R. Sociedad	X
4. Gijón-R. Vallecana	1
5. Valencia-Barcelona	1
6. Cádiz-Mallorca	X
7. Màlaga-Castellón	X
8. Sevilla-Oviedo	2
9. Ath. Bilbao-Osasuna	X
10. Zaragoza-Valladolid	X
11. Salamanca-At. Madrileño	1
12. Huelva-Betis	1
13. Español-Jerez	X
14. Santander-Murcia	X
Pleno al 15 (Figueres-Palamós):	1

CLASSIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	14	21+7
2.	VALENCIA	PJ	PTS	14	18+4
3.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	14	18+4
4.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	14	17+3
5.	OSASUNA	PJ	PTS	14	17+3
6.	AT. MADRID	PJ	PTS	14	17+3
7.	ZARAGOZA	PJ	PTS	14	16+2
8.	OVIEDO	PJ	PTS	14	15+1
9.	SEVILLA	PJ	PTS	14	15+1
10.	MALLORCA	PJ	PTS	14	15+1
11.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	14	14
12.	LOGROÑES	PJ	PTS	14	14
13.	MALAGA	PJ	PTS	14	14
14.	CADIZ	PJ	PTS	14	11-3
15.	CASTELLON	PJ	PTS	14	11-3
16.	TENERIFE	PJ	PTS	14	11-3
17.	VALLADOLID	PJ	PTS	14	10-4
18.	GIJON	PJ	PTS	14	10-4
19.	CELTA	PJ	PTS	14	9-5
20.	RAYO VALLECANO	PJ	PTS	14	7-7

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 488

Històries d'Eixerits

La senyora Carme, malalta

L'altre dia vàreig acompanyar mossèn Josep a visitar una malalta. Volia confessar i rebre Nostre Senyor. Jo no hi havia anant mai a visitar una malalta amb mossèn Josep. Em feia una mena de cosa.

Però, ara n'estic ben content. La senyora Carme és una àvia molt velleta, molt primeta. Quan vàrem entrar a l'habitació, preguntà a mossèn Josep.

—¿Qui és aquest vailet?

—És l'Eixerit, senyora Carme.

—Sí, que en fa la cara d'Eixerit. I per què ha vingut?

—Perquè avui no hi havia escola, som amics i m'ha volgut acompanyar.

I mentre preguntava tot això i escoltava atentament les respostes, em mirava amb uns ulls rodons i plens de vida.

Després vaig sortir de l'habitació i vaig seure en una cadira del rebedor de la casa, mentre el mossèn la confessava. Poc després sortí el mossèn i em digué: Entrà.

—Quantes avemaries m'ha dit que resi, mossèn?, digué la iaia.

—Una.

—Doncs, jo en resaré tres.

—Molt bé, no hi ha res a dir.

Després rebé l'Eucaristia amb molta devoció.

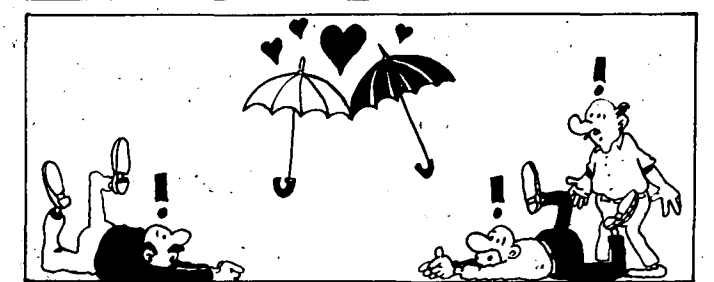
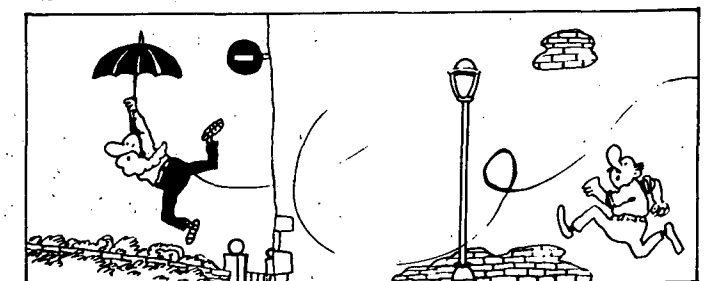
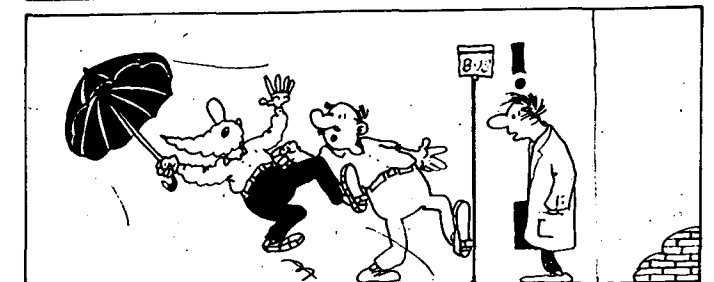
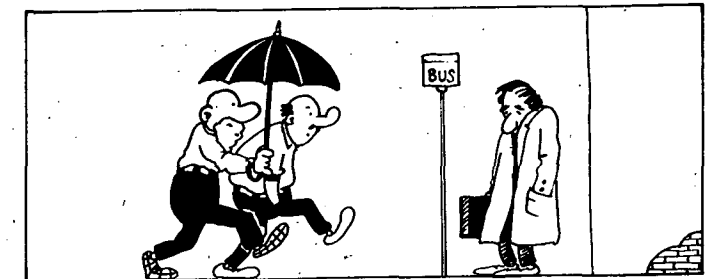
—Eixerit, dona'm aquell vaset d'aigua.

I en begué una mica. Aclucà els ulls per donar gràcies a Déu. Nosaltres sortírem sense dir res.

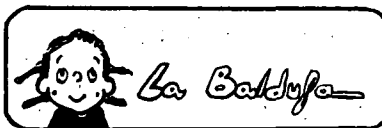
En tornar a casa ho vaig explicar a la mare.

—Saps què, mare? Avui he sentit una mica de ganes de ser mossèn. Però només una mica, eh!

L'Eixerit

Avet Set — Avet Set —

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Mateu, capítol 3, versets de l'1 al 12 (Mt 3:1-12).

Reflexionem: 1. Sant Joan Baptista fou com el pregoner que passa al davant per anunciar a tothom l'esdeveniment que s'apropa. Era un home que havia fet moltes hores de pregària en la solitud del desert, i així s'havia preparat per complir la missió que el Senyor li havia confiat: anunciar a Israel que el Regne de Déu, la Salvació, el Messies esperat es feien ja realitat enmig d'ells.

2. La seva crida era una crida a deixar tot allò que era injust, fals, egoista, indigne de la persona (això vol dir convertir-se), i acollir amb goig tot allò que és just, noble, vertader. Així havien de preparar el seu cor per rebre Jesucrist.

3. El baptisme que donava Joan al Jordà no era pas el nostre baptisme. Era un signe extern de penediment dels pecats i del perdó de Déu. Per això Joan escridassa els fariseus i els saduceus que vénen a batejar-se sense un vertader desig de canviar de vida i de ser millors. Nosaltres que hem rebut el sagrament del Baptisme, ens esforcem per comportar-nos com a cristians de debò?

El mossèn

EL FOLLET QUE NO PODIA PRENDRE CAP DECISIÓ

Vet aquí que una vegada, temps era temps, en un país llunyà, qui sap on para, hi vivia un petit follet. El pobre follet era molt infeliç perquè tenia un gran problema: li volem saber quin era aquest seu gran problema? Doncs veureu: el que li passava al pobre follet és que no era capaç de prendre cap decisió. Quan havia de decidir entre sortir a jugar al bosc amb els seus amics o anar a la seva cambra a estudiar, era incapaç de decidir i es quedava sol i avorrit en un racó sense saber què fer. Si la mare li preguntava què volia per sopar, ell no sabia què escollir i es quedava sense menjar. Sempre que algú li havia preguntat res ell no havia sabut què dir. El pobre follet no podia prendre cap decisió.

Heus aquí que un dia el petit follet va sortir a passejar pel bosc amb els seus pares. Ell encara era jove, només tenia vuitanta-quatre anys, i no coneixia gaire els voltants del grup de bolets on vivia la seva gent. Per això li feia molta il·lusió sortir a fer un tomb amb els pares.

—No t'allunyis del nostre costat, no fos cas que et perdessis-li va dir la mare.

Però el jove follet estava meravellat de totes les coses del bosc que mai no havia vist. I sense adonar-se'n es va anar quedant endarrerit fins que arribà un moment que ja no veia on eren els seus pares. Espantat accelerà les passes per tal d'acostar-se als seus pares. Però llavors es trobà en un indret on el camí es bifurcava. El petit follet es va quedar allí palplantat, mirant amb un ulls com taronges els dos camins que tenia al seu davant.

—Oh, no! El camí es divideix en dos i jo no sé quin és el que han agafat els pares. Què faré ara?, quin camí he d'agafar?, quina direcció és la bona?, oh, no! on aniré?

El petit follet va posar-se a plorar i, incapaç de prendre una decisió sobre el camí que agafaria, va seure allà al mig compadint-se d'ell mateix.

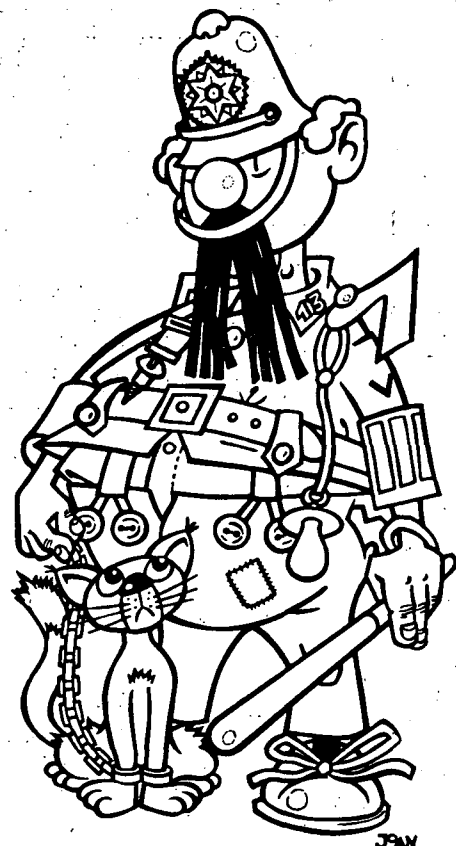

Va ser llavors quan va començar a sentir sorolls estranys i diferents que no coneixia, udols, crits, grinyols, passes. El follet va començar a tremolar. Estava mort de por. De sobte, va sentir un gran crit que li va posar la pell de gallina, i, d'un salt, va arrencar a córrer. Ni tan sols va pensar quina direcció prenia, només pensava que havia de córrer més i més, havia de córrer fins que se li acabessin les forces. Va córrer tant que en poca estona va trobar-se sa i estalvi a casa seva. Quan ja més tranquil, va explicar el que li havia passat, el pare va dir-li:

—Hem estat molt preocupats per tu, t'havíem dit que no et separessis de nosaltres, però si més no, avui haurà servit perquè aprenguis a prendre les teves decisions.

Era veritat, el follet havia pres la seva primera decisió en aixecar-se i posar-se a córrer, i a partir d'aquest dia no va tenir cap més problema per prendre una decisió.

ANNA

ENTRE AQUESTS DOS NINOTS HI HA
DOTZE DIFERÈNCIES, SAPS TROBAR-LES?

Avet Set esllips per a nenes i nens

Avet Set — Avet Set —

DIUMENGE - 10

10.00 Els picapedra 2V
11.00 Signes del temps:
Amb motiu de la recent constitució del Secretariat Interdiocesà de pastoral de joventut el programa religiós de TV3 presenta la realitat de l'atenció de l'Església als joves.
11.30 Cadència 2V.
13.00 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.30 Més enllà de la llei Cap-8.
16.20 Tarda d'Arsène Lupin.
18.00 Gol a gol. Bàsquet
20.30 Telenotícies.
20.55 El temps.
21.00 Trenta minuts.
21.35 Dallas (D).
22.35 Gol a Gol.

ESPÀIS FIXES:
DE DILLUNS A DIVENDRES
13.40 T.N. Comarques.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Bona cuina.

DILLUNS - 11

10.45 Universitat Oberta.
11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta. Cap-49
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 El picapedra.
17.45 Victor.
18.00 Matracca, no.
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.15 Tres estrelles.
21.40 Pantalla: "El robatori més gran del segle".
23.30 Telenotícies.
23.50 Tot l'esport 2V

DIMARTS - 12

10.45 Universitat oberta.
11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta Cap. 50.
15.15 Veïns Cap. 159
16.30 A cor obert.
17.20 Els picapedra.
17.45 Victor.
18.00 Matracca, no.
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.15 La parada.
22.55 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
23.50 Telenotícies.
00.10 Tot l'esport.
00.35 Fi d'emissió.

DIMECRES - 13

10.45 Universitat oberta.
11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta. Cap. 51
15.15 Veïns Cap 160
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Els picapedra.
17.45 Victor.
18.00 Matracca, no.
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.10 Loto 6'49
21.20 Informatiu cinema
22.00 Cinema 3: "Teràpia inútil".
24.00 Telenotícies.
00.20 Motor a fons 2V.
00.50 Tot l'esport 2V.

DIJOUS - 14

10.45 Universitat oberta.
11.15 Segona vegada:
13.55 La senyoreta Cap. 52.
15.15 Veïns Cap. 161.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Els picapedra.
17.45 Victor.
18.00 Matracca, no.
18.45 Mikimoto Club.
19.45 Filiprim.
21.15 Tres pics i repicó.
22.50 Esports Flash.
23.50 Telenotícies.
00.10 Tot l'esport 2V.

DIVENDRES - 15

10.45 Universitat oberta.
11.15 TV3 segona vegada.
13.55 La senyoreta - Cap. 53.
15.15 Veïns (D) - Cap. 162.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Els picapedra.
17.45 Victor.

18.00 Matracca, no.
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.15 La vida en un xip.
23.30 Telenotícies.
23.50 Tot l'esport 2V.
00.15 Cinema de mitjanit:
"La iniciació".

DISSABTE - 16

10.00 Sardanes.
10.25 Resum setmanal: "Matracca, no/ Mikimoto Club".
15.00 Telenotícies.
15.25 El Temps.
15.30 Bona cuina.
15.35 Festival Tex Avery.
16.15 El retorn de Sherlock Holmes (D)
17.10 Robin Hood.
18.00 Esports en acció.
20.00 Vida salvatge.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Bona cuina.
21.20 Pel·lícula: "Els pirates de l'aire".
23.05 Cagney i Lacey. (D)
24.00 El lleó de Singapur- Cap. 7

CANAL - 33

DIUMENGE - 10

16.00 Llegendaris del tennis.
16.30 Sports-Show.
17.30 13 x 13.
18.20 Fila 33.
20.00 Curt-metratge.
20.20 Thalassa.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 El món del cinema.
21.55 Versió original:
"Babel Opera".

ESPÀIS FIXES:
DE DILLUNS A DIVENDRES
19.30 Universitat oberta.
21.00 Telenotícies.
21.30 El temps.
21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 11

20.00 Basquetmania.
22.00 Dimensió desconeguda.
22.25 Debat.

DIMARTS - 12

20.00 Star Trek
22.00 Teatre.

DIMECRES - 13

20.00 Cosmos.
22.00 Romans a Britània.
22.30 Concert 33.

DIJOUS - 14

20.00 Sputnik.
22.00 L'actual.
23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 15

20.00 Futbol 90.
22.00 La bella i la bèstia.
23.00 Tres, catorze, setze.

DISSABTE - 16

16.00 Esports.
17.30 Cadència.
19.05 El dia en què l'Univers va canviar.
19.55 Vibria.
20.05 Senyals.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 La caixa sàvia.
23.05 60 minuts.
00.05 Fi d'emissió.

DIUMENGE - 10

00.55 Filmoteca TV: "Muerte de un jugador".
03.30 Però... això què és?
04.55 Cor.
05.50 Tira de música.
06.35 L'home i el mar.
07.05 Rockopop.
08.15 El fugitiu.
09.00 Sopa de gansos.
09.30 Un cistell ple de llibres.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 Camp i mar.
13.05 El saler.
14.00 Nostra Europa.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediar cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 Els trotamúsics.
16.05 La Comèdia: "La vida secreta de Walter Mitty".

18.05 Joc de nens.
18.35 Grans contes i llegendes.
19.30 Alf.
19.55 Al fil de l'impossible
20.30 Telediar cap de setmana.
21.05 A Portada.
22.00 Diumenge cinema: "Malas calles".
00.00 Avanç Telediar.
00.05 Llarg-metratge: "Consejo de familia".

ESPÀIS FIXES:
DE DILLUNS A DIVENDRES
08.00 Bon dia.
09.55 Avanç Telediar.
13.55 Avanç Telediar.
14.00 Teledues/Informatiu Migdia
15.00 Telediar-1
17.45 Avanç Telediar.
19.20 L'Informatiu Vespere.
20.30 Telediar-2
21.00 El temps.

DILLUNS - 11

09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
El dret d'estimar.
Santa Barbara.
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sesamo.
18.20 Ravioli.
18.50 Dona-li la volta.
19.35 Vostès mateixos.
21.15 Tribunal popular.
22.45 Setè cel.
23.15 Documents TV.
00.15 Telediar-3 i Telesport.
01.00 Cine-club de matinada:
"Cria cuervos".

DIMARTS - 12

09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
El dret d'estimar.
Santa Barbara.
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sesamo.
18.20 Contes del bou.
18.50 Apaga i anem-nos.
19.35 Com en els vells temps.
21.15 La lluna.
22.20 Sessió de nit: "Vidas reveldes".
00.35 Telediar - 3 i Telesport.
01.00 Testimoni.
01.15 Filmoteca del dimarts: "La primera carga del machete".

DIMECRES - 13

09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
El dret d'estimar - Ep 136
Santa Barbara - Ep. 158.
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sesamo.
18.20 Els set petits australians.
18.50 Un cistell ple de llibres.
19.35 Throb.
21.15 El temps és or.
22.20 Hercules Poirot.
23.20 Els fruits del Eldorado.
00.20 Telediar - 3 i Telesport.
01.00 Última sessió: "Esto es acción".

DIJOUS - 14

09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
El dret d'estimar - 137.
Santa Barbara - Ep 159.
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sesamo.
18.20 Érase una vez... la vida.
18.50 Sopa de gansos.
19.35 Els problemes creixen.
21.15 Trenta i escaig.
22.15 Punt i apart.
23.55 Enredo.
00.20 Telediar - 3 i telesport.
01.00 Producció espanyola:
"Sex o no sex".

DIVENDRES - 15

09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:

El dret d'estimar.
Santa Barbara - Ep 160.
13.05 Dibuixos animats
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Fragüel Rock.
18.20 Plàstic.
19.35 Casa repleta.
21.15 Brigada central
22.25 Però... això què és?
23.45 Jutjat de guàrdia.
00.15 Telediar - 3 i telesport.

DISSABTE - 16

01.00 Clàssics en Blanc i Negre:
"La noche del cazador".
02.30 La lluna.
03.30 Corrupció a Miami.
04.20 Documents TV.
05.20 La casa por la finestra.
06.20 El món del cavall.
06.50 De pel·lícula.
07.50 Tribunal popular.
09.05 S'ha escrit un crim.
10.00 Calaix desastre.
13.15 Loteria.
13.30 Parlament.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediar cap de setmana.
15.30 El temps.
15.40 La corona màgica.
16.10 Primera Sessió:
"Fácil de amar".
18.00 Rockopop.
19.35 Remington Steele.
20.30 Telediar cap de setmana.
21.05 Informe setmanal.
22.25 Dissabte cinema: "La familia".
00.45 Avanç Telediar.
00.50 Rokambole.

DIUMENGE - 10

7.45 Via Olímpica.
9.15 Santa Missa.
10.00 Los picapedra.
10.30 Largometraje infantil.
12.00 Diumenge esports.
16.35 Ceremonia de entrega de los Premios Nobel.
18.30 La hora de Bill Cosby.
19.00 El precio justo.
20.30 Kung-Fu.
21.30 Estudio Estadio
00.00 Catalunya misteriosa.
00.30 L'home per dintre i altres catàstrofes.
01.00 De pel·lícula.
02.00 Tiempo de creer.

ESPÀIS FIXES:
DE DILLUNS A DIVENDRES
10.00 Hoy a las 10.
13.02 A punt de solfa.
19.15 A punt de solfa.
19.20 L'Apuntador.
19.25 Avançe l'Informatiu.
22.00 Noticias-2

DILLUNS - 11

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Chopi i la princesa.
08.30 Euskera.
09.00 El tiempo que vivimos
11.00 Cervantes.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder Cap. 347
13.30 La cometa blanca
14.00 3 x 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 On li fa mal?
18.00 Plàstic.
18.20 La herencia de los Guldenburg.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 Cine Club: "La ley de la horca".
00.00 Va de cine.
00.30 Especial: "El tren de Montserrat".
01.00 La noche.
02.15 La ruta de la seda por mar

DIMARTS - 12

07.45 Con tu cuerpo
08.00 Planeta imaginari.

08.30 Francès.
09.00 El cuaderno del Holandés
09.30 Con las manos en la masa.
110.00 Nanny.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder Cap 348.
13.30 La cometa blanca.
14.00 3 x 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 On li fa mal?
18.00 Plàstic.
18.20 Hannay.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 La casa por la ventana
23.30 Altraveu.
00.30 Glasnost.
01.00 La noche.
02.15 Yo Claudio.

DIMECRES - 13

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 La petita polon.
08.30 Català/Gallego.
09.00 Arté y artistas flamencos.
09.30 Tendido cero.
11.00 La saga dels Rius
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder Ep. 349
13.30 La cometa blanca
14.00 3 x 4.
15.00 Falcon Crest
15.45 La palmera
16.45 Cristal.
17.30 On li fa mal?
18.00 Plàstic.
18.20 Pablo y Virginia.
19.30 Cerca de las estrellas
22.30 Corazón.
23.30 Estrenos TV: "Amor a los 40".
01.00 La noche.
02.15 Misterios sin resolver.

DIJOUS - 14

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Puçastoc.
08.30 Italiano.
09.00 Hablando claro.
11.00 Años dorados, años amargos.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder Ep. 350
13.30 La cometa blanca
14.00 3 x 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 Primera función.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 El primijuego.
22.40 Jueves cine: "Chinatown".
00.30 Metrópolis.
01.00 La noche.
02.15 La realidad inventada.

DIVENDRES - 15

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Missió Màgia.
08.30 Francès.
09.00 Entre líneas.
09.30 Rokambole.
11.00 Los camioneros.
11.30 Los paladines.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder Ep 351
13.30 La cometa blanca.
14.00 3 x 4.
15.00 Falcon Crest
15.45 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 Cine español: "La picara molinera".
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 A través del espejo
00.30 Teatre: "Els emigrants".

DISSABTE - 16

07.45 Con tu cuerpo
00 El mundo del caballo.
08.30 Secuencias.
09.15 El nuevo espectador
10.00 La clínica de la selva negra
10.45 Mariah State.
11.45 L'apuntador.
12.00 135 escons.
12.30 Concierto.
14.30 El show de Robert Guillaume
15.00 Estadio 2
22.00 Fuera de serie.
23.00 Ya somos europeos.
23.30 Estadio-2
01.30 Ultimas preguntas.

COMENTARIS TV

TELEVISIÓ I NADAL

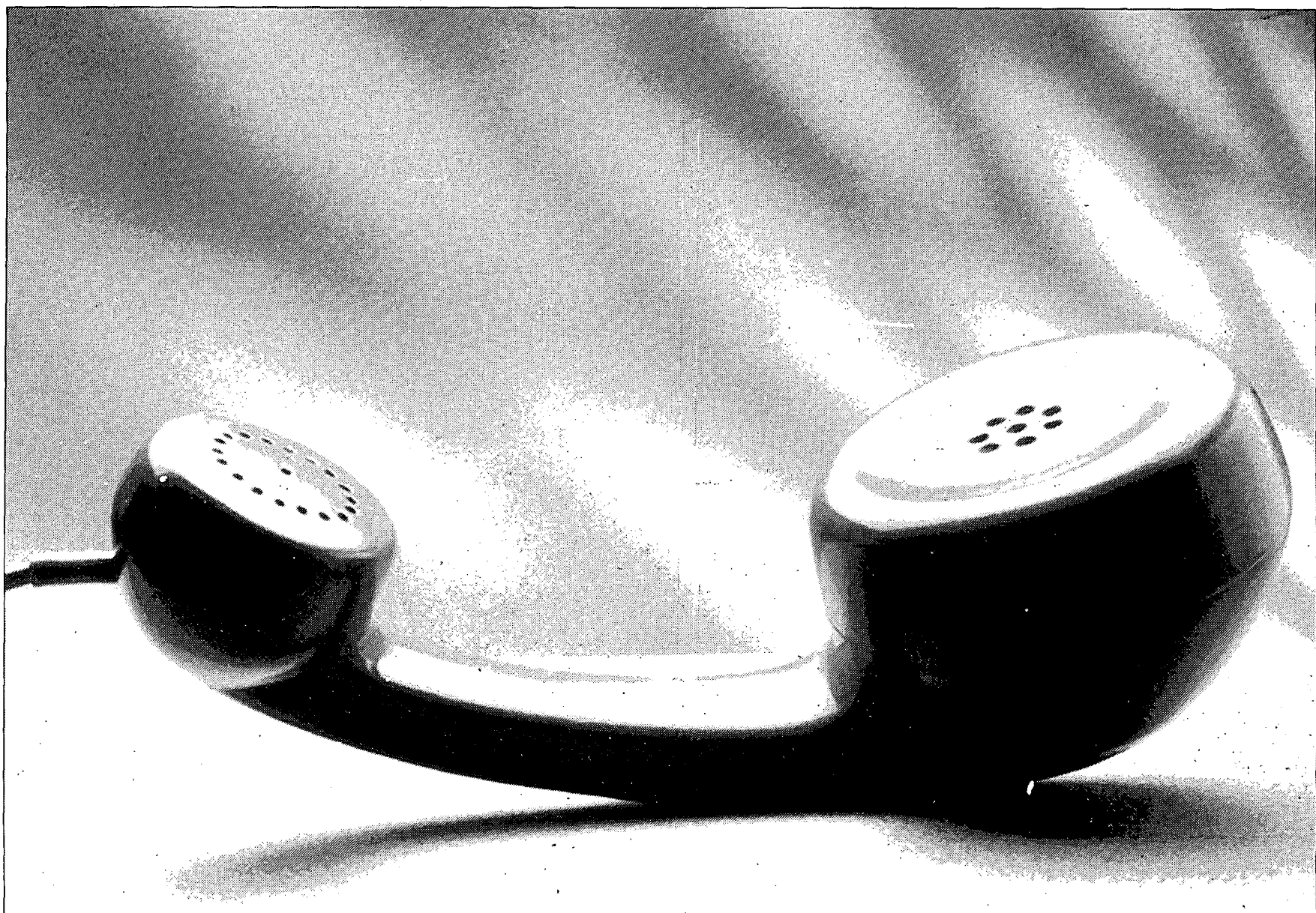
S'acosten les festes de Nadal i els anuncis ja comencen a oferir-nos torrons i caves de tots tipus i colors. Gastar, menjar, sortir i fer regals és el món que la televisió ens presenta aquestes dies. Cal reflexionar, com cada any, al voltant del veritable sentit d'aquestes festes. Per una banda el consumisme televisiu, per l'altre costat la meditació que ens presenta al Fill de Déu nat en la més absoluta de les pobreses. Si el missatge del carrer ens parla de la satisfacció de l'egoisme i la comoditat, el missatge evangèlic ens parla de l'lliurament i generositat. Aquell que vulgui viure en cristià cal que s'ho pensi dos cops.

Arribats a aquest punt, i mitjançant també la televisió, rebem el anunci d'INTERMÓN. Aquesta és una associació de caràcter altruista que es preocupa per la fam en el món tot intentant ajudar a partir de programes que ensenyen aquests pobles desvalguts a conrear la terra, a fer pous... És un bon moment aquest, en el qual tenim més diners, que hi ha una paga extra, per pensar en els altres. Des de CARITAS fins a qualsevol d'aquestes campanyes de recollida de roba, aliments i joguines que s'organitzen per la ràdio. Llocs per a lliurar caritatívament diners o altres béns no ens mancaran. Rebutgem doncs el missatge consumista de la "tele", vivim, això sí, tradicionalment aquestes festes, però pensant un xic en els més desfavorits i seguint al bàrrid del costat. Val a dir que seria molt bo fer participar d'aquesta iniciativa als fills tot demanant-los també un petit esforç en aquesta direcció.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 IGNASI BOFARULL

GENERALITAT DE CATALUNYA

AQUEST TELÈFON SAP ESCOLTAR

Qualsevol dubte, avís, idea o suggeriment sobre el món dels infants, serà escoltat.

Perquè el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya posa a la seva disposició el

Telèfon de la Infància.

Un telèfon important, per als nostres nens, que sabrà informar, atendre i ajudar a solucionar tots els temes

que afectin directament aquells qui seran el futur de Catalunya. Una sola trucada al **900 300 100** posarà en moviment tot un grup d'especialistes en saber escoltar i respondre.

Departament de Benestar Social

Amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Catalunya
i l'Associació Catalana de Municipis.

PER AJUDAR **SOM 6 MILIONS** ELS NOSTRES NENS